

วารสารการอ่าน สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

ปีที่ 24 ฉบับพิเศษ พ.ศ. 2556

Reading Journal : Special Issue 2013

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านการอ่านในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์
บทความวิจารณ์หนังสือ และบทความทั่วไป

เจ้าของ

สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

61 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 2350

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด จงอภิรัตนกุล

นายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญเลิศ วงศ์พรม

บรรณาธิการผู้ช่วย

ดร. ณรงค์ชัย ปินทรายมูล

บทความที่พิมพ์เผยแพร่ในวารสารการอ่าน ของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย
เป็นความคิดเห็นของผู้นิพนธ์ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

เว็บไซต์ : <http://thailandreading.com>

คณะกรรมการสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการบริหาร

ที่ปรึกษาสมาคม

นายกสมาคม

อุปนายกสมาคม

เลขาธิการ

รองเลขาธิการ

เหรัญญิก

นายทะเบียน

บรรณารักษ์

ฝ่ายกิจการต่างประเทศ

สาราณียากร

กรรมการกลาง

รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์

ผศ. ดร. บรรเจิด จงอภิรัตนกุล

ดร. พัชรพร รัตนวโรภาส

นางสาวรุ่งรัตน์ วัชรพฤกษ์

นางสาวสุทธิดา เพชรวีระ

ผศ. รอ. (หญิง) จุฑามาศ สุคนธา

ดร. ณรงค์ชัย ปิ่นทรายมูล

ผศ. สุนัน ถนอมเกียรติ

ดร. นรินทร์ สมบัตินันท์ แบร์

คุณ วัลภา เดชพงษ์

ผศ. บุญเลิศ วงศ์พรม

ดร. ถาวร ทิศทองคำ

ดร. สุรชาติ สังข์รุ่ง

นางสาวกรรณิกา ฉันทศรีวิโรจน์

นางวรรณภา ปานเกิด

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสาร

รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย	ภิรมย์รัตน์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด	จงอภิรัตนกุล	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ศาสตราจารย์ ดร. เดือน	คำดี	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์	วิภาวิน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร. บังอร	พานทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อ. อนุม บุตระเรือง		มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร. วราภรณ์	ไพยมา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กองบรรณาธิการ

ดร. พัชรพร รัตนวโรภาส
ผศ. สุমন อนุมเกียรติ
ผศ. รอ. (หญิง) จุฑามาศ สุคนธา
ดร. ถาวร ทิศทองคำ
อาจารย์ รุ่งรัตน์ วัชรพฤกษ์
Mr. Michael Martin

สาส์น จากนายกสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย

ก่อนอื่นขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนผลักดันให้มีการก่อตั้งและส่งทอดสืบสานเจตนารมณ์อันดีของสมาคมนิการอ่านมาวอนานถึง 30 ปีในปีนึ้น นำทวมใหญ่ใน 2 ปีที่ผ่านมาประกอบกับเป็นช่วงรอยต่อของการดำเนินงานของคณะกรรมการทำให้มวลสมาชิกไม่ได้สื่อถึงกันมากนัก แต่ในปีนึ้นเหตุการณ์บ้านเมืองและรอบๆ ประเทศไทยทำให้เราต้องหันมาร่วมมือกันสานต่องานของสมาคมและเร่งความเร็วขึ้น เพื่อให้ทันกับวณเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในการรับมือกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจและสังคมอาเซียน สมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทยน่าจะเป็นฟันเฟืองสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ในระดับหนึ่ง โชคดีที่สถานที่ตั้งของสมาคมซึ่งจะย้ายตามสถานที่ทำงานของนายกสมาคม และคณะกรรมการส่วนใหญ่อยู่อตรงศูนย์กลางของประเทศยังคงวนเวียนอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทำให้เราประสานงานทั้งในและนอกประเทศสะดวกขึ้น ที่ทำการใหม่กำลังปรับให้ใช้การได้ในเร็ววันนี้ที่ห้องหมายเลข 11-804 ชั้น 8 อาคาร 11 ชื่ออาคาร “40 ปี มหาวิทยาลัยศรีปทุม” เป็นอาคาร 14 ชั้น ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม เลขที่ 61 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร บางเขน กรุงเทพมหานคร 10900 โทร (02) 5791111 ต่อ 1599 ซึ่งเป็นห้องเอนกประสงค์ของสถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติศรีปทุม ใช้ทำงานโครงการประสานงานการฝึกอบรมและให้บริการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยพัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้เราสามารถสื่อถึงกัน และสื่อถึงเครือข่ายของเราในภูมิภาคอื่นๆ ได้เร็วขึ้น เว็บไซต์ของสมาคม www.thailandreading.com เชื่อมโยงกับ Link ต่างๆ จะเป็นหน้าตาสำคัญบานหนึ่งที่จะเชื่อมโยงเราในการทำงานร่วมกันได้เร็วขึ้น ในฐานะนายกสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทยและในนามคณะกรรมการสมาคมที่อาสาทำงานนี้ขอปวารณาตัวประสานงานให้สมาคมได้ดำเนินงานตามที่ได้ร่วมกันวางแผนเอาไว้ การดำเนินการออกวารสารการอ่าน (Reading Journal) ของสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทยเล่มที่ท่านถืออยู่ในมือฉบับนี้ เป็นงานสืบเนื่องงานแรกที่สารานิการของสมาคม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเลิศ วงศ์พรม เพียร

พยายามออกให้ทันกำหนด งานสำคัญเร่งด่วนอีกงานหนึ่งที่ท่านที่ปรึกษาสมาคม รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ อุปนายกสมาคม ดร. พัชรพร รัตนวโรภาส เภรณัฐิกสมาคม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรืออากาศเอกหญิง จุฑามาศ สุคนธา และเลขาธิการสมาคม อาจารย์รุ่งรัตน์. วัชรพฤกษ์ ร่วมกับ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้เข้าร่วมกิจกรรมงานวันหนังสือโลกที่กรุงเทพมหานคร เมืองแห่งการอ่านหนังสือโลกช่วงวันที่ 20-23 เมษายน 2556 นี้ที่สยามพารากอนและที่อื่นๆ เช่น ดักบาตรหนังสือที่ท้องสนามหลวง เป็นต้น ทั้งนี้ขอเชิญชวนมวลสมาชิกตั้งจิตอธิษฐานให้งานของเราก้าวหน้าและเป็นประโยชน์ต่อทรัพยากรบุคคลอันมีค่าของประเทศไทยต่อไป

ผศ. ดร. บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล
นายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2556-2558

บรรณาธิการแถลง

สืบเนื่องจากองค์การยูเนสโกได้กำหนดให้วันที่ 23 เมษายนของทุกปี เป็นวันหนังสือและลิขสิทธิ์โลก (World Book and Copy Right Day) เรื่อยมาตั้งแต่ปี 2539 และยูเนสโกก็ได้ร่วมกับสมาพันธ์ผู้จัดพิมพ์นานาชาติและสมาพันธ์ผู้จัดจำหน่ายหนังสือนานาชาติ จัดให้มีโครงการ “เมืองหนังสือโลก” (World Book Capital) เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอ่านในทุกประเทศทั่วโลก สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยก็เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมครั้งนี้ด้วย

เมืองแรกที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองหลวงของหนังสือ ได้แก่ กรุงมาดริด ประเทศสเปน ตามด้วยอเล็กซานเดรียประเทศอียิปต์ นิวเดลีของอินเดีย แอนด์เวิร์ปของเบลเยียม อัมสเตอร์ดัมของเนเธอร์แลนด์ เบรุตของเลบานอน ลูบลียานาของสโลวีเนีย บัวโนสไอเรสของอาร์เจนตินา เยเรวานของอาร์มีเนีย และล่าสุดประเทศไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพในปีนี้ (พ.ศ. 2556) และในปีหน้าเจ้าภาพคือเมืองพอร์ต ฮาร์ตคอร์ต ในจิจเรีย ถือว่าทั่วทั้งโลกได้ให้ความสำคัญกับการอ่านและการรู้หนังสือเป็นอย่างดี

และมองไปข้างหน้าอีกไม่กี่ปี ม่านแห่งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็จะเปิดออก ช่วยให้การติดต่อสื่อสารการคมนาคมเป็นไปอย่างเสรี ไม่มีเรื่องเขตแดนแบ่งกั้นเหมือนเก่าก่อน แต่ปัญหาที่มาพร้อมกับประชาคมฯดังกล่าวสำหรับชาวไทยเราคือภาษาอังกฤษไม่เก่งพอ ภาษาอังกฤษซึ่งถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารกันในภูมิภาคอาเซียน กลับกลายเป็นปัญหาใหญ่ของคนไทย ทั้งๆที่เราก็เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วหลายปี แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จและความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น วารสารการอ่านฉบับนี้ ขอเสนอบทความและผลการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษให้ได้ผลทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งได้นำเสนอเกี่ยวกับความสำคัญ เทคนิค และแนวทางในการศึกษาภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จมาให้ท่านได้พิจารณา หวังว่าท่านทั้งหลายน่าจะได้อรรถาธิบายเพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษในอนาคตอันใกล้นี้ครับ...

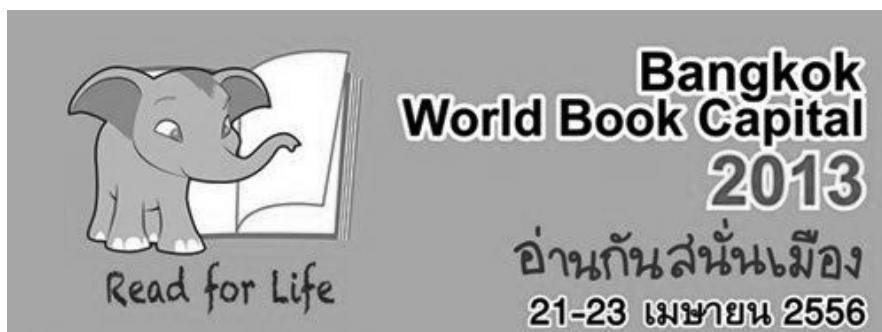
ผศ. บุญเลิศ วงศ์พรม

บรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กว่าจะถึงวันนี้ ของ “สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย” ๑ รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์	9
บันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการรณรงค์ให้กรุงเทพมหานคร เป็นมหานครแห่งการอ่านระหว่างกรุงเทพมหานคร กับ สมาคมการอ่าน แห่งประเทศไทย	11
กรุงเทพมหานคร : มหานคร เมืองการอ่าน ๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. การุณันท์ รัดนแสนวงษ์	13
แนวคิดใหม่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ๑ รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์	15
การอ่านและตีความกฎหมาย ๑ พ.ต.ท. สิงห์ ปานะชา	26
การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้แบบฝึก ๑ อาจารย์ นราวดี พันธุ์นรา	34
หนังสือแนะนำอ่าน (Book Guide) จากการเล่าสู่การอ่านที่สัมฤทธิ์ผล ๑ อาจารย์ประภัสสร พลเยี่ยม	45
การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก ๑ อาจารย์สุนิตย์ ยอดจันทร์	48
กิจกรรมการอ่านกับการใช้นวัตกรรม ๑ ดร. ปิรญา บุนนาค	51
การศึกษาปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาในหอปฏิบัติการทางภาษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑ ดร. ณรงค์ชัย ปินทรายมูล	61
	63

เพิ่มศักยภาพภาษาอังกฤษของคนไทยก่อนเปิดม่าน AEC	72
๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญเลิศ วงศ์พรม	
การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเป็นเครื่องช่วยในการอ่านในห้องเรียน	83
๑ ดร. พัทธพร รัตนวโรภาส	
How to Improve Reading skills	88
๑ Assistant Professor Dr. Silp Rasri	
๑ Community Reading Center, TRA, IRA Reading Outreach Project	100
๑ โครงการสัมมนาส่งเสริมการอ่านเรื่อง “นวัตกรรมกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”	104
๑ โครงการสัมมนาส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน “พี่สอนน้องให้อ่านคล่อง และสนใจรักการอ่าน”	106
๑ โครงการเสวนาส่งเสริมการอ่านเรื่อง “การอ่าน... การพูด..สื่อภาษาสู่อาเซียน”	111
๑ ภาพกิจกรรมต่างๆของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย	120

กว่าจะถึงวันนี้ ของ “สมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย”

สมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย (Thailand Reading Association) ก่อตั้งตามข้อบังคับเมื่อ 28 มกราคม 2526 จากวันนั้นถึงวันนี้ (2556) ก็เป็นเวลา 30 ปี แล้ว

สมาคมได้ผ่านร้อนผ่านหนาวมาได้ถึง 30 ขวปี อย่างน่าพิสง

มีผู้สงสัยหลายคน รวมทั้ง Professor Dr. Maryann Manning จากสมาคมนิการอ่านนานาชาติ (International Reading Association : IRA) ยังประหลาดใจอยู่ว่า สมาคมอยู่มาได้ยังงิ ถึงยาวนานขนาดนี้ คงมีอะไรดี ๆ ช่วยอยู่กระมัง

ข้าพเจ้าในนาม หนึ่งของผู้ก่อตั้ง (Founder) จำนวน 10 คน ทราบดีว่าสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทยมีตัวเชื่อม (Bonds) ที่แข็งแรงและมั่นคงอยู่หลายประการ จึงขอเฉลยคำตอบของศาสตราจารย์แมนนิ่ง จากสหรัฐอเมริกา และอีกหลายคนไว้ในโอกาสนี้

ประการแรก การก่อตั้งสมาคมในสมัยนั้น (เมื่อ 30 ปีก่อน) มีขั้นตอนตรวจสอบจากหลายหน่วยงาน เช่น สภาวัฒนธรรมแห่งชาติซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาต กองสันติบาล กรมตำรวจ เป็นผู้ตรวจสอบ และจังหวัดกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้จดทะเบียน จึงไม่ต้องแปลกใจว่าสมาคมผ่านการตรวจสอบมาอย่างดี จึงทำให้การก่อตั้งมั่นคงมาแต่แรกเริ่ม

ประการที่สอง คณะผู้ก่อตั้ง 10 คน ล้วนแต่เป็นนักวิชาการด้านการอ่าน และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการอ่านและการรู้หนังสือในประเทศไทยให้เจริญทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เกาหลี ส่องกง ญี่ปุ่น และนานาประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และออสเตรเลีย เป็นต้น

ประการที่สาม สมาคมนิการอ่านได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนไทยตื่นตัวด้านการอ่านและการรู้หนังสือ เห็นได้จากผู้บริหารกรรมการสมาคมและสมาชิกสมาคมมาจากหลายกลุ่มอาชีพ เช่น อาจารย์มหาวิทยาลัย ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เจ้าหน้าที่ของรัฐจากกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าของสำนักพิมพ์ ประชาชนทั่วไปที่สนใจเรื่องการอ่าน และสำคัญที่สุดคือเยาวชนในวัยเรียนจากสถาบันการศึกษาทุกระดับ หลักฐานข้อนี้เห็นได้จากหลายปีที่ผ่านมาจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับสมาคมมีมากมายหลายร้อยคนกระจายอยู่ทั่วประเทศ ที่เป็นสมาชิกสามัญ สมาชิกตลอดชีพ สมาชิกสถาบัน และสมาชิกวิสามัญ ซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

ประการที่สี่ สมาคมฯได้รับการยอมรับจากสมาคมนิการอ่านนานาชาติ (IRA) ในการยกระดับสถานะของสมาคม จาก “Bangkok Council” เป็นระดับชาติ (National Affiliate) ในปี ค.ศ. 2000 ซึ่งมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมนานาชาติครั้งละ 2 คน โดยได้รับเงินสนับสนุนค่าเดินทางและค่าที่พัก นอกจากนี้ ยังแต่งตั้งให้ผู้แทนสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย (รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์)

เป็นกรรมการจัดประชุมการอ่านระดับโลก ของ IRA (World Congress in Reading) ในช่วง ค.ศ. 1980-2000 เป็นประธานคณะกรรมการร่วมพัฒนาการอ่านในภูมิภาคเอเชีย (IRA Ad-hoc Development Committee in Asia) หลายสมัย ในช่วงปี ค.ศ. 1985-1987, และได้รับรางวัลโล่เกียรติยศด้านอาสาสมัครดีเด่น จากสมาคมการอ่านนานาชาติ (IRA Maryann Manning Outstanding Service Award) ในปี ค.ศ. 2011 นับเป็นคนเอเชียคนแรกที่ได้รับรางวัลนี้นอกทวีปอเมริกาเหนือ นอกจากนี้ สมาคมการอ่านในประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย ยังได้เลือกตั้งให้ตัวแทนสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย (รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์) เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาการอ่านในภูมิภาคเอเชีย (International Development in Asia Committee : IDAC) ถึง 2 สมัย ในปี ค.ศ. 2006 – 2009 และคณะกรรมการชุดนี้ ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำการพัฒนารูปร่างหนังสือ (Literacy Leadership Award) ในปี ค.ศ. 2009

ประการที่ห้า สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการให้ทุนผู้แทนสมาคมฯ (รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ และกรรมการบริหาร) เดินทางไปร่วมประชุมนานาชาติด้านการอ่าน และให้ใช้สถานที่เป็นที่ตั้งของสมาคมในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ล่าสุดมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มอบปริญญาปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ ในฐานะนักวิชาการด้านการอ่านและเป็นผู้ก่อตั้งสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สมาคมฯ ก็หนีความจริงไม่พ้น คือ การเกิด แก่ เจ็บ แต่ยังไม่ตายเพราะมีการต่ออายุของสมาคมโดยผู้ก่อตั้งและนักวิชาการการอ่าน นักกลอนแห่งประเทศไทย รับภาระดูแลบริหารสมาคมติดต่อกันมา บัดนี้ ได้มีนายกสมาคมฯ คนใหม่พร้อมด้วยผู้บริหารชุดใหม่ซึ่งเป็นนักภาษาศาสตร์และสนใจด้านการพัฒนาการอ่านมารับช่วงการดำเนินงานต่อ ภายใต้ความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

จึงหวังว่าสมาคมฯ จะก้าวต่อไปด้วยปรัชญา ปณิธาน และวิสัยทัศน์ ที่ว่า “การอ่านคือจักรวาลแห่งการเรียนรู้” คู่ขนานไปกับปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ว่า “ปัญญา เชี่ยวชาญ เบิกบาน และคุณธรรม”

อุทัย ภิรมย์รัตน์

1 พฤษภาคม 2556

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการรณรงค์ให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานคร แห่งการอ่านระหว่าง กรุงเทพมหานคร กับ สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้ทำขึ้นเมื่อ วันที่ 30 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างกรุงเทพมหานครกับสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย มีความเห็นชอบร่วมกันในการพัฒนาความร่วมมือส่งเสริมการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์ให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งการอ่าน และได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองหนังสือโลก ในปี 2556 (World Book Capital 2013)

โดยความร่วมมือดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการวางรากฐานที่มั่นคง เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการอ่านและนิสัยรักการอ่านในหมู่ประชาชน อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของกรุงเทพมหานครให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์และส่งเสริมให้ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครเป็นประชาชนที่มีความรู้ มีปัญญาเท่าทัน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข และสามารถยืนอยู่ในโลกยุคใหม่ได้อย่างเข้มแข็ง ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงได้ตกลงจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานครพร้อมกับสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย จะส่งเสริมกิจกรรมหลักต่างๆ ภายใต้อาณัติ ดังนี้

1.1. ความร่วมมือในการพัฒนาหนังสือและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีคุณภาพและต่อเนื่อง

1.2. การขยายโอกาสการอ่านแก่กลุ่มประชาชนที่หลากหลาย

1.3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงาน

1.4. การร่วมกันเสนอชื่อกรุงเทพมหานคร เข้าแข่งขันเป็นเมืองหนังสือโลกในปี 2556 กับองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

1.5. กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

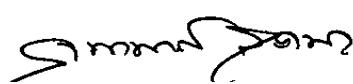
2. กิจกรรมต่างๆ ที่ได้พัฒนาภายใต้ข้อตกลงฉบับนี้ จะต้องไม่ขัดต่อนโยบายการบริหารงาน ขนบธรรมเนียมประเพณี และกฎระเบียบของทางราชการและองค์การความร่วมมือ

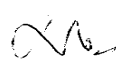
3. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้ มีกำหนดระยะเวลา 5 ปี และอาจตกลงกันเป็นหนังสือขยายระยะเวลาในการดำเนินการออกไปได้ตามความเหมาะสมโดยมีเหตุอันควร

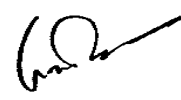
ในกรณีมีเหตุจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้ ให้เป็นไปภายใต้ความเห็นชอบร่วมกันอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้จัดทำขึ้น 2 ฉบับ มีความถูกต้องตรงกัน และตรงตามเจตนารมณ์ทุกประการ โดยมีผู้บริหารระดับสูง ผู้มีอำนาจลงนามต่อท้ายบันทึกข้อตกลงความร่วมมือนี้ และมีผลนับตั้งแต่วันลงนามเป็นต้นไป

ลงชื่อ
(หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร)

ลงชื่อ
(เรือเอกหญิง จุฑามาศ สุคนธา)

ลงชื่อ พยาน
(นายสมศักดิ์ จันทวัฒนา)

ลงชื่อ พยาน
(นายพนม ศรีศิลป์)

ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร : มหานครเมืองการอ่าน

ผศ. ดร. การันต์ รัตนแสวงษ์

กรุงเทพมหานครอมรรัตน์ฯ
เห็นชอบจัดร่วมลงนามงามสมัย
สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย
รณรงค์ให้ชาติวิวัฒน์พัฒนา

สนับสนุนการอ่านผ่านทุกผู้
เร่งเรียนรู้สรรค์สร้างอย่างก้าวหน้า
ร่วมมือร่วมใจกันร่วมสัญญา
ต้องขันแข็งแข่งนานาอารยชน

ปรับอาคารเก่าเป็นใหม่ใช้ประโยชน์
ให้เมืองหลวงรุ่งโรจน์ทุกแห่งหน
สร้างพิพิธภัณฑ์เมืองเพื่อปวงชน
ปลูกฝังคนผลิปัญญามหานคร

อรุณรุ่งรับฟ้าทักทำทาย
สร้างสำนึกก่อนจะสายอ่านอักษร
ปรับวิถีชีวิตไทยให้สัญจร
บนคำสอนจากหนังสือสื่อวิชา

เพียงห้าเล่มต่อปีที่เคยอ่าน
ให้เพิ่มผ่านเกินสิบจิตบรรณา
ก้าวให้ทันโลกยุคใหม่ไฟนำพา
เพื่อบรรลุเจตนาหลักสากล

หนึ่งใน “เมืองหนังสือโลก” ยกภาพลักษณ์
ชื่อประจักษ์ภารกิจสัมฤทธิ์ผล
สร้างเมืองหลวงเป็นเมืองทองผ่องอำพัน
ประชาชนรักการอ่านผ่านวรรณกรรม

กรุงเทพมหานครในยุคนี้
จักต้องเป็นยุคที่ไม่ตกต่ำ
เยาวชนอ่านถนัดชัดถ้อยคำ
พาชาติไทยก้าวล้ำนำโลกา

ปราศจากเยาวชนคนสิ้นคิด
พบแต่มวลประชามิตรจิตค้นหา
ชีวิตใหม่ที่เยี่ยมขจรปัญญา
คุจบัวบนพันธารามหานที

ส่องความรู้ฉานฉายเพราะได้อ่าน
ก่อตระการยิ่งนักสมศักดิ์ศรี
ประเสริฐสุดประดุจปราชญ์อาจเมธี
ในภาทีไม่ด้อยค่ากว่าชาติใด

ความร่วมมือถือพี่น้องผองประเทศ
สมเป็นเหตุแห่งผลสร้างคนใหม่
คมความรู้แลกเปลี่ยนเวียนกันไป
ส่งเสริมให้ชนทุกชาติพัฒนา

กรุงเทพฯ จักท่วมท้นคนที่รัก
ในหนังสือยิ่งนักเป็นนักหนา
ร่วมสั่งสมอุดมการณ์ผ่านเวลา
นับจากนี้ไปเบื้องหน้าพาก้าวไกล

“กรุงเทพมหานครเมืองการอ่าน”
เมืองหลวงอันโอฬารแสนยิ่งใหญ่
จักเติบโตเต็มไปด้วยสำนึกใน
ผู้ใส่ใจในคำรักอักษรา...

แนวคิดใหม่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 (The New Concept in Teaching and Learning of English in the 21st Century)

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย กิริมย์ริน²

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ปิดฉากลงจากปี ค.ศ. 1941 เป็นต้นมา ภาษาอังกฤษได้เป็นที่ยอมรับในฐานะภาษาที่สื่อสารโดยนานาชาติ จำนวนผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ สำนักงานบริติชเคาน์ซิล (ค.ศ.1995) รายงานว่ามีผู้ใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลกอยู่จำนวนถึงหนึ่งล้านล้านคน (one billion) ทำให้ภาษาอังกฤษแพร่หลายมากที่สุดในโลก อย่างไรก็ตามมีรายงานล่าสุดจากการสำรวจของ Graddol (ค.ศ. 2006) นักข่าวและนักเขียนชาวอังกฤษ พบว่าในเวลาอีก 10-15 ปี หรือราว ค.ศ. 2016-2021 จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งใหญ่เกี่ยวกับสถานะและบทบาทของภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบันผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการใช้เนื้อหาและรูปแบบภาษาอังกฤษแนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 บทความนี้จะนำเสนอแนวโน้มของสถานะและบทบาทของภาษาอังกฤษในทางการศึกษาและสรุปการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ผ่านมาเพื่อเสนอแนวคิดใหม่ที่เรียกว่า “วิธีการสดใหม่” “The FRESH Approach” เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ บทบาทและสถานะของภาษาอังกฤษ แนวโน้มของภาษาอังกฤษในทางการศึกษา
วิธีเรียนภาษาแบบสดใหม่

Abstract

Following the aftermath of World War II from 1941 onward, English has been accepted as an international language. Since then, the number of English users has been increasing in a multiple volume. According to the report made by the British Council in 1995, the number of English users

² ผู้ก่อตั้งสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย อดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง อดีตรองอธิการบดีอาวุโส มหาวิทยาลัยศรีปทุม

worldwide amounted to one billion, and English has become the most widely used among other languages of the world. However, the latest survey report has revealed that within 10-15 years from now on (2016-2021) there will be a great change on the role and status of English. Graddol, British reporter and writer has proposed in his recent book entitled “English Next” (2006) the new trends of English in Education. Specialist and English teachers will need to acquire additional skills in teaching the new texts and identities of English in the 21th century. This paper will explore the new trends of English in Education and to summarize the development of teaching and learning processes from the past to form a new concept or a FRESH approach to effective teaching and learning outcomes.

Keywords: English roles and status, Trends of English in Education. English the FRESH approach

บทนำ

เป็นที่ทราบกันแล้วว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก เป็นภาษาทางการ (Official Language) ใน 53 ประเทศ นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1941 เป็นต้นมา ภาษาอังกฤษก็เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ จากรายงานของสำนักงานบริติช เคาน์ซิล (British Council, 1995) ของอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. 1995 ประมาณว่ามีผู้ใช้ภาษาอังกฤษถึงหนึ่งพันล้านคน ทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในภาษาทั้งหลายในโลก ภาษาอังกฤษก้าวขึ้นมาเป็นภาษาอันดับหนึ่งได้เพราะเหตุผลสองประการ คือ ประการแรกเป็นเหตุผลทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากอังกฤษได้ขยายดินแดนทางอาณานิคมได้กว้างไกลที่สุด จนมีคำกล่าวว่า “พระอาทิตย์ไม่เคยตกดินในอาณาจักรอังกฤษ” “The sun never set on the British Empire” (Kachru, ed. 1983) ประการที่สองคือความก้าวหน้าทางธุรกิจการค้าและการขยายตัวของเทคโนโลยีการสื่อสาร ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการผลักดันของสหรัฐอเมริกา จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทและสถานะสำคัญในทางเศรษฐกิจ การเมือง การค้าระหว่างประเทศ และสำคัญที่สุดคือการติดต่อสื่อสารทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (World Wide Web) โดยผ่านอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงการแพร่กระจายของข่าวไปได้ทุกมุมโลก ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทั้งนอกบ้านและในบ้าน จะเห็นว่าภาษาอังกฤษใช้อยู่ทั่วไปในด้านอาหารการกิน ศูนย์การค้า ที่อยู่อาศัย โรงแรม โรงเรียน การเดินทางท่องเที่ยวและอื่นๆ

ในเวลาที่ผ่านมาจนถึงศตวรรษที่ 21 นี้ (ค.ศ. 2009) มีการขยายตัวด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาที่สอง (Second Language) และภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ถ้ามองในภาพใหญ่ คือ ระดับมหภาค (World Wide View) มีรายงานการสำรวจบทบาทและสถานะของภาษาอังกฤษเมื่อเร็วๆ นี้ พบว่า ในเวลาอีกระยะหนึ่งก็ภายในสองทศวรรษ (10-20 ปี) จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

Graddol (2006) เป็นนักข่าวและนักเขียนชาวอังกฤษได้ทำการสำรวจและวิจัยถึงบทบาทและสถานะของภาษาอังกฤษในภาพรวมคือในระดับโลก โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและรวบรวมไว้ในหนังสือของเขา ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006 ชื่อ “English Next” พบว่ามีแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่ควรจับตาและพิจารณาถึงผลกระทบต่อการเรียนการสอนโดยทั่วไป บทความนี้จะได้นำเสนอแนวโน้มดังกล่าวและบททวน พัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อเสนอแนวคิดใหม่ หรือ “FRESH Approach” ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นี้

แนวโน้มในบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษในด้านการศึกษา

ผลการสำรวจของ Graddol (2006) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในเวลา 10-15 ปี (ค.ศ. 2016-2021) จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มขึ้นและลดลงของจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษ (The rise and fall of the learners)

การเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณของจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษได้เริ่มขึ้นแล้วและจะถึงระดับสูงสุดถึงสองพันล้านคนในอีก 10-15 ปีข้างหน้า หลังจากนั้นจำนวนดังกล่าวก็จะลดลง

2. อายุและความต้องการของผู้เรียนจะขยายวงกว้างออกไป (Widening of students ages and needs)

ในอีกทศวรรษหน้าจะมีความทับซ้อนกันระหว่างอายุของผู้เรียนภาษาอังกฤษและระดับความชำนาญของการใช้ภาษาอังกฤษ สถานการณ์เช่นนี้จะเกี่ยวข้องกับความต้องการเรื่องอายุและความต้องการอันหลากหลายของผู้เรียน

3. ตลาดการค้าแบบดั้งเดิมจะสูญเสียลูกค้า (Loss of traditional market)

ภายในทศวรรษหน้าตลาดการค้าของภาคเอกชนสำหรับภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนและผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะลดลงอย่างต่อเนื่อง

4. แนวโน้มของนักเรียนนานาชาติจะมีความผกผัน (Irreversible trend in international students)

จำนวนนักเรียนนานาชาติในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาจะผกผันไปจากเดิม คือแทนที่จะหลั่งไหลมาเรียนในประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย หรือนิวซีแลนด์ จะหันกลับไปเรียนที่ประเทศของตัวเอง หรือประเทศใกล้เคียงที่มีค่าใช้จ่ายถูกกว่า หรือมีสถาบันภาษาที่เจ้าของภาษามาเปิดสอน เป็นต้น

5. บทบาทของเจ้าของภาษาจะลดความจำเป็นลง (Irrelevance of native speakers)

ค่านิยมของการใช้เจ้าของภาษาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษจะลดความจำเป็นลง เมื่อภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในวิชาการศึกษาระดับพื้นฐานในหลายประเทศ หรือการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้เสียงหรือภาพจากเจ้าของภาษาในรูปแบบวีดิทัศน์หรือสื่อประสมอื่นๆ

6. ภาษาที่ใช้บนอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพิ่มขึ้น (Grow of Languages on the Internet)

ภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นหลักในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตจะลดความสำคัญลง เมื่อมีภาษาอื่นๆ ซึ่งแต่ก่อนไม่มีใครใช้เริ่มมีบทบาทมากขึ้น เช่น ภาษาจีน ญี่ปุ่น สเปน อารบิก เป็นต้น

7. ภาษาอื่นๆ จะขยายตัวขึ้นมาใช้ทรัพยากรการศึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งแต่ก่อนจะมีภาษาอังกฤษเป็นหลัก (Other languages will compete for resources)

ภาษาจีนและภาษาสเปนกำลังท้าทายกับภาษาอังกฤษในบางประเทศที่เป็นแหล่งทรัพยากรทางการศึกษาและการกำหนดนโยบายด้านภาษา

8. ภูมิภาคเอเชียจะหันมาสนใจอนาคตของภาษาอังกฤษระดับโลก (Asia will determine the future of Global English)

ประเทศในทวีปเอเชีย เช่น อินเดียและจีน กำลังเพิ่มบทบาทและสถานะในระยะยาวในอนาคตที่จะใช้ภาษาอังกฤษแบบนานาชาติหรือเป็นภาษาโลก

9. ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องฝึกทักษะใหม่ๆ เพิ่มขึ้น (Retraining is needed for English specialists)

ครูและผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับทักษะใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหาและรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างจากไปจากที่เคยสอนและเรียนในชั้นเรียน

10. ภาษาอังกฤษแบบภาษาต่างประเทศจะปิดฉากลง (The end of English as foreign language)

พัฒนาการด้านการสอนและการเรียนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า มีการสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนและเงื่อนไขทางการตลาดซึ่งแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) จากการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิมๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) ก็จะสิ้นสุดลง

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงในบทบาทและสถานะของภาษาอังกฤษตามคำทำนายของ Graddol ดังกล่าวมาแล้ว มีสาระและเหตุผลที่น่าสนใจ และเป็นสัญญาณเตือนสำหรับผู้ประสงค์จะทำการสอนภาษาอังกฤษในอนาคตอันใกล้นี้ แม้ว่าแนวโน้มจะอยู่ในวงกว้างในระดับโลก แต่ในไม่ช้ามันก็จะเพิ่มมายังส่วนต่างๆ ของโลกตามกระแสของโลกาภิวัตน์ (Globalisation) รวมทั้งทวีปเอเชียและประเทศไทยในที่สุด อย่างไรก็ตาม ในระยะเวลาอีก 10-15 ปีตามคำทำนาย อาชีพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่างๆ ก็ยังไม่มีผลกระทบมากนัก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแบบเดิมก็ยังคงจะชะลอตัวต่อไป นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษก็ยังเป็นที่ต้องการของสถาบันต่างๆ อยู่มาก แต่อีกไม่นานก็จะมีเปลี่ยนแปลงดังได้กล่าวมาแล้ว จึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมปรับตัวไว้ให้พร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น

พัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นสื่อกลางในด้านธุรกิจ

เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ อินเทอร์เน็ต กีฬา และการบันเทิงที่เป็นที่นิยมมาก เช่น ดนตรี คอนเสิร์ต เป็นต้น ในด้านวิชาการมากกว่า 50% ของงานวิจัยทั้งหมดจะมีการตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ในด้านวิทยาศาสตร์บางสาขา มีการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด (Nunan, 2008) สำหรับด้านการศึกษาก็มีการเรียนการสอนซึ่งมีวิวัฒนาการมาหลายรูปแบบ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language, EFL)

นับตั้งแต่คริสต์ทศวรรษที่ 20 เป็นต้นมา รูปแบบของภาษาอังกฤษที่ใช้เรียนและสอนส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษแบบภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ อาศัยเจ้าของภาษาเป็นหลักซึ่งเป็นภาษาอังกฤษแบบ British English หรือ American English หลักสูตรการสอนการเรียนจะเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการฟังและการพูด ครูผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้ภาษาและได้ฝึกอบรวมวิธีการสอนมาก่อน ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นต่างๆ กัน แต่ส่วนมากจะไม่ค่อยมีแรงกระตุ้นมากนัก ผู้เรียนมีอายุตั้งแต่ 10-13 ปี จนถึงระดับมัธยมศึกษา เป้าหมายเบื้องต้นของการเรียนคือให้สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้และเพื่อการทำงานอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ค่านิยมที่พึงประสงค์คือความมีอิสระ ฝึกการเรียนรู้เพื่อการปรับตัวและเข้าใจวัฒนธรรมที่ต่างจากของตัวเอง

2. ภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language, ESL)

ตรงกันข้ามกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบแรก ภาษาอังกฤษจะเป็นแบบที่สอง คือการยอมรับในบทบาทของภาษาอังกฤษในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อย่างไรก็ตาม เป้าหมายสำคัญคือการเรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมตามแบบทางตะวันตก (Graddol, 2006) การเรียนการสอนตามแบบนี้ยังต้องอาศัยอาศัยผู้สอนจากประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งส่วนมากจะมีมาตรฐานที่แน่นอน มีการฝึกทุกทักษะของภาษาโดยให้ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน (Immersion Experience) ซึ่งอาจจะเป็นครอบครัวที่พูดภาษาอังกฤษเป็นคู่แบบ เนื้อหาที่เรียนมีหลากหลาย รวมถึงสื่อและการกรอกแบบฟอร์มที่เป็นทางการ การประเมินผลการเรียนเพื่อนำไปใช้ในการเปลี่ยนโอนสัญชาติหรือการขอวีซ่าเข้าประเทศ การเรียนมักไม่ค่อยได้ผลดีนักเนื่องจากความแตกต่างด้านอายุ ซึ่งมีทั้งอายุมากและอายุน้อยที่เป็นผู้อพยพเข้าเมืองใหม่ๆ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองส่วนมากจะพบในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ หรือออสเตรเลีย สำหรับผู้อพยพที่พูดและเขียนภาษาอังกฤษไม่ได้ อย่างไรก็ตามในระยะหลังๆ ภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาที่สองแทบจะไม่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาต่างประเทศ Van Els (2005) ให้ข้อสังเกตว่า ในประเทศเนเธอร์แลนด์ ภาษาฮอลันดาที่เรียนโดยผู้อพยพชาวเติร์กเป็นลักษณะการเรียนแบบภาษาที่สอง แต่ถ้าคนฮอลันดาเรียนภาษาของชาวเติร์ก (ภาษาตุรกี Turkish) อาจเป็นแบบภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่ผู้เรียนมีปัญหากับชนกลุ่มน้อยที่เป็นเติร์กในลักษณะใด

3. วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในร่วมของ EFL และ ESL

วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้แบบเป็นภาษาต่างประเทศและแบบเป็นภาษาที่สองมีหลากหลายวิธี แต่ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative English Teaching, CET) ซึ่งมีการแตกแขนงออกไปอีกหลายแบบ เช่น

- การสอนที่เน้นเนื้อหา (Content Based Instruction)
- การเรียนจากสถานการณ์ (Situation Approach)
- การเคลื่อนไหวตอบสนองทางร่างกาย (Total Physical Approach)
- การใช้ประสาทสัมผัสและโปรแกรมภาษาศาสตร์ (Neuro-Linguistic Programming)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีรูปแบบและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่หลายวิธี แต่การสอนภาษาอังกฤษในบางท้องที่ก็ยังใช้วิธีการแบบดั้งเดิมคือการสอนหลักไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method)

ในระยะหลังๆ นี้ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้นำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร (Information and Computer Technology, ICT) มาใช้ประกอบมากขึ้น จึงมีการสอนแบบใช้คอมพิวเตอร์เป็นหลัก (Computer-Based Learning) การเรียนแบบออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต (Online Learning on the Internet) และการเรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ครูสร้างขึ้น (E-Book) การนำโปรแกรมเว็บที่เรียกว่า Web Blogs และสื่อวีดิทัศน์ (Video) จาก web sites เช่น YouTube, Podcast (การใช้สื่อประสมระหว่าง Text, Animation และ Video) ผ่านทางเครือข่าย World Wide Web ที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธี เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น (Piromruen, 2009, p.9)

4. ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca (ELF)

Lingua Franca (ลิงกัว แฟรงกา) คือ ภาษาที่ใช้ผสมกันในห้องที่พูดหลายภาษา เช่น ในประเทศมาเลเซีย คนพื้นเมืองจะพูดภาษาจีน ภาษามลายู ภาษาอินเดีย และภาษาอังกฤษ ภาษาที่ใช้ผสมกันเช่นอังกฤษกับมาเลย์ ภาษาอังกฤษจะกลายเป็น Lingua Franca

Lingua Franca เกิดขึ้นจากที่ภาษาอังกฤษเป็นที่นิยมของผู้เรียนมากขึ้น ทำให้มีการเรียนควบคู่ไปกับภาษาท้องถิ่น จึงมีการผสมกันระหว่างภาษาถิ่นกับภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนส่วนมากจะไม่ใช่เจ้าของภาษา แต่เป็นคนในท้องถิ่นที่พูดได้สองภาษา สามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ภาษาอังกฤษที่สอนและเรียนกันทั่วไปในแถบทวีปเอเชียจะเป็นแบบ Lingua Franca ผู้เรียนไม่ค่อยได้ใช้ภาษาในชีวิตจริง เพียงแต่เป็นการเรียนรู้รูปแบบของภาษา จึงทำให้การใช้ภาษาไม่เป็นที่ธรรมชาติ เจ้าของภาษาที่มาอยู่ในท้องถิ่นที่พูดหลายภาษาได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่นมากขึ้น นานๆ เข้า ภาษาอังกฤษก็ผสมกันกับภาษาถิ่น ทำให้การพูดการออกเสียงผิดเพี้ยนไป

5. ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เยาว์ (English for Young Learners,EYL)

เนื่องจากเป็นความต้องการของผู้ปกครองที่เชื่อว่า เมื่อเด็กได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เล็กๆ จะทำให้การเรียนรู้ได้ผลดีกว่าเรียนเมื่อโตแล้ว และสร้างนิสัยความเป็นอิสระในการปรับตัวเข้ากับเจ้าของภาษาได้ดีขึ้น จึงนิยมให้ทางโรงเรียนจัดการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เยาว์ขึ้น ดังที่ปรากฏในเมืองไทยว่าเป็น Fun English Program หรือ Bilingual English Program เป็นต้น และส่งบุตรหลานให้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาลขึ้นไปถึงระดับประถมและมัธยมศึกษา และให้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอน โดยหลักการก็เป็นที่ถูกต้องว่าผู้เยาว์จะเรียนภาษาได้เร็วกว่าผู้ใหญ่ เพราะภาษาของตัวเองยังไม่มั่นคงพอ การเรียนพร้อมกันไปทั้งสองภาษาทำให้มีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น แต่ความเป็นจริง ถ้าผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ทั้งสองภาษาเท่าเทียมกัน เด็กก็จะเรียนภาษาไม่ได้ดีเท่าที่ควร เพราะขาดการเสริมแรงในการใช้ภาษา ประกอบกับครูผู้สอนแม้จะเป็นเจ้าของภาษาแต่มีมาตรฐานต่ำ เช่น ขาดทักษะในการสอน ก็จะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ถ้าหากสถานการณ์เป็นเช่นนี้ จะมีผลเสียต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระยะต่อไป

6. ภาษาอังกฤษโลก (Global English,GE)

ตามความเห็นของ Graddol แนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน (ศตวรรษที่ 21) จะขยายตัวออกไปอีกรูปแบบหนึ่งทั่วโลก ที่เรียกว่า “ภาษาอังกฤษโลก” ซึ่งมีลักษณะที่เป็นอิสระ คือไม่ผูกติดอยู่กับระบบสังคม เศรษฐกิจ ศาสนาหรือลัทธิ และกลุ่มวัฒนธรรมใดๆ ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาของทุกคน ใครๆ ก็เรียนได้ Graddol กล่าวว่า “นี่เป็นอุดมคติและนวัตกรรมที่มุ่งพัฒนาสติปัญญาแบบสากล มากกว่าเพื่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ หรือการสร้างเอกลักษณ์ความเป็นสากลโดยการใช้ภาษาอังกฤษ” ตามแนวคิดใหม่นี้ การเรียนภาษาอังกฤษจะมีการฝึกทักษะให้ครบทุกด้านทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน การแปลและตีความหมาย จุดเน้นอยู่ที่การติดต่อสื่อสารแบบพหุวัฒนธรรม (Intercultural Communication) เนื้อหาที่เรียนจะประกอบด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาความยากจน และความเท่าเทียมกันด้านเพศ ซึ่งถ้าดำเนินการได้ตามเป้าหมายก็จะเป็นการพัฒนาความรู้หนังสือสำหรับประชาชนทั่วโลก (Global Literacy) เลยกิตติเดช

รูปโฉมใหม่ของภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ในยุคหลังโลกาภิวัตน์ (Post Globalization) ภาษาอังกฤษได้มีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบและเนื้อหาไปสู่แนวการสื่อสารแบบใหม่ นักวิชาการ เช่น Warschauer (2000) ให้ความเห็นว่าเป็นรูปแบบใหม่ของโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคอมพิวเตอร์ เพื่อสนองต่อความต้องการของสังคมหลังการปฏิวัติทางอุตสาหกรรม นวัตกรรมด้านการถ่ายทอดข้อมูล ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งศาสตร์เกี่ยวกับนาโนเทคโนโลยี ศาสตร์ดิจิทัล การสื่อสารผ่านดาวเทียม ไฟเบอร์ออปติกและอินเทอร์เน็ตต่างก็มีผลต่อรูปโฉมใหม่ทางเศรษฐกิจ สังคมและ

วัฒนธรรมของโลกยุคปัจจุบัน Markee (2000) เห็นว่าเป็นที่แน่นอนว่าภาษาอังกฤษจะมีการปรับตัวด้านรูปแบบและเนื้อหา เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสารตามพลวัตใหม่นี้

แนวคิดใหม่ในรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใหญ่ในยุคปัจจุบัน

Goodman (2005) ให้ข้อสังเกตว่ารูปแบบและเนื้อหาของภาษาอังกฤษในยุคใหม่นี้ จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ลักษณะความไม่เป็นทางการ (Informalization) โดยปกติภาษาอังกฤษในวิชาชีพจะมีรูปแบบเป็นทางการในการพูดและเขียน ในศตวรรษใหม่นี้จะมีการข้ามแดนจากที่เป็นทางการมาสู่ความไม่เป็นทางการ เป็นลักษณะของการสนทนามากขึ้น (Conversationalized) Fairclough (1994) กล่าวว่าภาษาที่ใช้ในสถาบัน เช่น ด้านการค้า สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เริ่มใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการ ทำให้วงการวิชาชีพเอกชนทั่วไปเริ่มหันมาใช้มากขึ้น นับว่าเป็นเรื่องที่ดีที่การสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นที่เข้าใจง่ายขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์ในวงกว้างขึ้น เช่น ในโอกาสที่มีการเจรจาต่อรองหรือการสัมภาษณ์ทางการเมืองจะเป็นลักษณะของการใช้ภาษาที่ชาวบ้านทั่วไปเข้าใจ มากกว่าการใช้คำศัพท์ทางวิชาการที่เข้าใจยาก ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ชั้นสูงกับชาวบ้านทั่วไปมีความใกล้ชิดยิ่งขึ้น

2. ด้านการตลาด (Marketization) ภาษาที่ใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ก็จะข้ามแดนมายังด้านการให้ข้อมูลข่าวสารที่มุ่งเพื่อการตลาดมากขึ้น ภาษาอังกฤษที่ใช้ในสื่อ แผ่นปลิว ประกาศต่างๆ ของทางการก็จะมีลักษณะเป็นเชิงพาณิชย์ เพื่อธุรกิจการขายมากกว่าการให้ข้อมูลทั่วไป

ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการจะปรากฏในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การใช้คำย่อในเชิงปฏิเสธ เช่น wouldn't หรือกริยาช่วย (he'll) ร่วมกับภาษาพูดจะปรากฏในภาษาเขียน
2. การใช้คำศัพท์ที่ไม่เป็นทางการ เช่น คำพูดสนทนาแบบธรรมดา (Colloquialism) และภาษาปาก (Slang) เช่น This guy comes up to me and he says... มักจะได้ยินพูดกันในวงวิชาชีพชั้นสูง
3. การใช้คำกริยาเชิงรุก (Active verbs) มากกว่าเชิงรับ (Passive verbs) การพูดสนทนาจะเป็นแบบ Active Voice ซึ่งเป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เช่น
We carried out an experiment. มากกว่า
An experiment was carried out by us.
4. ทำนองประโยค (Intonation) มักจะสื่อถึงความไม่เป็นทางการ เช่น ในการพูดโทรศัพท์ เวลาเราพูดกับเพื่อนหรือคนคุ้นเคย ก็มักจะใช้ทำนองเสียงหรือประโยคแบบเป็นกันเอง มากกว่าการพูดแบบเจ้าหน้าที่หรือเป็นการเป็นงาน

รูปแบบใหม่ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน

เพื่ออนุรักษ์ตามการเปลี่ยนโฉมของภาษาอังกฤษทั้งรูปแบบและเนื้อหา ผู้เขียนขอเสนอแนวคิดใหม่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เรียกว่า FRESH APPROACH ซึ่งมาจากคำย่อ F-R-E-S-H นั่นคือ

- FUN = เรียนแบบสนุก มีการดูหนังฟังเพลงประกอบ
RELAX = เรียนแบบผ่อนคลาย ไม่เกร็ง ไม่เคร่งเครียด
EXPRESS = แสดงออกด้านการพูด การสนทนา การเคลื่อนไหวเชิงรุก มากกว่านั่งฟังและจดบันทึกจากครูผู้สอน
STUDY = เรียนรู้ทำความเข้าใจหลักของการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการพูดและการเขียน

HABIT FORMATION = ฝึกนิสัยในการใช้ภาษาและสนทนาได้ตอบ การอ่านและการเขียนที่มีเนื้อหาสาระ

รายละเอียดของการเรียนการสอนแนวใหม่นี้จะได้นำเสนอโอกาสต่อไป ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้สอนผู้ใหญ่และผู้เยาว์ได้ตามอัธยาศัย ถ้าต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมให้ติดต่อผู้เขียนได้ที่ email: upiromruen@gmail.com

บทสรุป

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคนใช้แพร่หลายมากที่สุดคนในบรรดาภาษาต่างๆ ในโลก เป็นสื่อกลางในด้านธุรกิจการค้า วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา วิทยุการบินและการติดต่อสื่อสารอยู่ทุกมุมโลก ผลการสำรวจถึงบทบาทและสถานะของภาษาอังกฤษเมื่อเร็วๆ นี้พบว่า มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปหลายอย่าง เช่น ด้านจำนวนผู้เรียนและการใช้ภาษาเพิ่มขึ้นมาก แต่ในเวลาอีกหนึ่งหรือสองทศวรรษก็จะลดลง เนื่องจากมีภาษาใหญ่ๆ ที่มีคนพูดจำนวนมากได้ขยายตัวของการใช้ภาษาในด้านธุรกิจและเทคโนโลยี เช่น การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ระยะเวลาที่ผ่านมาในรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลากหลาย ทั้งที่เป็นแบบภาษาต่างประเทศและเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนมีอายุและความต้องการแตกต่างกัน ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เยาว์มีความนิยมเพิ่มมากขึ้น ตามความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ยังเล็ก เพื่อการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมทางโลกตะวันตก เมื่อภาษาอังกฤษขยายตัวมากขึ้นจนเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไป ก็จะกลายเป็นภาษาโลก

นั่นคือใครๆ ก็เรียนได้ ไม่ติดขัดในกลุ่มวัฒนธรรมใดๆ และการเรียนจะครอบคลุมเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมยุคใหม่ เช่น สิทธิมนุษยชน การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาระหว่างเพศและคนมีสีผิวต่างกัน ภาษาอังกฤษก็จะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาภูมิปัญญาสากลอย่างไรรู้ก็ตาม ในยุคหลังโลกาภิวัตน์ ความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบให้ภาษาอังกฤษเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหา ไปสู่การสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ และการสนองความต้องการทางการตลาดมากขึ้น ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษคงต้องตระหนักในการเปลี่ยนแปลงนี้เพื่อรักษามาตรฐานของการใช้ภาษาให้เหมาะสม วิธีการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง สามารถแลกเปลี่ยนความคิดและวัฒนธรรมของตนเองกับชนต่างวัฒนธรรมได้ การเรียนควรจะให้ขึ้นไปตามธรรมชาติ ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินชีวิตประจำวันมากกว่าการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารตามที่ต้องการได้

บรรณานุกรม

- British Council. (1995). English in the World: the English 2000 global consultation, Manchester: British Council.
- Els, van. (2005). 'Multilingualism in the European Union', International Journal of Applied Linguistics. 15.3, pp. 264-281. in David Nunan (2008). English as a global language; Policy and practice. Memeograph, p.7.
- Fairclough, N. (1966). 'Bordercrossing: discourse and social change in contemporary societies' in Change and Language, BAAL, 10, Clevedon, Multilingual Matters.
- Goodman, S., Graddol, D. (2005). (eds). Redesigning English: new text, new identities. London: Routledge/The Open University.
- Goodman, S., (2005). Market forces speak English. In Sharon Goodman, David Graddol (eds). Redesigning English: new text, new identities. (pps. 141-180). London: Routledge/The Open University.
- Goodman, D. (2005). Global English, Global future? In Sharon Goodman, David Graddol (eds). Redesigning English: new text, new identities. (pps. 181-244). London: Routledge/The Open University.
- Graddol, D. (2006). English next. London: British Council.
- Kachru, B, B. (ed). (1983) The Other Tongue: English across cultures, Oxford, Pergamon

- Markee, N. (2000). Some thoughts on globalization: A response to Warschauer. TESOL Quarterly, Vol, 34. No. 3 Autumn, 569-574
- Nunan, David. (2008). English as a global language: Policy and practice. Memeograph.
- Piromruen, Uthai. (2009). English in Education Careers Proceedings.Litcon 2009, The Sixth International Conference on Literacy: Literacy: Forging Pathways to Unity. Penang, Malaysia
- Warschauer, M. (2000). The changing global economy and the future of English teaching. TESOL Quarterly, Vol. 34, No. 3 Autumn, 511-535.

การอ่านและตีความกฎหมาย

พ.ด.ท. สิงห์ ปานะธา³

คำถามหนึ่งที่มักจะถามในหมู่นักกฎหมายและผู้สนใจกฎหมายกันอยู่เสมอๆ ว่า ความยุติธรรมกับกฎหมายมีความสัมพันธ์กันอย่างไร อะไรสำคัญกว่ากัน หรือควรมาก่อน

คำตอบอยู่ที่ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตรแก่นักศึกษาของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งบัณฑิตสภา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2515 ความตอนหนึ่งว่า

“... กฎหมายทั้งปวงนั้น เราบัญญัติขึ้นเพื่อใช้เป็นปัจจัยสำหรับรักษาความยุติธรรม กล่าวโดยสรุปคือ ให้เป็นแบบแผนแห่งความประพฤติปฏิบัติของมหาชนสถานหนึ่ง กับใช้เป็นแม่บทในการพิจารณา ตัดสินความประพฤตินั้นๆ ให้เป็นไปโดยถูกต้องเที่ยงตรงอีกสถานหนึ่ง

โดยที่กฎหมายเป็นแต่เครื่องมือในการรักษาความยุติธรรมดังกล่าว จึงมิควรจะถือว่ามีความสำคัญ ยิ่งไปกว่าความยุติธรรม หากควรจะต้องถือว่าความยุติธรรมมาก่อนกฎหมาย และอยู่เหนือกฎหมาย การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีใดๆ โดยคำนึงถึงแก่ความถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น จะจะไม่เป็นการเพียงพอจำต้องคำนึงถึงความยุติธรรมซึ่งเป็นจุดประสงค์ด้วยเสมอ การใช้กฎหมายจึงจะมีความหมายและได้ผลที่ควรจะได้...”

พระบรมราโชวาทนี้ชี้ทางสว่างให้แก่บรรดานักกฎหมายทั้งหลายตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่า ความยุติธรรมนั้น คือสารัตถะและหลักชัยของกระบวนการยุติธรรม ส่วนกฎหมายนั้นเป็นเพียงวิถีทางหรือปัจจัยที่จะนำไปสู่ความยุติธรรมเท่านั้น ความยุติธรรมจึงต้องมาก่อนและอยู่เหนือกฎหมาย

การที่กฎหมายเป็นเครื่องมือในการนำไปสู่ความยุติธรรมนั้น การอ่านและตีความกฎหมายจึงมีความสำคัญอย่างมากในการที่จะก้าวหรือเอื้อมไปให้ถึงหลักความยุติธรรม เพราะเป็นการนำ

³ ตำแหน่งรองอธิการจังหวัดราชบุรี การศึกษา รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 35), นิติศาสตรบัณฑิต (มสธ.), การจัดการภาครัฐและเอกชนมหาบัณฑิต (NIDA), นิติศาสตรมหาบัณฑิต (ABAC) และเนติบัณฑิตไทย ปัจจุบันกำลังศึกษาปริญญาเอก Doctor of Philosophy (Public Administration) มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กฎหมายไปปรับใช้กับข้อเท็จจริง ผู้ใช้กฎหมายจะต้องพยายามใช้กฎหมายนั้นอย่างถูกต้อง กล่าวคือ ต้องทราบความหมายที่แท้จริงของกฎหมายนั้น เนื่องจากถ้อยคำทุกคำในฉบับกฎหมายมีความหมาย การอ่านกฎหมายที่คืบคั้นจึงต้องอ่านฉบับกฎหมายโดยอ่านเป็นรายคำ และแยกพิจารณาเป็นรายคำ รายวลี รายประโยค และรายวรรค แล้วพิจารณาดูถ้อยคำทุกคำ ทุกวลี ทุกประโยค และทุกวรรคในบท มาตรานั้นรวมกัน และสมควรพิจารณาฉบับกฎหมายทุกบทมาตราที่เกี่ยวข้องด้วยอีกชั้นหนึ่ง จึงจะ เป็นการอ่านฉบับกฎหมายที่ถูกและได้ผลดีที่สุด และเมื่ออ่านฉบับกฎหมายจนเข้าใจแล้วผู้อ่าน กฎหมายจะต้องค้นหาความหมายที่แท้จริงของบทบัญญัติในกฎหมายนั้น ซึ่งก็คือการตีความกฎหมาย นั้นเอง

การตีความกฎหมายเป็นเรื่องสำคัญ หากเป็นเรื่องคาบคอกคาบคอก ผู้ตีความอาจตีความเป็น ขาวก็ได้ ตีความเป็นดำก็ได้ คู่มือถึงกันอยู่แล้วแต่เหตุผล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรม ราโชวาทเกี่ยวกับการอ่านและตีความกฎหมายในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตรแก่ผู้สอบได้ตาม หลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา ณ อาคารใหม่สวนอัมพร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ความตอนหนึ่งว่า

“...กฎหมายทั้งปวงจะธำรงความยุติธรรมและถูกต้องเที่ยงธรรมหรือจะธำรงความศักดิ์สิทธิ์ และประสิทธิภาพเต็มเปี่ยมอยู่ได้หรือไม่เพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ คือให้ใช้ให้ได้อย่างถูกต้องประสงค์ หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นจริงๆแล้ว ก็จะทรงความศักดิ์สิทธิ์และประสิทธิภาพอันสมบูรณ์ไว้ได้ แต่ถ้าหากนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ และเจตนารมณ์ โดยการพลิกแพลงบิดพลิ้วให้ผันผวนไปด้วย ความหลงผิด ด้วยอคติ หรือด้วยเจตนาอันไม่สุจริตต่าง ๆ กฎหมายก็เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ และ ประสิทธิภาพลงทันที และกลับกลายเป็นพิษเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างใหญ่หลวง ผู้ที่ต้องการจะใช้ กฎหมายสร้างสรรค์ความผาสุก สงบและความเป็นปึกแผ่นก้าวหน้าของประชาชนและบ้านเมืองจึง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาวัดตุประสงค์อันจริงแท้ของกฎหมายแต่ละฉบับไว้ให้แน่นแนบเสมอไป อย่างไม่มีข้อแม้ประการใด พร้อมทั้งต้องรักษา อุดมคติ จรรยาความสุจริต และมโนธรรมของนัก กฎหมายไว้โดยรอบคอบเคร่งครัดเสมอด้วยรักษาชีวิตของตนเอง กฎหมายไทยจึงจะทรงคุณค่าอัน สมบูรณ์บริบูรณ์เป็นที่เชื่อถือยกย่องอยู่โดยตลอดได้ไม่ต้องกลายเป็นกฎหมายโบราณล้ำสมัย ดังมี เสียงวิพากษ์วิจารณ์เกิดขึ้นในบางครั้งบางคราว...”⁵

⁴ ธานีรัตน์ ทรัพย์วิเชียร. (2550). คำแนะนำนักศึกษากฎหมาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หน้า 57.

⁵ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตรแก่ผู้สอบได้ตามหลักสูตร ของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา ณ อาคารใหม่สวนอัมพร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2520

การตีความกฎหมายเป็นเรื่องจำเป็นเสมอ แม้ถ้อยคำที่ใช้ในกฎหมายจะชัดเจนอยู่แล้วก็ต้องมีการตีความกฎหมายนั้นว่ามีความหมายแท้จริงอย่างไร กล่าวคือต้องพิจารณาทั้งถ้อยคำอักษรที่ชัดเจนนั้นประกอบกับเจตนารมณ์ของกฎหมายไปพร้อมๆ กัน เช่น ที่สนามหญ้าของมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีป้ายปักไว้กลางสนามมีข้อความว่า “ห้ามเดินลัดสนาม” อาจมีคำถามว่า หากจะคลาน วิ่ง หรือ จีรจกักรยานลัดสนามได้หรือไม่ ผู้อ่านคงนึกตอบในใจว่าไม่ได้ ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง แต่นักกฎหมายบางคนอาจจะตีความตามตัวอักษรโดยเห็นว่าข้อความ “ห้ามเดินลัดสนาม” ว่าทุกคำมีความหมายชัดเจนไม่เป็นปัญหา ดังนั้น ไม่ว่าจะการคลาน การวิ่ง หรือการจีรจกักรยาน ซึ่งไม่ใช่การเดินก็ย่อมกระทำได้ คำตอบนี้หากเป็นคนที่ไปลงไม่เห็นด้วย เพราะความมุ่งหมายของข้อห้ามดังกล่าวคือการรักษาสภาพหญ้า ดังนั้นการเข้าไปสัมผัสกับหญ้าในสนามไม่ว่าการคลาน การวิ่ง หรือการจีรจกักรยาน ก็ถือเป็นการลัดสนามทั้งสิ้น

หลักเกณฑ์การอ่านและตีความกฎหมายนั้น สามารถแยกเป็น 2 กรณี คือ

1. หลักการตีความในกฎหมายทั่วไป และ
2. หลักการตีความในกฎหมายพิเศษ

1. หลักการตีความในกฎหมายทั่วไป เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 4 วรรคแรก บัญญัติว่า “อันกฎหมายนั้นท่านว่าต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใดๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษรหรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้นๆ” แสดงว่าการตีความตามข้อนี้มีหลักเกณฑ์อยู่ 2 ประการคือ

ก. การตีความตามตัวอักษร

ข. การตีความตามเจตนารมณ์

ก. การตีความตามตัวอักษร เป็นการตีความเพื่อหยั่งทราบความหมายของตัวอักษรของกฎหมาย ซึ่งมีวิธีการอยู่ 3 ประการ คือ

(1) ในกรณีที่บทกฎหมายใช้ภาษาธรรมดา ก็ต้องเข้าใจว่ามีความหมายที่เข้าใจอยู่ตามธรรมดาของถ้อยคำนั้น โดยถือความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 (ก่อนที่จะถูกยกเลิกตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2550 บัญญัติว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน ... มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท” ถ้าพิจารณาตามตัวอักษรจะเห็นได้ว่า ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราต้องกระทำต่อผู้เป็นหญิงเท่านั้น ชายที่ได้รับการผ่าตัดร่างกายแปลงเพศแล้วจะถือเป็นหญิงหรือไม่ คำว่า “หญิง”

⁶ ธีระ ศรีธรรมรักษ์ และคณะ. (2543). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
หน้า 117 – 220.

ประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้ให้ความหมายเป็นพิเศษไว้จึงต้องตีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า “หญิง” ไว้ว่าหมายถึง “คนที่มีมดลูก” ดังนั้นชายที่แปลงเพศแล้วจึงไม่ใช่หญิง หากถูกผู้ใดข่มขืน ผู้ข่มขืนก็ไม่มี ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราแต่เป็น ความผิดฐานกระทำอนาจาร (ปัจจุบันข้อความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 เดิมถูกยกเลิกแล้วและใช้ข้อความใหม่ว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น...” แทน ดังนั้นหากในปัจจุบันชายที่ได้รับการผ่าตัดร่างกายแปลงเพศแล้วถูกข่มขืนกระทำชำเรา ผู้กระทำผิดจะมีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ไม่ใช่ผิดฐานกระทำอนาจารดังเดิมแล้ว)

(2) ในกรณีที่บทกฎหมายใช้ภาษาเทคนิคหรือภาษาทางวิชาการ ก็ต้องเข้าใจความหมายตามที่เข้าใจกันในทางเทคนิคหรือในทางวิชาการนั้น ๆ เช่นคำว่า “หนี้” นั้นคนทั่วไปย่อมเข้าใจว่าหมายถึงหนี้เงินหรือการที่ไปกู้เงินแล้วเป็นหนี้เขา แต่ในทางกฎหมายนั้น คำว่า “หนี้” หมายถึง ความผูกพันระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้โดยที่ลูกหนี้จะต้องทำการชำระหนี้แก่เจ้าโดยกระทำการ จดเว้นการกระทำ หรือส่งมอบทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้

(3) ในกรณีที่กฎหมายนั้นมีบทวิเคราะห์ศัพท์หรือคำนิยามสำหรับคำใด ก็แสดงว่ากฎหมายมุ่งจะให้คำนั้นมี ความหมายพิเศษไปจากที่เข้าใจกันอยู่ในภาษาธรรมดาหรือภาษาเทคนิคหรือภาษาวิชาการก็ต้องเข้าใจตามนั้น จะเข้าใจอย่างคนธรรมดาสามัญเข้าใจไม่ได้ เช่น คำว่า “กระทำ” ในประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติบทวิเคราะห์ศัพท์หรือบทนิยามไว้ในมาตรา 59 วรรค 5 ว่า “การกระทำ” ทำให้หมายความว่าความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้น โดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย” จะเห็นได้ว่า คำว่า “กระทำ” นอกจากจะมีความหมายอย่างธรรมดาคือการเคลื่อนไหวร่างกายแล้ว ยังรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้น โดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย ยกตัวอย่าง มารดา มีหน้าที่ให้นมบุตร แต่ภรรยาที่ไปมีภรรยาใหม่จึงไม่ให้นมบุตรเพื่อต้องการประชดสามีในที่สุดบุตรตาย จะเห็นได้ว่ามารดาไม่ได้เคลื่อนไหวร่างกายเพื่อให้นมบุตรเลย เพียงแต่ปล่อยบุตรให้อดนมเฉยๆ แต่กฎหมายถือว่ามารดาทำการกระทำแล้ว มารดาจึงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยการงดเว้น (งดเว้นไม่ให้นมบุตร)

ข. การตีความตามเจตนารมณ์ เป็นการตีความเพื่อยังทราบความหมายของถ้อยคำในบทกฎหมายจากเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของกฎหมายนั้นๆ เจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายอาจรู้ได้จาก

(1) พระราชปราชญ์ เช่น ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งมีสาระสำคัญของพระราชปราชญ์ ความตอนหนึ่งว่า “ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จัดทำขึ้นใหม่นี้มีสาระสำคัญ เพื่อ...ให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครอง และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม...” ซึ่งแสดงให้เห็นความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้

(2) ฐานะที่เป็นอยู่ก่อนวันบังคับใช้กฎหมาย เพราะกฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อ

1) แก้ไขข้อบกพร่องหรือความไม่ยุติธรรมที่เป็นอยู่ในขณะบัญญัติกฎหมายนั้น เช่น ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ 21/2546 ว่าพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. 2550 มาตรา 12 ไม่

ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. 2550 มาตรา 12 เดิมบัญญัติว่า “หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี” อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าหญิงและชายมีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน ต่อมาจึงมีการแก้ไข พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. 2505 มาตรา 12 เป็นข้อความว่า “คู่สมรสมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามที่ตกลงกัน หรือต่างฝ่ายต่างใช้ชื่อสกุลเดิมของตน”

2) ส่งเสริมหรือจัดให้มีสิ่งต่างๆ ที่ยังไม่มีให้มีขึ้น หรือปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น เช่น พระราชบัญญัติค่านำน่านามหญิง พ.ศ. 2551 บัญญัติขึ้นเพื่อให้การใช้ค่านำน่านามของหญิงที่จดทะเบียนสมรสแล้ว และต่อมาการสมรสได้สิ้นสุดลงต้องใช้ค่านำน่านามคำเดียว (ใช้คำว่า “นาง”) โดยมีอาจเลือกใช้ค่านำน่านามว่า “นางสาว” ได้ตามความสมัครใจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อหญิงดังกล่าว ในการดำรงชีวิตประจำวัน อาทิ การประกอบอาชีพ การศึกษาของบุตร และการทำนิติกรรมต่างๆ ส่งผลให้การใช้ค่านำน่านามในลักษณะดังกล่าวของหญิงมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ เพื่อให้หญิงมีทางเลือกในการใช้ค่านำน่านามตามความสมัครใจและสอดคล้องกับการเลือกใช้นามสกุลตามกฎหมายว่าด้วยชื้อบุคคลจึงได้มีการตราพระราชบัญญัตินี้

(3) บันทึกลักษณะและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ ช่วยให้เราทราบเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายจากเหตุผลของร่างกฎหมายนั้นได้ ซึ่งกฎหมายทุกฉบับจะต้องมีการประกาศบันทึกเหตุผลของกฎหมายในราชกิจจานุเบกษาต่อท้ายพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้บันทึกเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวว่า “เนื่องจากปัญหาการแก้ไขการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีความละเอียดอ่อนซับซ้อนเกี่ยวพันกับบุคคลใกล้ชิด มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการทำร้ายร่างกายระหว่างบุคคลโดยทั่วไป การใช้มาตรการทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาบังคับกับการกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัวจึงไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎหมายอาญามีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดหรือปกป้องคุ้มครองผู้ที่ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น การมีกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้กระบวนการทางอาญา เพราะสามารถกำหนดรูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนที่มีลักษณะแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป โดยให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตัวและยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวไว้ได้ ประกอบกับเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(4) อ่านกฎหมายในเรื่องเดียวกันหลายบทมาตราประกอบกันบางครั้งก็อาจทำให้ทราบเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของกฎหมายนั้นได้ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 บัญญัติว่า “การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพนันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ”

เมื่อพิจารณาดำเน่งของมาตรา 150 จะพบว่าอยู่ในบรรพ 1 หลักทั่วไป ลักษณะ 4 นิติกรรม หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ซึ่งมาตรา 149 บัญญัติว่า “นิติกรรม หมายความว่า การใด ๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัครมุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิติกรรมโดยเฉพาะ จึงต้องตีความคำว่า “การใด ๆ” หมายถึง การทำนิติกรรมเท่านั้นไม่รวมถึงการกระทำที่เป็นนิติเหตุ เช่น ละเมิด การจัดการงานนอกสั่ง หรือลาภมิควรได้ เพราะอยู่กันคนละหมวดคนละลักษณะกัน

แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1050 บัญญัติว่า “การใด ๆ อันผู้เป็นส่วนคนใดคนหนึ่งได้จัดทำไปในทางที่เป็นธรรมดา การค้าขายของห้างหุ้นส่วนนั้น ท่านว่าผู้เป็นส่วนส่วนหมดทุกคนย่อมมีความผูกพันในการนั้น ๆ ด้วย และจะต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวน ในการชำระหนี้อันได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราะจัดการไปเช่นนั้น” ตำแหน่งของมาตรา 1050 อยู่ในบรรพ 3 เอกเทศสัญญา ลักษณะ 22 หุ้นส่วนบริษัท หมวด 2 ห้างหุ้นส่วนสามัญ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เป็นส่วนส่วนกับบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้เป็นส่วนส่วนทุกคนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบ ในการกระทำใด ๆ ที่ผู้เป็นส่วนส่วนอื่นได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดจากการทำนิติกรรม เช่น การผิดสัญญากับบุคคลภายนอก หรือเกิดจากนิติเหตุ เช่น การที่ผู้เป็นส่วนส่วนผู้จัดการกระทำละเมิดโดยขับรถไปชนบุคคลภายนอกได้รับบาดเจ็บ ดังนั้นคำว่า “การใด ๆ” ในมาตรา 1050 นี้ จึงมีความหมายกว้างกว่าคำว่า “การใด” ตามมาตรา 150 ซึ่งหมายถึงเพียงนิติกรรมเท่านั้น

2. หลักการตีความในกฎหมายพิเศษ ในขณะนี้โดยเฉพาะประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้นที่จัดว่าเป็นกฎหมายพิเศษ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ต้องตีความตามตัวอักษรโดยเคร่งครัด ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 39 บัญญัติว่า “บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้...” และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้...” ซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่ากฎหมายอาญาต้องตีความโดยเคร่งครัด ตามตัวอักษร กล่าวคือตัวบทกฎหมายบัญญัติไว้เช่นใดก็ต้องตีความเช่นนั้น เหตุที่ต้องตีความโดยเคร่งครัด ก็เพราะกฎหมายอาญามีวัตถุประสงค์ในการลงโทษบุคคล ซึ่งการลงโทษนั้นกระทบสิทธิของประชาชน จึงต้องตีความด้วยความระมัดระวัง แต่อาจมีข้อยกเว้นหากข้อความตามตัวอักษรไม่ชัดเจนก็อาจตีความตามเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของกฎหมายด้วยก็ได้ แต่จะขัดแย้งกับตัวอักษรแห่งบทบัญญัติในเรื่องนั้นๆ ไม่ได้

ขอยกตัวคำพิพากษาฎีกาอีกเรื่องหนึ่งที่ตัดสินคดีโดยยึดหลักการตีความโดยเคร่งครัดตามหลักการของกฎหมายอาญา คือ

คำพิพากษาฎีกาที่ 3643/2526 “...การกระทำที่จะเป็นความผิดตามมาตรา 217 จะต้อง เป็นการวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่นเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าบ้านที่ถูกเพลิงไหม้เป็นบ้านที่จำเลยเป็นเจ้าของร่วมกับนายรุ่งผู้เสียหาย แม้จะฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยเป็นผู้วางเพลิง จำเลยก็ไม่มี ความผิดตามมาตรา 218 เพราะประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้” ดังนั้น เมื่อมาตรา 218 บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าการวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นความผิดไม่มีข้อความว่า “หรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย” ก็เป็นความผิดแล้วจะตีความคำว่า “ของผู้อื่น” ให้รวมถึงทรัพย์สินที่ผู้อื่น มีส่วนเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยย่อมไม่ได้ เพราะการตีความบทกฎหมายที่มีโทษทางอาญาจะต้องตีความโดยเคร่งครัดจะขยายความออกไปถึงกรณีที่ไม่ได้ระบุไว้ในตัวบทโดยชัดแจ้ง เพื่อให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยหรือผู้ต้องหาไม่ได้ เพราะเป็นการขัดต่อหลักกฎหมายว่าด้วยความผิดของบุคคลในทางอาญาดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 2 ดังกล่าวแล้ว”

(ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 217 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 218 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้

1) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย ...

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี)

(2) จะตีความโดยขยายความให้เป็นการลงโทษหรือเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำให้หนักขึ้นไม่ได้ ดังตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วในตอนแรกที่ได้กล่าวถึงความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 เดิม (ก่อนที่จะถูกยกเลิกตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550) ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน ... มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท” ถ้าพิจารณาตามตัวอักษรจะเห็นได้ว่าความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราต้องกระทำต่อผู้เป็นหญิงเท่านั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือจะตีความคำว่า “หญิง” หมายถึงชายที่ได้ผ่านการดัดร่างกายแปลงเพศแล้วด้วยหรือไม่ เห็นว่า คำว่า “หญิง” ประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้ให้ความหมายเป็นพิเศษไว้จึงต้องถือความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า “หญิง” ไว้ว่าหมายถึง “คนที่มดลูก” ดังนั้น ชายที่แปลงเพศแล้วจึงไม่ใช่หญิง หากถูกผู้ใดข่มขืนผู้ข่มขืนก็ไม่มี ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และจะตีความในบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อขยายความว่าชายที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วเป็นหญิงก็ไม่ได้เพราะเป็นการขยายความและนำมาใช้เป็นผลร้าย หรืออีกตัวอย่างหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 บัญญัติ ว่า “ผู้ใดโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอก ให้แจ้งและโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ

⁷ หุศต แสงอุทัย. (2523). กฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หน้า 54-55.

ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” จะเห็นได้ว่าความผิดฐานฉ้อโกงผู้กระทำความผิดเมื่อหลอกลวงแล้วจะต้องได้ทรัพย์สินไปจากผู้ที่ถูกหลอกลวง หากได้เป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่ทรัพย์สินผู้หลอกลวงย่อมไม่มีความผิดฐานฉ้อโกง เช่น ก.หลอกลวง ข.ว่าจะให้เงิน ข. หาก ข.ชูดบ่อน้ำให้แก่ ก. ข.ชูดบ่อน้ำจนเสร็จ แต่ ก.ไม่ยอมให้เงิน ข. เช่นนี้จะถือว่า ก. ผิดฐานฉ้อโกงตามมาตรา 341 ไม่ได้เพราะสิ่งที่ ก.ได้จาก ข. ไม่ใช่ทรัพย์สินแต่เป็นแรงงาน⁷

(3) ในกรณีที่เป็นที่สงสัย ศาลต้องตีความให้เป็นผลดีแก่ผู้ต้องหาว่าไม่ได้กระทำความผิด กล่าวคือหากมีการตีความได้ 2 ทาง และทางหนึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องหาได้มากกว่า ศาลจะต้องเลือกตีความไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องหา

บทส่งท้าย

เมื่ออ่านบทความมาถึงตอนนี้ ผู้อ่านทุกท่านคงตระหนักได้ว่าความยุติธรรมจะบังเกิดขึ้นได้ก็แต่โดยอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่กฎหมายหากผู้เข้าไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ความยุติธรรมก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้น การอ่านและการตีความกฎหมายจึงมีสำคัญที่ผู้ใช้กฎหมายจะต้องเข้าใจ สุนทรียกฎหมายข้อหนึ่งที่ดังก้องในมนต์สำนึกของนักกฎหมาย ก็คือสุนทรียที่ว่า **“ปล่อยคนที่(สงสัยว่า)กระทำความผิด 10 คน ดีกว่าลงโทษคนบริสุทธิ์เพียงคนเดียว”** นั้นหมายความว่ากฎหมายไม่ควรใช้ตัดสินคดีอย่างไม่แน่ใจ และหากจะใช้กฎหมายโดยบังเกิดผลอย่างไม่ยุติธรรม ก็ไม่ควรบังคับใช้กฎหมายนั้น นอกจากนี้กฎหมายต้องยึดมั่นใน **“หลักอินทภาษ”** ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายตราสามดวงด้วย โดยหลักอินทภาษได้วางหลักการใช้กฎหมายไว้ว่า ผู้ใช้กฎหมายจะต้องปราศจากอคติ 4 ประการ คือ **ฉันทาคติ** (ลำเอียงเพราะความรัก) **โทษาคติ** (ลำเอียงเพราะความโกรธ) **ภยากติ** (ลำเอียงเพราะความกลัว) **โมหาคติ** (ลำเอียงเพราะความหลง) หากใช้กฎหมายโดยมีอคติ 4 ประการดังกล่าวจะเป็นบาปอย่างยิ่ง แม้จะฆ่าสิ่งมีชีวิตไปเป็นหมื่นบาปกรรมนั้นก็ไม่เท่ากับการใช้กฎหมายอย่างไม่เที่ยงตรง⁸

บรรณานุกรม

กำธร กำประเสริฐ. (2547). ประวัติศาสตร์กฎหมายไทยและระบบกฎหมายหลัก. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชานินทร์ กรีวิเชียร. (2550). คำแนะนำนักศึกษากฎหมาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธีระ ศรีธรรมรักษ์ และคณะ. (2543). (พิมพ์ครั้งที่ 2). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป.

⁸ กำธร กำประเสริฐ. (2547). ประวัติศาสตร์กฎหมายไทยและระบบกฎหมายหลัก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. หน้า 39 – 40.

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการจำความหมายของคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้แบบฝึก
(THE IMPROVEMENT OF ENGLISH VOCABULARY READABILITY AND
REMEMBERING THE MEANING WITH PRACTICE WORKSHEETS FOR STUDENTS
AT SRIPATUM UNIVERSITY)

นราวดี พันธุ์นรา⁹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึก 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกกับเกณฑ์ (ร้อยละ 60) 3) เปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และ 4) เปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกกับเกณฑ์ (ร้อยละ 60) กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาที่เรียนวิชา ENG 222 : ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่มีปัญหาในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก ประกอบด้วย แบบฝึกคำศัพท์ พยางค์เดี่ยว แบบฝึกคำศัพท์ 2 พยางค์ และแบบฝึกคำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์ และแบบทดสอบการอ่าน และการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 17.64 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 66.29 และนักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกเพื่อจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 8.14 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75.29

2. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกส่วนใหญ่ (จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43) มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์

⁹อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

(ร้อยละ 60) มีส่วนน้อย (จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57) ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) แต่ความสามารถในการอ่านและการจำความหมายของภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านคำศัพท์, ความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์, แบบฝึก

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare English vocabulary readability for students before and after using practice worksheets, to compare English vocabulary readability after using practice worksheets with the criteria of 60 percent, to compare the ability to remember English vocabulary meanings for students before and after using practice worksheets and to compare the ability to remember English vocabulary meanings after using practice worksheets with the criteria of 60 percent. The samples were 14 students in the subject of ENG 222: English Language Skills who had the problems of English vocabulary reading and remembering the meanings. The research instruments were: the lesson plans, practice worksheets of one-syllable vocabularies, two-syllable vocabularies and three or more syllable vocabularies. Also there were pretests and posttests of English vocabulary reading and remembering the meanings. The data were statistically analyzed by percentage, mean and standard deviation.

The results of this research revealed that:

1. Students' readability before using practice worksheets was 17.64 percent and was 66.29 percent after using practice worksheets. In addition, students' ability in remembering English vocabulary meanings before using practice worksheets was 8.14 and was 75.29 percent after using practice worksheets.

2. Students of 71.43 percent had the ability to read English vocabulary and remember the meanings by passing the criteria of 60 percent. However, students of 28.57 percent were improved without passing the criteria of 60 percent.

Keywords: Vocabulary readability, Ability to remember English vocabulary meanings, Practice worksheets

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

วิชา ENG222 : ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (English Language Skills) เป็นวิชาที่ฝึกการใช้ทักษะบูรณาการในการสื่อสาร รวมทั้งเพิ่มพูนประสิทธิภาพการอ่านข้อความ บทความ และค้นคว้าเพื่อความเข้าใจลักษณะทั่วไปของภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน สาเหตุหนึ่งมาจากการที่นักศึกษาอ่านไม่ออก และไม่มีความหมายของคำศัพท์ ซึ่ง ราตรี เชื้อบ่อคา (2531: 16) อ้างอิงจาก ไวล์แมน (Weilman, 1972: 4) กล่าวถึงการอ่านว่ามีใช้เพียงการออกเสียงที่ถูกต้องเท่านั้น แต่รวมถึงการรู้ความหมายและเข้าใจความหรือถ้อยคำจากสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย

ดังที่ทราบกันแล้วว่าคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนภาษาทั้งด้านการอ่าน พูด ฟัง เขียน ซึ่ง สฤณี ศรีขาว (2546: 1) กล่าวถึงส่วนสำคัญในการเรียนภาษาคือคำศัพท์ ผู้เรียนภาษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพื่อนำมาใช้ในทักษะ 4 ประการ นอกจากนี้ อภริดี จริยารังษิโรจน์ (2545: 3) อ้างอิงจาก Hoover และ Tunmer (1993) กล่าวว่าในเนื้อเรื่องที่อ่านประกอบไปด้วยคำศัพท์เป็นจำนวนมาก ถ้าผู้อ่านมีความสามารถในการรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจและรวดเร็ว และอภริดี จริยารังษิโรจน์ ยังอ้างผลการวิจัยของ Coady และคณะ (1993) ว่า หากผู้เรียนมีความสามารถทางคำศัพท์เพิ่มขึ้น จะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นด้วย นัจริษา จันทรศรี (2551: บทคัดย่อ) กล่าวว่า นักศึกษาสามารถเพิ่มพูนคำศัพท์ด้วยการฝึกสะกดคำศัพท์ จดคำศัพท์ เขียนและพูดคำศัพท์ซ้ำๆ

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้แบบฝึก ซึ่งน่าจะพัฒนาความสามารถในการอ่านและการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. สมมุติฐานการวิจัย

- 2.1. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น
- 2.2. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60)
- 2.3. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- 2.4. นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60)

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 3.1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
- 3.2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกกับเกณฑ์ (ร้อยละ 60)
- 3.3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
- 3.4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกกับเกณฑ์ (ร้อยละ 60)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก

4.2 แบบฝึก จำนวน 6 แบบฝึก

4.2.1 แบบฝึกคำศัพท์พยางค์เดียว

4.2.2 แบบฝึกคำศัพท์พยางค์เดียว (เพิ่มเติม)

4.2.3 แบบฝึกคำศัพท์ 2 พยางค์

4.2.4 แบบฝึกคำศัพท์ 2 พยางค์ (เพิ่มเติม)

4.2.5 แบบฝึกคำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์

4.2.6 แบบฝึกคำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์ (เพิ่มเติม)

4.3 แบบทดสอบการอ่านและการจำความหมาย จำนวน 50 คำ โดยเป็นคำศัพท์จากบทเรียน

5. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

5.1 ศึกษาเนื้อหาในวิชา ENG222 : ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

5.2 คัดเลือกคำศัพท์ที่มีในบทเรียน ทั้งที่เป็นคำศัพท์พยางค์เดียว และคำศัพท์หลายพยางค์

5.3 นำคำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกมาสร้างแบบฝึก 6 แบบฝึก ดังนี้

- แบบฝึกที่ 1: คำศัพท์พยางค์เดียว จำนวน 10 คำ
- แบบฝึกที่ 2: คำศัพท์พยางค์เดียว เพิ่มเติม 10 คำ
- แบบฝึกที่ 3: คำศัพท์ 2 พยางค์ จำนวน 15 คำ
- แบบฝึกที่ 4: คำศัพท์ 2 พยางค์ เพิ่มเติม 15 คำ
- แบบฝึกที่ 5: คำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์ จำนวน 15 คำ
- แบบฝึกที่ 6: คำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์ เพิ่มเติม 15 คำ

5.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านและการจำความหมายทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 50 คำ โดยเป็นคำศัพท์จากบทเรียน ซึ่งทั้งสองแบบทดสอบมีคำศัพท์เหมือนกัน และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

5.5 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5.5.1 เกณฑ์คะแนนการอ่าน

- คำศัพท์พยางค์เดียว ให้คะแนนคำละ 1 คะแนน เกณฑ์ดังนี้

- อ่านออกเสียงพยัญชนะและอ่านออกเสียงสระถูกต้อง ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

- คำศัพท์หลายพยางค์ ให้คะแนนคำละ 3 คะแนน เกณฑ์ดังนี้

- อ่านออกเสียงพยัญชนะถูกต้องได้ 1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน
- อ่านออกเสียงสระถูกต้องได้ 1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน
- อ่านออกเสียงเน้นพยางค์ (stress) ถูกได้ 1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

5.5.2 เกณฑ์คะแนนการจำความหมายของคำศัพท์ ให้คะแนนคำละ 1 คะแนน ให้
ความหมายถูกได้ 1 คะแนน ให้ความหมายผิดได้ 0 คะแนน

5.6 จัดทำแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 9 ครั้ง ใช้ 6 แบบฝึก ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการจำความหมาย 50 คำ

ครั้งที่ 2 - ทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกที่ 1: คำศัพท์พยางค์เดียว จำนวน 10 คำ

- เรียนแบบฝึกที่ 1 เรียนการออกเสียงและความหมายของคำ

- มอบหมายให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์ในแบบฝึกที่ 1 เพื่อทดสอบในคราวต่อไป

ครั้งที่ 3 - ทดสอบหลังเรียนแบบฝึกที่ 1: คำศัพท์พยางค์เดียว จำนวน 10 คำ

- ทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกที่ 2: คำศัพท์พยางค์เดียว เพิ่มเติม 10 คำ

- เรียนแบบฝึกที่ 2 เรียนการออกเสียงและความหมายของคำ

- มอบหมายให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์ในแบบฝึกที่ 2 เพื่อทดสอบในคราวต่อไป

ครั้งที่ 4-7 เรียนแบบฝึกที่ 3-6 โดยทดสอบหลังเรียนแบบฝึกที่เรียนแล้ว และทดสอบก่อนเรียน

แบบฝึกที่จะเรียนต่อไป พร้อมทั้งมอบหมายให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์ในแบบฝึก
ที่เรียนไปแล้ว ตามลำดับ

ครั้งที่ 8 - ทดสอบหลังเรียนแบบฝึกที่ 6: คำศัพท์มากกว่า 2 พยางค์ เพิ่มเติม 15 คำ

- มอบหมายให้ผู้เรียนกลับไปทบทวนคำศัพท์ในแต่ละแบบฝึก เพื่อทดสอบในคราวต่อไป

ครั้งที่ 9 - ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการจำความหมายจำนวน 50 คำ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชา ENG 222 : ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่มีปัญหาด้าน
การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการจำความหมาย จำนวน 14 คน โดยเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็น
คำศัพท์ภาษาอังกฤษในวิชา ENG 222 : ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่

- แบบฝึกความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- แบบฝึกความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- แบบทดสอบการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

6.3 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

6.4 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการอ่านและการจำ
ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- 6.5 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการใช้แบบฝึกการสอนอ่านออกเสียง และให้ความหมายของคำศัพท์
- 6.6 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเหมือนแบบทดสอบก่อนเรียน
- 6.7 นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ โดยหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- 6.8 สรุปและอภิปรายผล

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t_1	แทน	การทดสอบก่อนใช้แบบฝึก (Pre-test)
t_2	แทน	การทดสอบหลังใช้แบบฝึก (Post-test)
k	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ
N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย
$\bar{X}\%$	แทน	ร้อยละของค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏเป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

การทดสอบ	N	k	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}\%$
ก่อนใช้แบบฝึก	14	128	22.57	13.90	17.64
หลังใช้แบบฝึก	14	128	84.86	17.72	66.29

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 17.64 และหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 66.29

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเป็นร้อยละ

นักศึกษาคนที่	ร้อยละของ t_1	ร้อยละของ t_2	ผ่าน/ไม่ผ่าน(เกณฑ์ร้อยละ 60)
1	0	84	ผ่าน
2	4	88	ผ่าน
3	2	50	ไม่ผ่าน
4	12	94	ผ่าน
5	28	44	ไม่ผ่าน
6	6	92	ผ่าน
7	22	94	ผ่าน
8	8	42	ไม่ผ่าน
9	8	80	ผ่าน
10	4	40	ไม่ผ่าน
11	0	92	ผ่าน
12	4	88	ผ่าน
13	10	76	ผ่าน
14	6	90	ผ่าน

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.43) และมีความสามารถในการอ่านดีขึ้นแต่ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน (ร้อยละ 28.57) คือ คนที่ 3 (ได้คะแนนร้อยละ 44.53) คนที่ 6 (ได้คะแนนร้อยละ 40.63) คนที่ 9 (ได้คะแนนร้อยละ 56.25) และคนที่ 13 (ได้คะแนนร้อยละ 52.34)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

การทดสอบ	N	k	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}\%$
ก่อนใช้แบบฝึก	14	50	4.07	3.86	8.14
หลังใช้แบบฝึก	14	50	37.64	10.24	75.29

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 8.14 และหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75.29

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเป็นร้อยละ

นักศึกษาคนที่	ร้อยละของ t_1	ร้อยละของ t_2	ผ่าน/ไม่ผ่าน(เกณฑ์ร้อยละ 60)
1	0	84	ผ่าน
2	4	88	ผ่าน
3	2	50	ไม่ผ่าน
4	12	94	ผ่าน
5	28	44	ไม่ผ่าน
6	6	92	ผ่าน
7	22	94	ผ่าน
8	8	42	ไม่ผ่าน
9	8	80	ผ่าน
10	4	40	ไม่ผ่าน
11	0	92	ผ่าน
12	4	88	ผ่าน
13	10	76	ผ่าน
14	6	90	ผ่าน

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.43) มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นแต่ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน (ร้อยละ 28.57) คือ คนที่ 3 (ได้คะแนนร้อยละ 50) คนที่ 5 (ได้คะแนนร้อยละ 44) คนที่ 8 (ได้คะแนนร้อยละ 42) และคนที่ 10 (ได้คะแนนร้อยละ 40)

8. สรุปผลการวิจัย

8.1 นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 17.64 และหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 66.29

8.2 นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.43) และมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน (ร้อยละ 28.57)

8.3 นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 8.14 และหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็น 75.29

8.4 นักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.43) และมีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้น แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน (ร้อยละ 28.57)

9. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

9.1 จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการอ่านดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 17.64 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 66.29 และนักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 8.14 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 75.29 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์วัลย์ รัชชชน (2547) วันเพ็ญ เขตทองคำ (2548) ณัฏชน ชมศาสตร์ (2548) ที่ได้ใช้แบบฝึก ทั้งที่เป็นแบบฝึกเขียนสะกดคำ แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด แบบฝึกการอ่านสะกดคำที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ สิริธ แสงธนู และคิต พงศทัต(2521: 41) มาลินี จุฑะรพ (2541: 150, 153) สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2552: 270) ที่กล่าวว่าเพื่อให้จำได้ดี ต้องมีการทบทวน และฝึกซ้ำ หรือท่อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสฤณี ศรีขาว (2546: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่านักศึกษาเห็นว่าวิธีที่ดีที่สุดในการจำความหมายของคำศัพท์คือ การทำซ้ำบ่อยๆ

9.2 จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ได้รับการใช้แบบฝึกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.43) มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) มีจำนวน 10 คน มีส่วนน้อย จำนวน 4 คน (ร้อยละ 28.57) ไม่ผ่านเกณฑ์ แต่ความสามารถในการอ่านหรือความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏชนา ชมศาสตร์ (2548) รวมถึงวาสนา กวางจิตต์ และคณะ (2546) ที่พบว่า การใช้แบบฝึกช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์และจำความหมายของคำศัพท์ได้ ทำให้ส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) นอกจากนี้ สาเหตุที่นักศึกษาจำนวนดังกล่าวมีความสามารถในการอ่านหรือ ความสามารถในการจำไม่ผ่านเกณฑ์ เพราะนักศึกษาขาดเรียนบ่อย และไม่ทบทวนหลังการฝึก แม้ว่านักศึกษาจำนวนดังกล่าวจะมีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการจำไม่ผ่านเกณฑ์ แต่ก็มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการจำดีขึ้นหลังการใช้แบบฝึก

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 10.1.1 แบบฝึกควรมีการนำเสนอในหลายรูปแบบ เช่น ใช้ภาพประกอบคำศัพท์ เพื่อให้ที่น่าสนใจ อยากเรียนรู้
- 10.1.2 แบบฝึกควรมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตัวเองได้ทั้งการอ่าน-ออกเสียงและการจำความหมายของคำศัพท์

10.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 10.2.1 ควรมีการวิจัยความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับประโยชน์ของนักศึกษาที่เรียนอ่อน
- 10.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกกับวิธีอื่นๆ เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย
- 10.2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- ณัฐมน ชมศาสตร์. (2548). การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะทางการเรียนด้านการอ่านสะกดคำ ภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง.” ชลบุรี: วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 16 มกราคม 2553 จาก <http://www.chontech.ac.th/~reset/>
- ทิพย์วัลย์ รัชชน. (2547). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นัจจิชา จันทรศรี. (2551). “ความสัมพันธ์ระหว่างหัวเรื่องที่คุ้นเคย เพศ คำศัพท์ และความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.” ปริญญานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ.
- มาลินี จุฑะรพ. (2541). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.
- ราตรี เชื้อบ่อคา. (2531). “การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และการระลึก สิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิเคราะห์คำที่เป็น ปัญหาและการสอนอ่านตามคู่มือครู.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา การมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วันเพ็ญ เขตทองคำ. (2548). “ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจปรเมรุทัย.” สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา กวางดีด และคณะ. (2546). การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาความคงทนในการจำคำศัพท์ของ นักเรียนชั้นป. 6.” ระยอง: โรงเรียนอัสสัมชัญ. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 16 มกราคม 2553 จาก <http://www.arc.ac.th/arc/Wijaii/5.doc>
- ศิธร แสงธนู และ กิด พงศทัต. (2521). คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สฤณี ศรีขาว. (2546). “วิธีการเรียนรู้คำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.” งานวิจัย สาขาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อภิรดี จิรายังมีโรจน์. (2545). “การศึกษากลวิธีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนังสือแนะนำอ่าน

(Book Guide)

1) โดดเด่นเหนือใคร (Outstanding)

แปลและเรียบเรียงโดย ผศ. รอ. จุฑามาศ สุตคนธา
หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

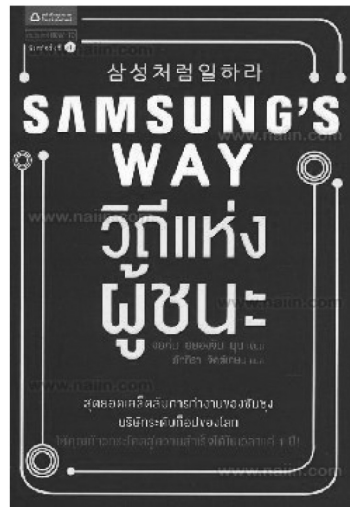

หนังสือ “โดดเด่นเหนือใคร” เป็นหนังสือที่รวบรวมเคล็ดลับในการสร้างความเป็นเลิศแก่องค์กร (Outstanding! 47 Ways to Make Your Organization Exceptional) ที่ถ่ายทอดจากประสบการณ์ตรงของ John G. Miller ที่ปรึกษาของบริษัทชั้นนำที่ติดอันดับ Fortune 500 หลายแห่งให้ก้าวสู่ความเป็นบริษัทที่มีความโดดเด่นและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

สาระสำคัญของหนังสือเล่มนี้ เป็นการรวบรวม 47 วิธีที่สามารถปฏิบัติตามได้ง่าย ทว่ากลับถูกมองข้ามหรือละเลยไปอย่างน่าเสียดาย เพราะมันเป็นเรื่องพื้นฐานที่เราทราบดีว่าเป็นสิ่งที่สมควรทำ เช่น เรื่องของความรวดเร็วในการให้บริการ การปฏิบัติต่อผู้อื่นเสมือนเป็นลูกค้าทุกคน ความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งวิธีการที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ไม่ใช่สิ่งเหลือบ่ากว่าแรง ขอเพียงหมั่นย้ำเตือนคนในองค์กร รวมทั้งตัวคุณให้ตระหนักถึงหลักปฏิบัติที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ คุณและองค์กรของคุณก็จะเป็นองค์กรที่มีความโดดเด่นและประสบความสำเร็จอย่างสูง

หลักการทั้ง 47 ข้อดังกล่าวเปรียบเป็นดั่งบันไดหิน 47 ขั้นที่จะนำพาเราก้าวขึ้นสู่จุดมุ่งหมายปลายทางได้อย่างมั่นคง เป็นคู่มือเล่มเล็กที่พร้อมจะเป็นที่ปรึกษาในเวลาที่เราประสบกับปัญหาในการดำเนินงาน

2) “SAMSUNG’S WAY วิธีแห่งผู้ชนะ”

แต่งโดย จอห์น ฮยุงจิน มูน (John Hyungjin Moon)

แปลและเรียบเรียงโดย ภัททิรา จิตต์เกษม

สำนักพิมพ์ อัมรินทร์ HOW-TO

มูยองจิน อดีตพนักงานซัมซุง ผู้สามารถเพิ่มยอดขายจาก 45,000 ล้านบาท เป็น 500,000 ล้านบาท และปัจจุบันได้ถูกซื้อตัวไปทำงานบริษัทต่างๆ และนำเคล็ดลับการทำงานแบบซัมซุงไปใช้จนกลายเป็นผู้บริหารระดับสูงในองค์กรต่างๆ

เขาได้เสนอทัศนคติพื้นฐานที่ควรทำในองค์กรเช่น **“ทำงานให้เหมือนเป็นประธานบริษัท”** **“ขยันขันแข็ง ดิ้นเข้าๆแล้วก้าวไปข้างหน้าก่อนใคร”** **“จงสร้างเครือข่าย สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น”** **“เมื่อประชุมต้องกำหนดผู้รับผิดชอบและกำหนดส่งด้วย”** **“รายงานคือหน้าตาและบุคลิกภาพของคุณ”** **“ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน จงหาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างอื่น”** เป็นต้น

ภายในเล่มแบ่งเป็น 5 parts ตามขั้นตอนการทำงานตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน ขั้นที่ 1 เรียนรู้เกี่ยวกับองค์กร ขั้นที่ 2 เรียนรู้ Know-how ให้ทำงานได้เร็วขึ้น ขั้นที่ 3 การทำงานแบบโปรตัวจริง เพื่อความสมบูรณ์แบบและชัยชนะ ขั้นที่ 4 สร้างความสัมพันธ์ในที่ทำงานให้มั่นคง ขั้นที่ 5 เตรียมตัวทำงานเพื่ออนาคต และเอาชนะอุปสรรคทุกรูปแบบ

เป็นหนังสือที่นำเสนอสุดยอดเคล็ดลับการทำงานของซัมซุง บริษัทระดับโลกที่ป๊อปของโลก ที่จะช่วยให้คุณกระโดดสู่ความสำเร็จได้ในเวลา 1 ปี! เท่านั้น

3) ผู้หญิงกล้าขอ (Take This Book To Work)

(รวมสารพัดวิธีในการได้มาซึ่งเงินตรา ความสำเร็จ ความเจริญก้าวหน้า)

โดย ทอรี จอห์นสัน , โรบิน ฟรีดแมน สปิซแมน
แปลและเรียบเรียงโดย ผศ. บุญเลิศ วงศ์พรหม

ผู้หญิงกล้าขอ หนังสือเพื่อสาวทำงานทุกคนที่ปรารถนาความสำเร็จในชีวิต เพราะเป็นการรวบรวมสารพัดวิธีในการ “ขอ” อย่างมีชั้นเชิง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ผู้หญิงต้องการในโลกแห่งการทำงาน ที่ผู้ชายยังคงครองตำแหน่งสำคัญในองค์กร และได้รับผลตอบแทนโดยเฉลี่ยสูงกว่า

ผู้หญิงกล้าขอ คือเพื่อนคู่กายที่สาวทำงานต้องพกพาติดตัวไว้เพื่อเป็นคู่มือในการ “ขอ” ไม่ว่าจะเป็นการขอตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต้องการหรือเหมาะสมกับความสามารถ การขอย้ายไปอยู่แผนกที่สามารถแสดงความรู้ความชำนาญอย่างเต็มที่ การขอเงินเดือนเพิ่ม การเจรจาเรื่องผลประโยชน์อื่นๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือน การขอเข้าพบเจ้านายหรือการเข้าพบปะบุคคลสำคัญ การขอปรับตารางเวลาการทำงาน การขอคำปรึกษาในการทำงาน และอื่นๆ อีกมากมาย ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานของผู้หญิงทั้งสิ้น

ผู้หญิงกล้าขอ เป็นหนังสือชี้แนะแนวทาง เหมาะสำหรับผู้หญิงสมัยใหม่ที่อยากจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน คุณค่าของหนังสือเล่มนี้น่าจะอยู่ที่คำถามมากกว่าคำตอบ

จากการเล่าสู่การอ่านที่สัมฤทธิ์ผล

ประภัสสร พลเยี่ยม¹⁰

การอ่าน เป็นทักษะที่จำเป็นต่อชีวิตคนเรามาก ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร เพศใด วัยใด ก็ต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่เสมอ เพราะการอ่านนั้น นอกจากจะอ่านเพื่อเก็บความรู้แล้ว การอ่านยังให้ความบันเทิงแก่ชีวิตอีกด้วย โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ซึ่งต้องใช้การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องมีหลักการอ่านและทักษะการอ่านที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีความรักในการอ่าน เพราะถ้ารักการอ่านแล้วจะทำให้เป็นผู้ที่รู้มากหรือเป็น“พหุสูตร”

หลักการอ่านหนังสือนั้น เมื่อกล่าวโดยทั่วไปแล้ว หนังสือแต่ละชนิดจะมีหลักการอ่านที่ไม่เหมือนกัน ต้องพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านหนังสือแต่ละประเภท เช่น การอ่านหนังสือตำราวิชาการ จะต้องมีการอ่านอย่างคร่าวๆ แล้วกลับมาอ่านซ้ำอีกหลาย ๆ รอบ จึงสรุปประเด็น, การอ่านหนังสืออ้างอิง เป็นการอ่านเฉพาะส่วน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้ เป็นต้น

ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือประเภทใด ล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่านได้ทั้งนั้น ผู้อ่านต้องมีความใส่ใจกับสิ่งที่อ่าน และฝึกฝนการอ่าน ตั้งใจอ่านอย่างมีสมาธิแน่วแน่ นำกลวิธีการอ่านต่าง ๆ มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน จึงจะเป็นกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนก่อนลงมืออ่านหนังสือ

1. **สำรวจตนเอง** ก่อนที่ผู้อ่านจะเริ่มอ่านหนังสือนั้น ผู้อ่านจะต้องสำรวจตนเองก่อนว่า จะอ่านหนังสืออะไร, จุดมุ่งหมายของการอ่านหนังสือครั้งนี้คืออะไร, อ่านแล้วได้อะไร และเมื่อผู้อ่านสำรวจตนเองเรียบร้อยแล้ว จึงต้องลงมือหาหนังสือที่ตนเองต้องการ ในขั้นนี้เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านหนังสือ

2. **สำรวจหนังสือ** ผู้อ่านต้องสำรวจว่าหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงอะไร มีเนื้อความกล่าวถึงสิ่งที่ผู้อ่านต้องการจะทราบหรือผู้อ่านต้องการอ่านหรือไม่ โดยสามารถดูได้จากสารบัญชของหนังสือ ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกโครงเรื่องของหนังสือว่า หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยเนื้อหาใดบ้าง การอ่านหนังสือที่ตรงกับจุดประสงค์ของผู้อ่านนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านย่นระยะเวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้น

¹⁰ อาจารย์ประจำ โรงเรียนเด็กสาธกณิมิตใหม่

3. สำรวจสิ่งแวดล้อม หลังจากสำรวจหนังสือแล้ว ผู้อ่านจะต้องสำรวจสิ่งแวดล้อมว่า สถานที่และเวลานี้เหมาะสมหรือไม่สำหรับการอ่านหนังสือ ผู้อ่านแต่ละท่านมีความเคยชินและความถนัดในสิ่งแวดล้อมของการอ่านหนังสือไม่เหมือนกัน เช่น นักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือในเวลาว่างหรือช่วงเวลาก่อนนอน เนื่องจากมีความเป็นส่วนตัว, มีสมาธิ ทำให้สามารถจดจำในรายละเอียดได้มากขึ้น, สิ้นสุดภารกิจในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

จากประสบการณ์สอนภาษาไทยมานานับสิบปีครูจะพบปัญหาในเรื่องของการอ่านมาก จนต้องนำไปสู่การสร้างวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนหันกลับมาอ่านหนังสือให้มากขึ้น ครูจึงเลือกวิธีที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเพื่อช่วยให้การเรียนรู้สัมฤทธิ์ผล นับว่าเป็นเรื่องยากมาก แต่ในที่สุดก็พบว่าผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด ก็ยังคงเป็นเด็กอยู่เสมอ ซึ่งครูได้ค้นพบจากการอ่านหนังสือหลากหลายประเภท และนำเรื่องที่ได้อ่านมานั้นมาเล่าให้นักเรียนฟัง โดยคัดเลือกรื่องที่เก่าที่สุดและใหม่ที่สุด นำมาผสมผสานกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละบทว่ามีเรื่องใดน่าสนใจ

ครูได้นำวรรณกรรมที่ชื่นชอบมาเล่าให้ฟังก่อนเข้าสู่บทเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างเช่น เรื่องที่ครูนำมาเล่านั้นเป็นของนักเขียนในดวงใจคือ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช และเรื่องที่นำมาเล่าก็คือ “มอม” ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่นำเสนอใจมากเพราะขณะที่เล่าไปก็จะคอยตั้งคำถามกระตุ้นให้ตอบ โดยไม่สนใจว่าคำตอบนั้นจะถูกหรือผิด แต่เป่าประสงค์หลักคือต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฟังตลอดเวลา ซึ่งผู้เรียนก็พยายามตอบและมีการผูกเรื่องตามความคิดของตน และเทคนิคสำคัญคือครูจะไม่เคยเล่าจนจบเรื่อง นับได้ว่าการเล่าเรื่องในครั้งนี้ได้ผล เพราะใกล้หมดชั่วโมงครูก็จะหยุดเล่า ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นเหตุการณ์ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น

การเล่าเรื่องนั้นต้องใช้ลีลา ท่าทางและน้ำเสียงที่สนุกและกระตุ้นผู้ฟังให้คล้อยตาม ท้ายสุดครูก็จะนำหนังสือมาให้ผู้เรียนได้อ่านนอกเวลาและยืมกลับบ้านได้ เนื่องจากหนังสือที่ครูมีเพียงเล่มเดียวจึงแนะนำให้กลับไปอ่านในเว็บไซด์ต่าง ๆ ที่ต้องการสืบค้นหาข้อมูล นับว่าเป็นเรื่องดีที่เยาวชนรุ่นใหม่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทันสมัยได้คล่อง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาก่อนการเรียนผู้เรียนก็จะคอยถามว่าวันนี้ครูมีเรื่องอะไรมาเล่าให้ฟังอีกหรือไม่ ซึ่งนับว่าเป็นงานใหญ่สำหรับครูที่ต้องอ่านหนังสือให้มาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระเวสสันดร ที่ต้องสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 5 ก็ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

ด้วยความบังเอิญครูได้มีโอกาสดูไปพบและซื้อหนังสือ **ทศชาติ และประวัติของพระพุทธเจ้า** ภาพสี่สี ในราคาที่ถูกมากจากร้านสะดวกซื้อมาใช้ประกอบการสอนด้วย บางครั้งก่อนการเรียนครูจะถามว่าวันนี้ได้อ่านหนังสือเรื่องใดมาบ้างหรือไม่ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนหัวข้อสนทนากัน เข้าสู่บทเรียนของวันนั้นก็นับว่าเป็นเรื่องโชคดีสำหรับครู เพราะสมาชิกในครอบครัวที่บ้านทุกคนนั้นเรียกได้ว่าเป็น “หนอนหนังสือ” จึงมีหนังสืออ่านหลากหลาย อีกทั้งอาศัยความรู้เดิมที่เคยเรียนและอ่านมามากตั้งแต่เด็ก ๆ ผนวกกับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งสื่อสารสนเทศได้ง่าย ทำให้ครูมีเวลาใน

ช่วงคำค้นหาเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อนำไปเล่าในวันรุ่งขึ้นโดยเลือกให้เหมาะกับผู้เรียนในแต่ละชั้น ซึ่งครูรับผิดชอบสอนวิชาภาษาไทย ในระดับช่วงชั้นที่ 3 – 4 โรงเรียนเด็กสาธิตนิมิตใหม่ ที่สำคัญต้องไม่ลืมเล่าถึงประวัติศาสตร์ชาติไทยตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้เยาวชนเกิดความรักชาติและหวงแหนแผ่นดินบ้านเกิดของบรรพบุรุษไทย

ในที่สุดก็มาถึงนวัตกรรมที่ช่วยให้การเรียนง่ายมากขึ้นไปอีก นั่นก็คือการสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างเอง ซึ่งหนังสือที่สร้างนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเองมาก เพราะต้องใช้ฝีมือในด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์จากการอ่านนิทานสำหรับเด็กหลายเรื่อง ก่อนที่จะลงมือคิดโครงเรื่องที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เมื่อจัดทำรูปเล่มเรียบร้อยก็ต้องมาถึงขั้นตอนการนำเสนอผลงาน สิ่งหนึ่งที่ไม่ควรลืมคือการชื่นชมความสามารถพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ คำติชม เพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป

จากจุดนี้ทำให้การเรียนการสอนของครูง่ายขึ้นมาก โดยที่ผู้เรียนไม่รู้ว่าคุณครูได้ผ่านการอ่านอย่างซ้ำของจนสามารถนำมาเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตประจำวันของตน ไปจนถึงการเรียนการสอนที่ยุ่งยาก ครูหลายท่านคงจะทราบว่าเยาวชนรุ่นใหม่มักจะใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มที่ไม่ถูกต้อง นั่นก็เป็นหน้าที่ของเราก็จะต้องช่วยกันแก้ไขพร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นอัจฉริยะสำหรับนักเรียนของเรา ส่วนครูเองนั่นถือว่าเป็นเรื่องดีที่ช่วยให้เด็กไทยจำนวนมากได้เรียนรู้ว่า **ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้เพื่อชนรุ่นหลังต่อไป**

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
มหาวิทยาลัยศรีปทุมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก
(DEVELOPMENT OF ENGLISH WRITING SKILLS OF SECOND YEAR
STUDENT, SRIPATUM UNIVERSITY BY USING DICTATION EXERCISES)

สุนิทย โยคจันทร์¹¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนรายวิชา ENG 122 (English II) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน (3) ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกจำนวน 6 ชุด และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชุดพบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ ยกเว้น ชุดที่ 2 ทักษะการเขียนคำยากและชุดที่ 5 ทักษะการเขียนประโยคที่นักศึกษามีทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษายู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะการเขียน ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก
ความพึงพอใจต่อการใช้ ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

Abstract

This research was to study the utilization of dictation exercises for English writing skills development of students to approach the university criteria, and to study the satisfaction towards studying English of students after using dictation exercises.

The sample for this research consisted of 40 students who took ENG 122 (English II). The instruments used were (1) Lesson plans, (2) English writing skills test, (3) Six dictation exercises, and

(4) Students' satisfaction questionnaires towards studying English. The statistics used to analyze the data were: mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and t-test for dependent samples and t-test one sample.

The research results indicated that (1) English writing skills after the training to learn by using the dictation exercises were higher than before learning. It was the statistically significant higher at .05 level. (2) English writing skills of students after the training the dictation higher than the 60 percent that were statistically significant at .05 level. When considering the sets, English writing skills of students met the criteria above and higher than the criteria. Except the second set was a writing difficult words and the fifth set was a writing sentences were lower than the 60 percent that were statistically significant at .05 level. And (3) the students' satisfaction of dictation exercises was very high level.

KEYWORDS : English writing skills, Development of writing skills, Dictation Exercises, Students' satisfaction of the Dictation Exercises

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างยิ่ง เป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมและความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของบุคลากรของประเทศเพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจริญต่อรอง และสร้างความสัมพันธ์อันดีได้ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Technology) ที่ทันสมัย ทำให้โลกแคบลง เกิดการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน คนในทุกสังคมโลกจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เพราะเป็นภาษาที่คนทุกชาติ ทุกภาษายอมรับให้เป็นภาษาสากล การพูด การอ่าน การฟัง การเขียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน ดังที่ วรวรรณ เปลี่ยนบุญเลิศ (2540: 74) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทมากในสังคมไทยและเป็นภาษาสากลที่มีผู้นานิยมใช้ติดต่อระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ตลอดจนภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาต่อในระดับสูง

การเขียนตามคำบอกก็เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาได้ฝึกฝนด้านการเขียน ที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษาเขียนได้อย่างถูกต้อง วรุณี สัมฤทธิ์ (2549: 18) ได้กล่าวไว้ว่า จากประสบการณ์ที่

สอนภาษาไทยมาประมาณ 25 ปีทำให้รู้ปัญหาของนักเรียน คือนักเรียนอ่านไม่คล่อง เขียนไม่ถูก ทำให้ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย ไม่รักวิชาภาษาไทยในฐานะครูสอนวิชานี้ จึงคิดเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กสนใจเรียน เป็นวิธีที่ไม่ต้องลงทุนอะไรและได้ผลที่คุ้มค่าและภาคภูมิใจและประทับใจ คือ การเขียนตามคำบอกวันละ 10 คำอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน และมุ่งหวังที่จะพัฒนาทักษะให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน (Writing) คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยศรีปทุม เป็นหน่วยงานที่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษทั้งแบบการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาให้มีทักษะในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารเพื่องานอาชีพ แสวงหาและถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นได้

ดังนั้น ผู้สอนต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือนักศึกษาเพิ่มเติมความรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ ผู้วิจัยซึ่งสอนในรายวิชาดังกล่าวจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีชุดฝึกการเขียนตามคำบอกหลาย ๆ แบบให้นักศึกษาได้ทดสอบด้วยตนเองจะทำให้นักศึกษาสามารถรู้คำศัพท์ กลุ่มคำและประโยคใหม่ ๆ ได้มากขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นหรือไม่ ผู้วิจัยจึงจัดทำเครื่องมือเพื่อใช้แก้ปัญหาดังกล่าวเป็นชุดฝึกการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกจะสูงขึ้นหรือไม่
2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หรือไม่
3. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษายู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกโดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

สมมุติฐานการวิจัย

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงขึ้น
2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ การใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENG122 (English II) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัย ศรีปทุม

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 กลุ่มเรียนจำนวนนักศึกษา 40 คน

เนื้อหาของการวิจัย

สอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย

1. การเขียนเกี่ยวกับคำศัพท์ กลุ่มคำศัพท์ ประโยค และเรื่องสั้น
2. แผนการจัดการเรียน
3. ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้นิยามคำศัพท์เฉพาะดังนี้

ชุดฝึก หมายถึง ชุดฝึกทางการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในวิชา ENG122 (English II) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 6 ชุดฝึก คือ (1) การเขียนคำศัพท์ง่าย (2) การเขียนคำศัพท์ยาก (3) การเขียนกลุ่มคำศัพท์ง่าย (4) การเขียนกลุ่มคำศัพท์ยาก (5) การเขียนประโยค (6) การเขียนเรื่องสั้น ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกทั้ง 6 ชุดฝึกนี้สัมพันธ์กับหนังสือที่ผู้วิจัยใช้สอนในห้องเรียน

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการเขียนคำศัพท์ ประโยค และเรื่องสั้นในหลักสูตรตามคำบอกในวิชาภาษาอังกฤษ ENG 122 ที่วัดได้จากแบบทดสอบ การเขียนตามคำบอกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพึงพอใจ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENG 122 (English II) ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการ ใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกทั้ง 6 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนภาษา อังกฤษ นักศึกษาจะได้นำความรู้จากการวิจัยไปพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับอาจารย์ผู้ สอนจะได้มีแนวทางที่ชัดเจนรวมถึงข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รวมถึงทราบข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้าน การเสนอเนื้อหาสาระที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการ เรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชา ENG122 (English II) ในด้านการเขียนคำศัพท์ ประโยคตามคำบอกใน ห้องเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาการเขียน การวิจัยครั้งนี้มุ่ง ประโยชน์ที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและส่วนรวม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นรา ชำรงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนสฤณดิเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการ เขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจใน การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก ผลการวิจัยพบ ว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถและความสนใจในการ เขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย นุตรคุชฐ์ (2540:75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน จากการวิจัยพบว่า ผลการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกแล้วทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนและมี ผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้สูงขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การนำชุดฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำ การแต่ง ประโยค การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาความสามารถในการ เขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียน จะช่วยให้นักเรียน

เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดฝึกขึ้น และช่วยให้นักศึกษามีความสนใจในการฝึก สำหรับใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนหลัง (One Group Pretest Posttest Design) โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

เครื่องมือการวิจัยได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ใช้ศัพท์ กลุ่มคำศัพท์ และประโยคในหัวข้อดังต่อไปนี้ job, hotel room, likes and dislikes, people in your life, everyday events in the home, reasons for being late หัวข้อเหล่านี้เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ผู้วิจัยใช้สอนในห้องเรียน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การเขียน คำศัพท์ง่าย 10 คำ คำศัพท์ยาก 10 คำ กลุ่มคำศัพท์ง่าย 10 คำ กลุ่มคำศัพท์ยาก 10 คำ ประโยค 10 ประโยค และเรื่องสั้นยาวประมาณ 10 บรรทัด 1 เรื่อง
3. ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก 6 ชุด ประกอบด้วย การเขียน คำศัพท์ง่าย 10 คำ คำศัพท์ยาก 10 คำ กลุ่มคำศัพท์ง่าย 10 คำ กลุ่มคำศัพท์ยาก 10 คำ ประโยค 10 ประโยค และเรื่องสั้นยาวประมาณ 10 บรรทัด 1 เรื่อง
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการ ใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน 2553 ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบ 6 ชุด
2. ดำเนินการทำการทดสอบโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก 6 ชุด
3. ทดสอบหลังการเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
4. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ ใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกทุกชุดสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดการเขียนตามคำบอกอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกพบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนชุดที่ 1, 6 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 มีทักษะชุดที่ 3, 4 ไม่แตกต่างจากเกณฑ์ ส่วนทักษะชุดที่ 2 และ 5 ต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกการเขียนคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร จ่างภากร (25531) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากผลการศึกษาในครั้งนี้ แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกนั้น ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการเขียนคำศัพท์ บทสนทนา ประโยค และประโยคบรรยายภาพสูงขึ้น

2. เมื่อพิจารณาในภาพรวมก็พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาขึ้นโดยการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถึงแม้มีบางชุดฝึกไม่ผ่านเกณฑ์ 60% ก็ตาม (ชุดที่ 2 และชุดที่ 5) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแต่ละชุดฝึกมีความยากง่ายต่างกัน เพราะว่าการเขียนต้องอาศัยทักษะในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ จิมล์ม โกวิทางกูล (2530:1) ที่ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรู้รอบหลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย

3. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะชุดฝึกนั้น ไม่ยาวเกินไป และแยกออกเป็นเรื่อง ๆ การใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียนและบทเรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ที่พบว่า ชุดฝึกต้องแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ ไม่ยาวเกินไป ใช้ภาษาและภาพให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกลงมือทำด้วยตัวเอง จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนควรหาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึก ดังนี้

1. ผู้สอนต้องพิจารณาว่าชุดฝึกการเขียนตามคำบอกที่ใช้นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียนหรือไม่

2. ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกที่มอบหมายให้นักศึกษาทำต้องเป็นการเขียนที่ไม่ยาว และไม่มีความซับซ้อนจนเกินไป และพร้อมอยู่เสมอที่จะให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในกรณีที่นักศึกษามีปัญหา

3. ผู้สอนต้องตรวจงานเขียนของนักศึกษาและสรุปประเด็นปัญหาต่างๆ ที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีจากการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกเพื่ออภิปรายในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง

4. ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เช่น คำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ เป็นต้น

5. ควรใช้ชุดฝึกเป็นกิจกรรมการเขียนตามคำบอกเสริมเพิ่มความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และกิจกรรมการเขียนตามคำบอกนั้นยังสัมพันธ์กับทักษะการฟังอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

การใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาควรปฏิบัติตามดังนี้

1. หมั่นเข้าไปเขียนเมื่อมีโอกาสเพื่อให้เกิดความถูกต้องและรวดเร็ว (ทักษะ)
2. นักศึกษาต้องมีทักษะพื้นฐานในการใช้คำ กลุ่มคำ คำศัพท์ ประโยคและไวยากรณ์ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษามิควรมีทักษะด้านการฟังด้วย เพราะว่าการเขียนตามคำบอกนั้นต้องใช้ทั้งสองทักษะ คือ การฟังและการเขียนควบคู่กันไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการอื่นๆ และเปรียบเทียบกับการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของคณะต่างๆ และระดับต่างๆ ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนตามคำบอกของนักศึกษา
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน คือ ระดับดี ปานกลาง และอ่อน

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). การทดสอบและประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขจรรัตน์ หงษ์ประยงค์. (2524). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- ถาวร ทิศทองคำ. (2552). “การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน.” วารสารภาษาปริทัศน์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ฉบับที่ 24 : 72-91.
- นรา ชำรงสุข. (2536). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ศีลาลา. (2544). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา เล็กพุก. (2537). การเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยายระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เลิศลักษณ์ ศรีแสง. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. โรงเรียนโพ้นงามพิทยานุกูล.
- วรวรรณ เปลี้นอุทิศ. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร จ่างภากร. (2531). ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศรีมาลา พิมพ์นิธย์. (2529). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ. ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภาณี ชินวงศ์. (14 สิงหาคม 2554). การศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2553 จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/763>
- อรษา เณรตาก้อง. (2535). การเปรียบเทียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อิงอร อมาตยกุล. (2535). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 1. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Barnard, R. and Zemach, Dorothy E. (2008). **Writing for the Real World**. Oxford: Oxford University Press.
- Krajka, Jarek. (2000). Using the Internet in ESL Writing Instruction. **The Internet TESL Journal**, 6, 11 (November 2000). Retrieved April 12, 2010 from <http://www.iteslj.org>.
- Krol, E. (1994). **The Whole Internet: User's Guide & Catalog**. Sebastopol, CA: O'Reilly & Associates, Inc.
- Lockwood, Robyn Brinks. (2009). **Sentence Writing: The Basics of Writing**. Bangkok: Macmillan.
- McCrimmon, P.M. and James, McCrimmon. (1978). **Writing with a Purpose Shorted**. Boston: Houghton Mifflin Company.

กิจกรรมการอ่านกับการใช้นวัตกรรม

ดร. ปิรียญา บุณนาค¹²

ปัจจุบันโลกได้ก้าวมาสู่ยุคที่ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยง่าย เพียงเชื่อมต่อผ่านระบบเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ รูปแบบของสื่อก็เปลี่ยนไปจากสื่อสิ่งพิมพ์กลายเป็นสื่อที่ถูกนำมาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ต่าง ๆ

เมื่อไม่นานมานี้บริษัทที่ผลิตสารานุกรม Britannica ได้ประกาศว่าจะยุติการพิมพ์สารานุกรมในรูปแบบหนังสือและหันมาให้ความสำคัญกับการจัดทำสารานุกรมในรูปแบบสื่อออนไลน์มากกว่า ดังนั้น ผู้สอนการอ่านคงไม่อาจปฏิเสธกระแสนี้ได้ และต้องเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมเหล่านี้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่สามารถช่วยผู้เรียนในทุกระดับได้รับความรู้เพิ่มเติมเพื่อศึกษาหาความรู้ในวิชาแขนงต่าง ๆ และเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ก็ยังทำให้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อสากลที่คนทั่วทุกมุมโลกใช้สื่อสารกัน ทักษะการอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นทักษะสำคัญและท้าทายสำหรับผู้เรียน

นักวิจัยหลายท่านตั้งแต่ศตวรรษที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การนำเสนอภาพเสียง ภาพเคลื่อนไหวสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ในการทดลองเรื่องผลของการใช้เว็บไซต์เป็นสื่อในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของ Julia Stakhnevich (2003) ที่ทดลองกับกลุ่มนักศึกษาต่างชาติวัย 18 ปีจากประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศเยอรมนี จีน เนปาล ไทย มาเลเซีย ซาอุดีอาระเบีย ที่เพิ่งเข้ามาศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศอเมริกาเป็นครั้งแรก โดยแบ่งนักศึกษาเหล่านี้ที่มีความสามารถทางภาษาเท่ากันเป็น 2 กลุ่มให้อ่านเอกสารเดียวกัน แตกต่างกันที่ประเภทของสื่อ คือ กลุ่มทดลอง อ่านเอกสารบนเว็บไซต์ อีกกลุ่มผู้เรียนอ่านเอกสารเรื่องเดียวกันในสื่อสิ่งพิมพ์เพียงอย่างเดียว ทั้งสองกลุ่มมีเครื่องช่วยในการอ่านเหมือนกัน เช่น พจนานุกรม ภาพประกอบ แต่ต่างประเภทกัน กล่าวคือ กลุ่มที่ใช้เครื่องมือเหล่านี้บนเว็บไซต์ อีกกลุ่มจะใช้ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์และภาพนิ่ง ผลพบว่ากลุ่มทดลองที่ใช้เว็บไซต์สามารถอ่านเอกสารภาษาอังกฤษได้เข้าใจดีกว่า

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์จะเป็นวิธีที่ดีเพราะเปิดโอกาสให้ตั้ง key word หรือคำหลัก ในการสืบค้น และได้ฝึกอ่านทั้งแบบคร่าว ๆ เร็ว เพื่อจับใจความ และอ่านแบบกวาดสายตาเร็วเพื่อหาข้อมูลเฉพาะหรือรายละเอียดบางประการ (Skimming and Scanning) แต่การสืบค้นข้อมูลในภาษาแม่แตกต่างจากภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนอาจมีปัญหามาจากการต้องฝึกหาคำหลักในการค้นหา (Keyword) เป็นภาษาอังกฤษ หรืออ่านภาษาอังกฤษแบบต้นฉบับภาษาจริงที่มีระดับความยากเกินความสามารถของตน แทนที่จะสร้างแรงจูงใจอาจทำให้เกิดความท้อถอยในการอ่านและเสียเวลาผู้เรียนไปได้ (Rees, 2010)

¹² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดังนั้น ผู้สอนควรเชื่อมโยงกิจกรรมการสืบค้นข้อมูลจากบทอ่านในหนังสือที่ผู้สอนใช้อยู่แล้ว โดยมีกิจกรรมการอ่านเพื่อฝึกทักษะต่างๆในการอ่านในชั้นเรียน และกำหนดกิจกรรมการสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ ที่ผู้สอนอาจคัดเลือกมาแล้วว่าปลอดภัย เชื่อถือได้ มีการใช้ภาษาที่ดี (Shepherd, 2003)

ตัวอย่างขั้นตอนของกิจกรรมการสอนการอ่านที่ใช้ในวัตรกรรมในโลกปัจจุบัน อาจมีรูปแบบดังนี้

1. ขั้นตอนการนำเสนอทักษะ

ผู้สอนนำฝึกการอ่านในชั้นเรียน ร่วมกันอ่านกับผู้เรียนเพื่อฝึกทักษะการอ่านต่างๆ ทำกิจกรรมเพื่อช่วยฝึกภาษาและการฝึกการตั้งคำถามในการสืบค้น

2. ขั้นตอนการทำโครงการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เชื่อมโยงบางประเด็นจากบทอ่านกับสถานการณ์ปัจจุบัน หรือที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เช่น ถ้าเอกสารที่อ่านที่เกี่ยวกับ Understanding Addition Problems ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทำโครงการ เรื่อง Celebrities' Addition Problems ให้ผู้เรียนสืบค้นจาก เว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือได้ เช่น www.bbc.co.uk หรือ www.drphil.com เลือกเรื่องของคนที่มีความเสี่ยงมาอ่าน เพื่อสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหา โดยผู้เรียนจะต้องเชื่อมโยงกับบทอ่านที่เป็นข้อแนะนำและนำมาเชื่อมโยงปัญหาของคนที่ตนเอง เลือกมา

3. ขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน

ทำกิจกรรมการอ่านให้กลายเป็นกิจกรรมสื่อสาร ผู้เรียนนำงานของตนเองมา แลกเปลี่ยนกับเพื่อนกลุ่มอื่นในห้อง โดยการนำเสนอเพื่อนทั้งห้องช่วยกันแสดงความคิดเห็น

(Willis, 2006 และ Willis, 2008)

ทั้งสามขั้นตอนนี้ สามารถดัดแปลงให้เหมาะสมกับบทอ่านอื่น และใช้ร่วมกับ เว็บไซต์ที่ผู้สอนเลือกมาก่อน และถ้าผู้เรียนมีระดับความสามารถทางภาษาดี ผู้อ่านอาจให้อิสระให้สืบค้นเอง และผู้เรียนแลกเปลี่ยน เว็บไซต์ กับเพื่อนก่อนเป็นลำดับแรก หรือวิธีแลกเปลี่ยนการตั้งคำถาม หรือ Keyword กับเพื่อนร่วมชั้นก่อนก็ได้ เท่านี้เราก็จะสามารถใช้วัตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและมีบทเรียนที่ให้ผู้เรียนมีความสำคัญ เปลี่ยนการอ่านที่น่าเบื่อให้กลายเป็นการอ่านเรื่องที่ผู้เรียนสนใจแบบมีจุดหมายโดยใช้วัตรกรรมของโลกปัจจุบันได้

บรรณานุกรม

Julia Stakhnevich, (2002). **Reading on the Web: Implications for ESL**

Professionals. The Reading Matrix Vol. 2, No. 2, June 2002

Sam Shepherd, **Designing a WWW reading task.** Available :

<http://www.teachingenglish.org.uk/articles/designing-a-www-reading-task>.

[Accessed Apr 24, 2003]

Dave Willis, Making reading communicative. Available :

<http://www.teachingenglish.org.uk/articles/making-reading-communicative>.

[Accessed Nov 9, 2006]

Dave Willis, **Teaching English Reading for information: Motivating learners to**

read efficiently. Available : <http://www.teachingenglish.org.uk/articles/reading-information-motivating-learners-read-efficiently>. [Accessed April 4, 2008]

Gareth Rees, **Teaching English Using News Articles.** Published on Teaching English | British

Council | BBC. Available : <http://www.teachingenglish.org.uk>. [Accessed Jan 8, 2010]

การศึกษาปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาในห้องปฏิบัติการทางภาษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
(A STUDY OF THE PROBLEMS IN STUDENTS' ABSENTEEISM IN
THE LANGUAGE LABORATORY, SRIPATUM UNIVERSITY)

ดร. ณรงค์ชัย ปิ่นทรายมูล¹³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการขาดเรียนของนักศึกษาในห้องปฏิบัติการทางภาษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2/2552 จำนวน 171 คน สุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามนักศึกษาที่ขาดเรียนทั่วไป แบบสอบถามสัมภาษณ์นักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นประจำและนักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นครั้งคราว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา พบว่า สาเหตุของการขาดเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. สาเหตุด้านตัวผู้เรียนเอง เช่น ติดเพื่อนชักชวน 2. ด้านการเงิน เช่น ไม่มีทุนทรัพย์ 3. ด้านกฎระเบียบในห้องปฏิบัติการทางภาษา เช่น กฎระเบียบเข้มงวดเกินไป อาจารย์เข้มงวด 4. อุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม เช่น อุปกรณ์ชำรุด คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ ไม่ชอบโปรแกรมในห้องปฏิบัติการ

สรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษา คือ 1. มหาวิทยาลัยมีการอบรมเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลเกี่ยวกับผลเสียของการขาดเรียน 2. มหาวิทยาลัยขอความร่วมมือกับผู้ปกครองช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการขาดเรียน 3. มหาวิทยาลัยมีโครงการอบรมครูปฏิบัติให้ปฏิบัติต่อนักศึกษาทุกคนในแนวทางเดียวกันในเรื่องกฎระเบียบ 4. จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้สมบูรณ์

คำสำคัญ : การขาดเรียน ห้องปฏิบัติการทางภาษามหาวิทยาลัยศรีปทุม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์

Abstract

The objectives of this research were to study the reasons of students' class absence at Language Laboratory ,Sripatum University, Bangkok. Semester 2/2552. All 171 students were served as

¹³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

the population and as the sample by using a purposive sampling method. Two sets of questionnaires 1. For 171 students who are the class absence and 2. For 42 students always are the class absence and sometimes are the class absence. Data were analyzed through uses of frequency and percentage.

It was found that the reasons of class absence, which were divided into main four aspects. The details of those reasons were 1. the students' personal matters; students' peer were at risk of drug abuse, 2. financial; students have no fund for study, 3. Language Laboratory's regulations were too strict or Lab. assistances were too strict, and 4. equipment and program; some broken computers or computers were not enough for students and students did not like the program.

In conclusions, the guidelines for solving students' class absence problems in four aspects were 1. University should have project of impact of students' class absence, 2. University should cooperate students' parents for solving class problems, 3. University has "The How to operate the Language Laboratory Regulations Project" they should do the regulations in the same way, 4. University should prepare the equipment completely.

Keywords: Absence, Language Lab, Computers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ปัญหาการขาดเรียน เป็นปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตมาจนถึงยุคปัจจุบัน ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งจะพบว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลเท่านั้น ปัญหานี้ควรหาวิธีแก้ไขให้ถูกต้องและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูทุกคนที่จะช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดผลได้จากผลการเรียนของนักศึกษา และในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น จำกัคอยู่ระยะเวลาของปีการศึกษา ดังนั้น หากการเรียนการสอนดำเนินการไปแต่ผู้เรียนไม่สนใจหรือขาดการเรียน ก็จะมีผลกระทบต่อผลการเรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันการขาดเรียนเป็นปัญหาใหญ่ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและในจำนวนนักศึกษาที่ขาดเรียนก็มีจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้การวิจัยถึงปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งในที่จะทำให้ผู้จัดการเรียนการสอนสามารถทราบถึงต้นเหตุของปัญหา สภาพความเป็นจริง สภาพที่คาดหวัง สาเหตุแท้จริงของปัญหา ความสำคัญของการแก้ปัญหาการขาดเรียนและสามารถวางแผนทางในการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่ส่งผลกระทบต่อตัวผู้เรียนและการสูญเสียงบประมาณทางด้านการจัดการศึกษา

ปัญหาการขาดเรียน เกิดจากนักศึกษายังไม่รู้จักตนเองที่มีความอิสระในการเรียนมากเกินไป ไม่รับผิดชอบตอตนเอง ขณะผู้แสดงความเห็นบางคนได้แย้งโดยให้เหตุผลว่า นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่แล้ว น่าจะต้องมีความรับผิดชอบตอตัวเอง การไม่เข้าเรียน นั้นเป็นทางเลือกที่เขาเลือกเอง จะด้วยเหตุผล

อะไรก็แล้วแต่ ถ้าครูยังดูแลเขาแบบเด็ก ๆ อยู่ จบไปแล้วเขาก็ยังต้องให้เจ้านายตามเช็คว่าทำงานหรือไม่ คงจะไม่ใช่วางออกที่ดี

นายสันติ เบ็ญจสิล (2551) กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาส่วนมาก นักศึกษาจะเข้าเรียนสายเป็นประจำ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดแนวคิดไม่เข้าเรียน จึงทำให้ขาดเรียนเป็นประจำ และอีกสาเหตุหนึ่งที่นักศึกษาไม่เข้าเรียนก็คือแต่งตัวออกจากบ้านมาแล้วแต่ไม่เข้ามาเรียน ในการแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษา ควรประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษาเพื่อไม่ให้ติด ขร. มส. ในรายวิชาต่างๆ ผลการวิจัยในการติดตามการขาดเรียนของนักศึกษาแต่ละคนได้ทราบการขาดเรียนของนักศึกษาที่ใกล้จะหมดสิทธิ์สอบและโดยคิดตามเกณฑ์แล้วมีเวลาเรียนไม่ถึง 80 % และ จากผลการดำเนินการกับนักศึกษาที่ขาดเรียน 4 ครั้งโดยเชิญผู้ปกครองมาพบและร่วมการแก้ปัญหา พบว่าผู้ปกครองให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เป็นผลทำให้นักศึกษามีความตั้งใจดีขึ้น

จรัส นิลพลับ (2541 : 2) กล่าวว่าสถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้เยาวชนของชาติสามารถเล่าเรียนจนจบหลักสูตรหรือจบการศึกษาได้นั้นจะต้องอาศัย ผู้เกี่ยวข้องทั้งวงการศึกษา โดยเฉพาะครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนนักศึกษาที่จะต้องร่วมมือร่วมแรงร่วมใจช่วยกันป้องกันและหาแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาในระหว่างที่เรียนในการดูแลและพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษา เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์จำเป็นที่ผู้ปกครองจะต้องมีความเข้าใจในหลักการปกครองนักเรียนที่ถูกต้อง อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา จะต้องทำการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างแท้จริงเสียก่อนเพื่อนำผลของการวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนดำเนินการและตัดสินใจ

ประสาร ทิพย์ธรา (2527, 138-139) กล่าวว่า ครูเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการขาดเรียนของนักเรียนนักศึกษา โดยแบ่งครูได้ดังนี้

1. **ครูไม่เข้าใจเด็ก** ครูทำตัวให้เป็นทั้งผู้สอน เป็นที่ปรึกษา และเป็นที่พึ่งของเด็กได้ เมื่อใดที่เด็กไม่เข้าครู เด็กจะห่างเหินจากครูเป็นสาเหตุทำให้เด็กขาดโรงเรียนได้

2. **ครูไม่พอกับจำนวนนักเรียน** บางวันไม่เรียน ทำให้เด็กคิดว่าการมาเรียนมีค่าเท่ากับไม่มาเรียน จึงขาดเรียน อยู่บ้านช่วยพ่อแม่ทำงาน ได้เที่ยวเตร่ดีกว่ามาเรียน

3. **ปัญหาครูสอนไม่ดี** ไม่ได้เตรียมตัวมาสอน อุปกรณ์ไม่พร้อม

จากสภาพปัญหาทางครอบครัว ประสาร ทิพย์ธรา (2527, หน้า 134-135) ได้กล่าวว่า สภาพครอบครัวอาจส่งผลกระทบต่อตัวเด็กปัญหาครอบครัวที่ทำให้เด็กขาดเรียนนั้นพอจะแยกได้เป็น 4 ประการ คือ

1. **ปัญหาความยากจน** นับเป็นปัญหาใหญ่มากสำหรับประเทศไทยเรา ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร โดยเฉพาะพวกอยู่ในชนบทหรืออยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม พวกนี้นอกจากจะยากจนแล้วยังมีบุตรมากอีกด้วย ต้องต่อสู้กับความอดอยาก คดิ้นรนทำมาหากินเลี้ยงตัวเองและครอบครัวไม่มีเวลา

เอาใจใส่ลูก ทั้งด้านการเรียน การอบรมสุภาพอนามัย ตลอดจนให้ความรัก ความอบอุ่น เลี้ยงดูกันตาม ขยายกรรม นอกจากนี้เด็กยังต้องช่วยเหลือทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว ต้องทำงานก่อนไปโรงเรียน บางทีทำงานเลิกเรียนแล้วกลับไปช่วยงานอีกจนถึงค่ำ เด็กไม่มีโอกาสได้ทำการบ้าน รุ่งขึ้นเด็กจะไม่ ไปโรงเรียน บางวันงานไม่เสร็จก็ไม่ได้ไปโรงเรียนกลัวถูกครูทำโทษ เสื้อผ้าก็เก่าขาดจนถูกเพื่อน ๆ ล้อเล่นเยาะเย้ย หาเสื้อผ้าใหม่ ๆ ที่ดีกว่าก็ไม่มี จึงขาดเรียนจนกว่าพ่อแม่จะซื้อเสื้อผ้าชุดใหม่ให้ ด้าน อุปกรณ์การเรียนก็ไม่พร้อม เด็กไม่มีหนังสือ ไม่มีสมุดและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เกิดความ กลัวครู เกิดปมด้อย อายุเพื่อนจึงทำให้ขาดเรียน

2. ปัญหาบ้านแตก คือ พ่อแม่แยกกันอยู่ หรือพ่อแม่ทะเลาะกันทุกวันจนลูกอยู่บ้านไม่คิดใน กรณีที่พ่อแม่แยกกัน เด็กอาจจะอยู่กับฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่ หรือกับญาติ เด็กพวกนี้จะเก็บตัว เงียบเหงา เศร้า ไม่ได้ได้รับความอบอุ่น ไปถึงโรงเรียนถูกเพื่อน ๆ ถามสภาพทางบ้านหรือถูกเพื่อน ๆ ล้อ จึงทำให้ เกิดการเบื่อหน่ายอยากหนีสังคม เด็กจะไม่กล้าไปโรงเรียน

3. พ่อแม่ขาดการเอาใจใส่เด็ก เด็กจะไปโรงเรียนหรือไม่ ไม่สนใจ บางคนสนับสนุนให้ลูกขาด เรียนเสียอีก พ่อแม่ไปเที่ยวหรือไปมั่วสุมในวงการพนันก็ให้ลูกขาดเรียนเฝ้าบ้าน หรือที่รายนาคำเด็กไป ด้วย การเรียนที่บ้านก็ไม่เคยเอาใจใส่บางทีทำให้เด็กเรียนอ่อน เพราะโดยธรรมชาติ และด้วยเหตุที่ขาด เรียนมากเด็กจะขาดไปตามใจจนเกิดเป็นนิสัยเคยชิน

4. พ่อแม่ไม่สนใจ ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา โดยมีความคิดเอาเฉพาะหน้าให้ได้ใช้งาน ลูกเพื่อความสบายของตัว และคิดเสียว่าถ้าเด็กไม่ได้เรียนหนังสือก็อยู่ได้ หรือคิดว่าเรียนไปก็ไม่ได้ เรียนต่อ มันก็เท่านั้น ไม่ได้ช่วยให้ฐานะครอบครัวดีขึ้น ผู้ช่วยกันทำงานหาเงินคิดว่า ไม่สนับสนุนให้ ลูกไปโรงเรียน บางท้องที่ผู้ปกครองนำเด็กไปทำนาทำไร่ ไกลจากหมู่บ้าน ไปสร้างกระท่อมน้อยอยู่กันจน เสร็จฤดูการทำนาก็กลับมาบ้าน ปล่อยให้เด็กขาดเรียนเป็นเดือน ๆ

5. พ่อแม่มีอาชีพเร่ร่อน ได้แก่ พวกรับจ้าง พวกนี้พบได้มากจากพวกลูกจ้าง กริดยางพารา เมื่อ ไปอยู่ที่ใดก็นำลูกไปโดยไม่ได้แจ้งย้ายภูมิลำเนาและแจ้งย้ายจากโรงเรียนเดิม และเมื่อไปที่ใหม่ ส่งลูก ไปเข้าเรียนในโรงเรียนใหม่ ปล่อยให้เด็กอยู่บ้านช่วยงาน พวกนี้จะขาดเรียนเป็นปี

สมพร สุทัศน์ย์ (2527, หน้า 25) ได้กล่าวว่าการปกครองที่เข้มงวดเกินไป เด็กจะกลายเป็นคน ที่ไม่กล้า เพราะเมื่อเด็กทำอะไรพ่อแม่มักจะเห็นว่าผิดแบบแผนระเบียบกฎเกณฑ์ไปเสียหมด มักจะ เป็นกับครอบครัวสมัยเก่าที่ยึดหลักประเพณีโบราณ เด็กจะกลายเป็นคนเงียบ เรียบร้อย เมื่อมาอยู่ที่ โรงเรียนจะกลายเป็นคนใจน้อย หงุดหงิด ทนคนอื่นไม่ได้ ในที่สุดเด็กที่ชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ และ หนีสังคม เด็กที่ถูกเกลียดชัง มักจะเป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการ เด็กจะมักจะถูกทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว บาง ครั้งก็จะคู่ค้าด้วยถ้อยคำหยาบคาย บางครั้งก็เขียนต้อย่างทารุณ เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าโลกเป็นศัตรู ของตนเพราะตนไม่เคยได้รับความรักจากใคร เมื่อโตขึ้นมามีคนเจ้าคิดเจ้าแค้น ไม่ไว้ใจใคร มักก้าวร้าวข่มขู่ หนีสังคม ชอบจับกลุ่มเป็นแก๊งอันธพาล เด็กที่พ่อแม่รักและตามใจมากเกินไป (Over

Protection) จะทำให้เด็กไม่โตและเวลาอยากได้อะไรก็จะเอาให้ได้ดังใจ เพราะเคยเรียนรู้ว่าตนเองได้รับการพะเน้าพะนอตลอดเวลา เลยมีความรู้สึกว่าคุณต้องได้ในสิ่งที่ตนต้องการเสมอ เข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้ เพราะขาดความอดทนและไม่รู้จักการให้ มีแต่จะรับฝ่ายเดียว ชอบแสดงฤทธิ์เมื่อมีคนขัดใจ ในที่สุดทนไม่ได้ต้องแยกตัวออกจากสังคม จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้เด็กไม่ยอมมาโรงเรียนซึ่งครอบครัวถือเป็นสถาบันแห่งแรกของทุกคน ดังนั้น ถ้าครอบครัวมีความสุข สมาชิกภายในครอบครัวรักและกลมเกลียวกัน ต่างห่วงใยซึ่งกันและกัน แต่ถ้าครอบครัว พ่อแม่แตกแยกกัน มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นกัน ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ใช้อารมณ์ ขาดเหตุผล ก็นำไปสู่ปัญหาการพัฒนาการของผู้เรียน

มหศักดิ์ ร่วมรักษ์ (2540, หน้า 4-5) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของเด็กนักเรียน นักศึกษาภายในโรงเรียนลำปางเทคโน โลยี พบว่า ปัญหาของการขาดเรียนของนักเรียนเกิดจากปัญหาใหญ่ๆดังนี้

1) กฎระเบียบของโรงเรียน

หน้าที่ของฝ่ายจริยธรรมและคุณธรรมในการดูแลนักเรียนนักศึกษา

1. เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน ได้แก่ การจัดตั้ง

คณะกรรมการฝ่ายปกครอง เพื่อเป็นแกนกลางและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน

เพื่อควบคุมความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน

2. เกี่ยวกับการสร้างคามมีวินัยของนักเรียนนักศึกษา ได้แก่

2.1 การอบรมชี้แจงและแนะนำให้นักเรียนเข้าใจกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ

2.2 การติดต่อประสานงานกับครู และครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าฝ่ายปกครองฝ่ายแนะแนว เพื่อแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา ให้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่วางไว้

2) ปัญหาจากเพื่อน

เพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เด็กขาดเรียน เพื่อนมีหลายประเภท ถ้าเด็กคบ เพื่อนที่ดี เพื่อนจะชักนำไปทางที่ดี แต่ถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดีแล้ว จะชักนำการขาดเรียน เพื่อไปเที่ยวเตร่หาความสนุกสนานจากที่อื่น หรือหากคบเพื่อนที่เกราะจะทำให้เป็นเด็กที่เกรไปด้วย เพื่อนที่เป็นต้นเหตุให้เด็กขาดเรียน มีดังนี้

1. เพื่อนเสเพล จะชักชวนกันไปหมกมุ่นกับอบายมุข ไปเที่ยวโรงแรมหรูฯ สถานพักผ่อน

หย่อนใจ ไปดึกดื่นเสเพล เล่นการพนัน เด็กจะไม่มีเวลาเรียนหนังสือ หรือเวลาไปเรียนจะเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง จึงเป็นเหตุให้ขาดเรียนตลอดไป

2. เพื่อนเกเร อาจจะร่วมมือกันรังแกเพื่อนนักเรียน ถูกทางโรงเรียนทำโทษหรือคาดโทษไว้

เลยไม่กล้ามาโรงเรียนหรือถูกเพื่อนในโรงเรียนที่โตกว่าคอยรังแก หรือบังคับไม่ให้ไป

โรงเรียนบ้าง ดักทำร้ายร่างกายบ้าง ทำให้เด็กไม่กล้าไปโรงเรียน

3). ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคม

ประสาร ทิพย์ธารา (2527, หน้า 137-142) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมและสังคมที่เด็กอาศัยอยู่เป็นส่วนหนึ่ง ที่ทำให้เด็กขาดเรียน เพราะสิ่งแวดล้อมสังคมไม่ดี ชักนำให้เด็กเสีย ชักนำให้เด็กฝ่าฝืนในเรื่องราวอบายมุข บางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมทางการพนัน อบายมุขต่าง ๆ สถานเริงรมย์ที่เฝ้าพวักพ่อนหย่อนใจ เด็กจะเอาอย่างผู้ใหญ่และรุ่นพี่ ๆ เมื่อเห็นผู้ใหญ่มั่วสุมกันเด็กก็จะไปอยู่ด้วย นาน ๆ เข้าเด็กก็จะหัดเล่นการพนัน และเห็นเป็นของสนุกกว่าไปโรงเรียน ลืมการเรียน เห็นสิ่งยั่วยวนกว่าการเรียน หนังสือ นอกจากนี้ ในบริเวณบ้านที่เด็กอยู่ไม่มีผู้ใดเรียนกัน เด็กเรียนอยู่ไม่กี่คน จนส่วนมากมักจะชักจูงกันไปเที่ยวเตร่และเด็กจะเห็นคนที่ไม่เรียนหนังสือมีอิสระ มีสิทธิไปไหนมาไหนได้ไม่มีใครบังคับ ไม่มีกฎเกณฑ์เหมือนโรงเรียน ต้องอยู่ในระเบียบวินัย จะทำอะไรต้องคอยระวังตัวกลัวถูกลงโทษ การอบรมจากผู้ใหญ่ในท้องถิ่นไม่ค่อยมี มีแต่จะยกย่องคนที่ประพฤติตนไปในทางเกเรจึงเอาเยี่ยงอย่าง เมื่อเด็กเห็นสิ่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่น่ายกย่องเห็นเป็นสิ่งที่ดี เรื่อง การเรียนไม่ต้องพูดถึง เด็กจะหันหลังให้โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากรายชื่อนักศึกษาเข้าเรียน ใบแสดงผลการเรียน ผลสอบคะแนนกลางภาค และปลายภาคแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ได้นำมาวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อสรุปและเขียนรายงานตามสภาพที่เป็นจริง

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นประจำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง แต่นักศึกษาที่ขาดเรียนเป็นครั้งคราวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แน่นอน บางคนก็มีผลการเรียนดีขึ้นแต่บางคนก็มีผลการเรียนที่ต่ำลง

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการขาดเรียนของนักศึกษาแสดง เพศ จำนวน และร้อยละ นักศึกษาแต่ละคณะที่ขาดเรียน จำนวน 41 คนดังนี้

1. นักศึกษาชายขาดเรียนจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 63.41% นักศึกษาหญิงขาดเรียนจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.58% เมื่อแยกตามคณะต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 29.26% นักศึกษาคณะบัญชี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.87% นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.87% นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.31% นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43% นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.26% นักศึกษาคณะดิจิทัลมีเดีย จำนวน

5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.19% นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.31% นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43 %

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการขาดเรียนเป็นประจำและขาดเรียนเป็นครั้งคราวจำแนกตามคณะ จำนวนและร้อยละ ดังต่อไปนี้ นักศึกษาคณะบริหาร ขาดเป็นประจำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18% ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10% นักศึกษาคณะบัญชี ขาดเป็นประจำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26% นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ขาดเป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09% ขาดเป็นครั้งคราว ไม่มี นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดเป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09% ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26% นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขาดเป็นประจำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54% ขาดเป็นครั้งคราว ไม่มี นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ขาดเป็นประจำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 31.18% ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31% นักศึกษาคณะดิจิทัลมีเดีย ขาดเป็นประจำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.18% ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52% นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ขาดเป็นประจำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54% ขาดเป็นครั้งคราว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.52% นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ขาดเป็นประจำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54% ขาดเป็นครั้งคราว ไม่มี

3. สาเหตุของการขาดเรียนแสดงคณะ จำนวนนักศึกษา ขาดเรียนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ นักศึกษาจำนวน 22 คน ดังนี้ติดเพื่อน เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย เรียนไม่รู้เรื่องและมีปัญหาด้านการเงิน คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 4 คน ร้อยละ 18.18 มีปัญหาด้านสุขภาพไม่สบาย คณะบัญชี จำนวน 1 คน ร้อยละ 4.54 ติดเพื่อน มีปัญหาครอบครัว คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 2 คน ร้อยละ 9.09 ติดเกม คิดว่าการขาดไม่มีผลต่อการเรียน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 2 คน ร้อยละ 9.09 เมื่อการเรียนจึงไม่สนใจการเรียน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน ร้อยละ 4.54 ติดเพื่อน ติดเกม เทียวเตร่ ปัญหาครอบครัวและสุขภาพ เรียนไม่ทันเพื่อน ไม่ชอบกฎระเบียบและอาจารย์เข้มงวดเกินไป คณะนิติศาสตร์ จำนวน 13 คน ร้อยละ 31.18 ติดเกม ติดเพื่อน และไม่ชอบโปรแกรมที่เรียน คณะดิจิทัลมีเดีย จำนวน 3 คน ร้อยละ 13.63 ไม่ได้ทุน มีปัญหาการเงิน คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 1 คน ร้อยละ 4.54 และ ติดเพื่อนและอบายมุข คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน ร้อยละ 4.54

4. สาเหตุของการขาดเรียนแสดงคณะ จำนวนนักศึกษา ขาดเรียนเป็นครั้งคราวคิดเป็นร้อยละ นักศึกษาจำนวน 19 คน ดังนี้เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย เรียนไม่รู้เรื่องและมีปัญหาด้านการเงินและครอบครัว ติดเกม ติดเพื่อนหญิงและติดเพื่อนชายต่างสถาบัน เพื่อนชักชวนเพื่อน ๆ ไม่เข้าใจ ไม่ชอบกฎระเบียบวินัย ไม่ชอบอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 8 คน ร้อยละ 42.10 เรียนไม่ทันเพื่อน ๆ คณะบัญชี จำนวน 1 คน ร้อยละ 5.26 ติดเกม ติดเพื่อน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 1 ร้อยละ 5.26 ติดเพื่อน ติดเกม เทียวเตร่ เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย ต้นสาย เรียนไม่ทันเพื่อน ไม่ชอบกฎระเบียบและอุปกรณ์ชำรุดไม่เพียงพอ คณะนิติศาสตร์ จำนวน 5

คน ร้อยละ 26.31 คิดเกม คิดเพื่อน และไม่ชอบโปรแกรมที่เรียน มีปัญหาด้านการเดินทาง การเงิน คณะดิจิทัลมีเดีย จำนวน 2 คน ร้อยละ 10.52 มีปัญหาครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออุปกรณ์ไม่สมบูรณ์ จำนวน 2 คน ร้อยละ 10.52 แต่คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่มีปัญหาดังกล่าว

5. ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาแต่ละคนที่ขาดเรียนเป็นประจำและขาดเรียนเป็นครั้งคราว ผลสอบกลางภาค ไม่ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนน คือ F จำนวน 10 คน ร้อยละ 24.39 ผ่านเกณฑ์ D จำนวน 12 คน ร้อยละ 29.26 ผ่านเกณฑ์ D+ จำนวน 12 คน ร้อยละ 29.26 ผ่านเกณฑ์ C จำนวน 6 คน ร้อยละ 14.63 และผ่านเกณฑ์ B จำนวน 1 คน ร้อยละ 2.43 ส่วนผลสอบปลายภาค ไม่ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนน คือ F จำนวน 15 คน ร้อยละ 36.58 ผ่านเกณฑ์ D จำนวน 10 คน ร้อยละ 24.39 ผ่านเกณฑ์ D+ จำนวน 7 คน ร้อยละ 13.07 ผ่านเกณฑ์ C จำนวน 4 คน ร้อยละ 9.75 และผ่านเกณฑ์ C+ จำนวน 5 คน ร้อยละ 12.19

6. สาเหตุปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องปฏิบัติการทางภาษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งที่เป็นการขาดเรียนเป็นประจำและการขาดเรียนเป็นครั้งคราว มีปัญหาซ้ำกันบ้างและแตกต่างกันบ้าง แยกแยะตามลำดับ ดังต่อไปนี้ คือ คิดเพื่อน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 86% เทียวเตรและติดอบายมุข 29 คน คิดเป็นร้อยละ 71% เพื่อนชักชวนและคิดเพื่อนต่างสถาบัน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 66% ปัญหาด้านการเงินและไม่มีทุนทรัพย์ในการเรียน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 61% มาสายและเรียนไม่ทันเพื่อน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 59% ปัญหาทางครอบครัวและปัญหาส่วนตัว 22 คน คิดเป็นร้อยละ 54% เป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย 19 คน คิดเป็นร้อยละ 47 % เมื่อการเรียนไม่สนใจเพราะเรียนไปแล้วไม่มีเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต 18 คน คิดเป็นร้อยละ 44% เข้าร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยและกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันและกิจกรรมอื่นที่อยู่ในมหาวิทยาลัย 16 คน คิดเป็นร้อยละ 39% มีปัญหาด้านสุขภาพ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37% ไม่ชอบกฎระเบียบวินัยต่าง ๆ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35% ไม่ชอบอาจารย์เจ้าระเบียบมากเกินไป 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30% คิดว่าการขาดเรียนไม่ผลต่อการเรียน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25% อุปกรณ์ชำรุดไม่สมบูรณ์ ไม่เพียงพอต่อผู้เรียนทำให้เบื่ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20% ไม่ชอบโปรแกรมที่ใช้เรียนห้องปฏิบัติการ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13%

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหการขาดเรียนของนักศึกษาดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยควรมีการอบรมนักศึกษาเป็นกลุ่มหรือเป็นรายคนเกี่ยวกับผลเสียของการขาดเรียน
2. มหาวิทยาลัยมีโครงการอบรมครูปฏิบัติการให้ปฏิบัติต่อนักศึกษาทุกคนเกี่ยวกับกฎระเบียบในห้องปฏิบัติการทางภาษาในแนวทางเดียวกัน
3. มหาวิทยาลัยขอความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือในการแก้ปัญหการขาดเรียน
4. ผู้ปกครองควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลนักศึกษา

บรรณานุกรม

- จรัลนิลพลับ. (2541). แนวทางการพัฒนางานปกครองนักเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่.
- ชูศักดิ์ ทองนา. (2542). การปรับปรุงงานปกครองนักเรียน-นักศึกษาบ้านใหม่ ตำบลหนองบัว อำเภอ ไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่.” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ เจนจิระ. (2541). ปัจจัยที่เกี่ยวกับการขาดเรียนของนักเรียนชาวเขาเผ่าม้ง โรงเรียนบ้านน้ำ สอด อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน.
- พัฒนา สารวิทย์. (2548). การแก้ปัญหาในการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงตามเวลาเรียนของนักเรียน ชั้น ปวช. วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี.
- กัญญา จำประดิษฐ์. (2549). การแก้ปัญหการขาดเรียนของนักเรียนชั้น ปวช. 2 วิชางานผลิตภัณฑ์ และโลหะแผ่น 1 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี.
- บงอร สง่าวงษ์. (2549). การศึกษาสาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหการขาดเรียนของนักศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม.
- ประสิทธิ์ สุวรรณนิมิต. (2550). การประเมินโครงการการแก้ปัญหการขาดเรียน ออกกลางคัน เพราะอ่านหนังสือไม่ได้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดำนมะขามเตี้ยวิทยาคม.
- มหศักดิ์ ร่วมรักษ์. (2540). แนวทางการพัฒนางานปกครองนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนลำปางเทคโนโลยี. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร สุทัศนีย์. (2541). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- สุภาพ กาละปลุก. (2544). แนวทางการแก้ไขการขาดเรียนของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนลำปาง เทคโนโลยี.
- สุวิภา สุทธิ. (2550). การขาดเรียนของนักศึกษา.วิทยาลัยการอาชีพนาทวี จังหวัด สงขลา.

เพิ่มศักยภาพภาษาอังกฤษของคนไทยก่อนเปิดม่าน AEC

ผศ. นุญเลิศ วงศ์พรม¹⁴

บทคัดย่อ

ประเทศอาเซียนต่างก็มีภาษาประจำชาติของตน เป็นเหตุให้การติดต่อเจรจกันภายในได้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเกิดปัญหา เข้าใจกันยากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงได้ถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางในการสื่อสารภายในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่มองในบริบทของสังคมไทย ศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษยังไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น สาเหตุหลักเป็นเพราะคนไทยขาดโอกาสในการใช้และที่สำคัญคนไทยขาดความจริงจังในการฝึกฝน มองภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาหนึ่งในหลักสูตรที่จะต้องสอบให้ผ่านก็พอ แต่ไม่สนใจที่จะพัฒนาต่อยอดให้สามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเสียเปรียบประเทศเพื่อนบ้านที่เขามีความคล่องในภาษาอังกฤษมากกว่า ดังนั้น จึงควมสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนก่อนที่จะถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ซึ่งแต่ละคนก็มีแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันไปตามความเชื่อและความสามารถของตน ต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษเสียใหม่ว่าภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินที่จะเรียนรู้

Abstract

ASEAN countries also have their own national language. As a result, the communication within the ASEAN Economic Community would have a lot of problems. Therefore, English has been designated as a Lingua Franca to communicate within ASEAN people. In the Thai society, English is not as good as it should be. The main reason is because of Thai people lacking opportunities to use it for daily life. In Thailand educational system, English is only a compulsory subject that students have to learn and pass it for grade. Thai people do not use it outside classroom which is the drawback for them in the ASEAN Community. Thai people should be developed the ability of English language before being left behind. Thai people need to change their attitudes towards English as an important for AEC and English is not too difficult to learn. If you try hard, you will succeed definitely.

¹⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทนำ

หากมองในมิติเวลาแล้ว เหลืออีกเพียง 2 ปีเท่านั้น (ปี พ.ศ. 2558) ประตูลาเซียนก็จะเปิดกว้างออก ประเทศไทยเราจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จนหลายคนเกิดอาการเป็นห่วงว่า ไทยเราจะสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงนี้หรือไม่ ทั้งทรัพยากรบุคคล เงินทุน การจัดการ และเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพยากรบุคคลอันมีการศึกษาเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ จะก้าวขยับไปพร้อมกับสมาชิกอาเซียนเราได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

หากมองในแง่ดีถือเป็นการเปิดตลาดที่กว้างขึ้น แต่สิ่งที่จะตามมาพร้อมกับโอกาสนั้นคือการแข่งขันจะรุนแรง แรงงานที่เก่งมีฝีมือจะเกิดการเคลื่อนย้ายไปทำงานนอกเขตประเทศตน ช่องว่างทางพรมแดนที่เคยมีมาก็จะไม่มีปัญหาอีกต่อไป ตอนนี้เราเริ่มเห็นการเคลื่อนไหวที่โดดเด่นมากขึ้นคือประเทศยักษ์ใหญ่เริ่มต้นตัวให้เราเห็นอย่างจีน ญี่ปุ่นมีการส่งนักเรียนมาเรียนภาษาไทยมากขึ้น หรือส่งไปเรียนภาษาในประเทศเอเชียอื่นๆ อย่างภาษาฮินดี ภาษามลายู ภาษา MABIM (ซึ่งเป็นภาษาที่รวมกันของภาษาฮินโดนีเซียและมาเลเซีย) ภาษาบาฮาซา ภาษาตากาล็อก เป็นต้น

ประเทศที่จะแข่งขันในเวทีอาเซียนได้จึงต้องมีความชำนาญในภาษาอังกฤษด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนคนไทยมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษมาก แต่ก็ไม่อยากให้มองเพียงแค่กรอบอาเซียนเท่านั้น ขอให้เอาประชาคมอาเซียนเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเพื่อเชื่อมโยงไปถึงประชาคมโลกในอนาคต โดยมีภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อกับอาเซียนและโลกในที่สุด นอกเหนือจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนแล้ว เราในฐานะที่อยู่ในบริบทแห่งอาเซียนก็ต้องเรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ในกรอบอาเซียนเช่นกัน (พินิต รัตนานุกูล, 2553:21)

บทความนี้ เป็นอีกหนึ่งความเห็นที่จะชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่คนไทยกำลังจะเผชิญในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า พร้อมกับได้นำเสนอทางออกที่จะสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่อาเซียนกำหนดให้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถโดยสารไปในขบวนรถไฟสายอาเซียนได้อย่างภาคภูมิใจ

โอกาสหรือปัญหาที่มาพร้อมกับ AEC

เมื่ออาเซียนรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) โดยจะเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน การลงทุนเป็นไปอย่างเสรี พร้อมๆ กับเป้าหมายอีก 2 ด้าน ได้แก่ ประชาคมแห่งความมั่นคง (ASEAN Security Community : ASC) และประชาคมทางสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC) โดยมุ่งให้อาเซียนเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

แต่ละประเทศ ต่างก็ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพประสานงานหลักต่างกัน ตามความถนัด อาทิ พม่า ดูแลเรื่องผลิตภัณฑ์เกษตร(Agro-based products) และสาขาประมง(Fisheries) มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสีงทอ (Textiles and Apparels) อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products) ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) สิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) และสาขาสุขภาพ (Healthcare) ไทย สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)

การรวมกลุ่มในลักษณะดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยมีสโลแกนร่วมกันว่า “กล้าฝัน และร่วมแบ่งปัน” (We dare to dream and we care to share) และเป้าหมายเดียวกันคือ “One Vision, One Identity, One Community” แต่ยังไม่ได้ก้าวไปถึงขั้นการเป็นสหภาพทางเศรษฐกิจ ดังเช่นสหภาพยุโรป ซึ่งมีการใช้เงินสกุลเดียวกัน

ประชาคมฯดังกล่าวส่งผลให้วิถีการดำรงชีวิตและการทำงานของคนไทยเปลี่ยนไป กล่าวคือ พลเมืองในเขตภูมิภาคนี้ทั้ง 10 ประเทศ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา) จะผนึกกำลังรวมเป็นหนึ่งเดียวกลายเป็น “ASEAN Village” ที่มีประชากรรวมกันเกือบ 680 ล้านคน และกำลังแรงงานมากกว่า 280 ล้านคน พร้อมทั้งขยายขอบข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่เจรจาของอาเซียนอีกหลายประเทศ ทั้งจีน อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ แต่ผลที่ตามมาพร้อมกับการรวมตัวดังกล่าว คือ การแข่งขันกันในฝีมือแรงงานก็จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว

เราได้จากจีนเริ่มนำทัพแพนด้ามุ่งหน้าแสวงหาความร่วมมือเพื่อผูกมิตรกับนานาประเทศในเขตอาเซียนที่จะเป็นทางผ่านเพื่อกระจายสินค้าให้เขาได้ จีนจึงได้ดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความร่วมมือกับประเทศเหล่านี้ เพื่อสร้างเส้นทางรถไฟสายอาเซียน (ตั้งแต่เมืองคุนหมิง ถึงสิงคโปร์ จะเป็นรถไฟสายประวัติศาสตร์ที่จะเชื่อมการคมนาคมกลุ่มประเทศในเอเชียเข้าด้วยกัน ได้แก่ จีน พม่า ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และสิงคโปร์) โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อลำเลียงสินค้าราคาถูกที่ผลิตใน

ประเทศของเขามุ่งหน้าสู่ทะเลและอำนวยความสะดวกในการเดินทางของประเทศต่างๆตามเส้นทางรถไฟสายแพนด้ายะตัดผ่าน ก็ถือว่าเกิดผลดีได้ประโยชน์กันทั้งสองฝ่าย ทั้งประเทศจีนและประเทศเจ้าภาพเหล่านั้น (Win-Win Solution) จนมาบรรจบกับโครงการ “Thailand 2020” ของประเทศไทยเราที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบโลจิสติกส์ครั้งใหญ่ ลงทุนด้านการขนส่งการคมนาคมทั่วทั้งประเทศ ด้วยเม็ดเงินลงทุนมหาศาลกว่าสองล้านล้านบาท

เพราะไม่ถูกปิดกั้นด้วยพรมแดน การติดต่อคมนาคมไม่เป็นอุปสรรคดังเก่าก่อน การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุนจะดำเนินไปอย่างไม่จำกัดขอบเขต และภาพการเปิดกว้างของตลาดแรงงานจะปรากฏให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น แม้ในในระยะแรกอาจยังถูกกำหนดอยู่เฉพาะในกลุ่มแรงงานมีฝีมือ (Skilled Labors) บางวิชาชีพเท่านั้น แต่ในไม่ช้าเชื่อแน่ว่าการไหลบ่าของแรงงานจะขยายขอบข่ายครอบคลุมทุกระดับอย่างแน่นอน

ดังนั้น การเกิดประชาคมฯ ดังกล่าว ย่อมก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลกระทบต่อประเทศไทยในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของการดำเนินธุรกรรมของประเทศต่าง ๆ ที่จะเดินทางผ่านประเทศไทยเรา กล่าวคือ เรามีโอกาสได้ขายเอกลักษณ์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว และสินค้าของเราให้แก่เหล่าผู้คนที่ย้ายถิ่นไปมามากขึ้น แต่มองอีกมุมหนึ่ง ก็เป็นการควบคุมได้ยาก หากผู้คนสามารถเดินทางเข้าออกได้อย่างเสรี จนกลายเป็นช่องทางให้เหล่าผู้ก่อการร้ายยึดเป็นทางผ่านหรือเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมต่างๆได้

กำแพงภาษียุคทลาย แต่กรอบภาษากลับมาขวางกั้น

ประเทศในเขตอาเซียนที่เราเคยต่างคนต่างอยู่ ภาษาที่เราเคยต่างคนต่างมี ต่างชาติ ต่างภาษา ที่เคยเป็นมาในอดีต ต่อแต่นี้ไปเราจะมีภาษากลางเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวประสานเชื่อมโยงอาเซียนเข้าด้วยกัน ภาษาที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนนั้น หมายเหตุภาษาอังกฤษเป็นหลัก เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติเอาไว้ว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (The working language of ASEAN shall be English) (http://www.facebook.com/note.php?note_id=268915969833799) จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า จากนี้ไปคนที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษจะเสียเปรียบในการทำงานและการดำเนินชีวิต ความสำคัญและจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษนับวันจะไล่ล่าคนไทยเข้าไปใกล้ทุกขณะ กำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของคนไทยเข้าไปทุกที

สิ่งที่จะขัดขวางตัวมาพร้อมกับการรวมตัวของอาเซียนก็คือ กำแพงทางด้านภาษียะไม่มีอีกต่อไป กล่าวคือ ระบบภาษียะของทั้ง 6 ประเทศดังกล่าวจะเป็นศูนย์ แต่กระนั้น แม้กำแพงภาษียะจะไม่ขวางกั้น แต่กลับถูกกีดกันด้วยกำแพงแห่งภาษา ประเทศไทยเราแม้เราจะได้เปรียบตรงสถานที่ตั้งเป็นศูนย์กลางในการติดต่อ (East to West Corridor) ทั้งการขนส่ง การดำเนินธุรกิจต่างๆ จะต้องผ่านประเทศไทย เราในฐานะเจ้าภาพจะอาศัยความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวสร้างความได้เปรียบทางการค้าให้กับตัวเองได้หรือไม่ ภาษาอังกฤษซึ่งเปรียบเป็นเครื่องมือสำคัญของเราจะช่วยให้คำตอบ

แต่พอสำรวจและเทียบสัดส่วนการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารของประเทศในอาเซียน พบว่า คนไทยที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดีมีเพียง 10 % เท่านั้น ถือเป็นสถิติที่น่าเป็นห่วง ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านเรากลับสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเรา หากคิดเป็นร้อยละให้เห็นอย่างเด่นชัดก็จะพบว่า

1. สิงคโปร์ มีประชากร 4.58 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ 3.25 ล้านคน คิดเป็น 71%
2. ฟิลิปปินส์ มีประชากร 97 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ 49.80 ล้านคน คิดเป็น 55.49%
3. บรูไน ประชากร 0.38 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ 0.14 ล้านคน คิดเป็น 37.73
4. มาเลเซีย มีประชากร 27.17 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ 7.4 ล้านคน คิดเป็น 27.24%
5. ไทย มีประชากร 63.03 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ 6.54 ล้านคน คิดเป็น 10%

(ที่มา : <http://th.jobsdb.com/TH/EN/Resources/JobSeekerArticle/englishskill?ID=6354>)

เพราะโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละวันของคนไทยมีในระดับต่ำ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยไม่ดี จากการร่วมประชุมนำเสนอผลการวิจัยเปรียบเทียบนโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ และกลุ่มประเทศบวกสามทำให้ทราบข้อมูลว่า จิตความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของไทยเรามีปัญหา อีกทั้งนโยบายการใช้ภาษาอังกฤษของไทยยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ดังนั้น จึงควรปฏิรูปโครงสร้างการเรียนการสอนใหม่อย่างเป็นระบบ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วน

ดังนั้น ไม่ว่าคุณจะเลือกทำอาชีพใด หรือธุรกิจไหนก็ตาม หากคุณ**ตั้งเป้า**ว่าจะประสบความสำเร็จในวงกว้าง หรือไม่ก็ถึงขั้นยกระดับตนเองให้อยู่ในระดับโลกแล้วละก็ “ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ” คือทักษะที่คุณต้องรีบ**ตั้งต้น**ศึกษาเล่าเรียนให้เข้าใจ พร้อมกับ**ตั้งใจ**ฝึกฝนฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยความหวังที่**ตั้งมั่น**

สำรวจภาษาอังกฤษของคนไทยพร้อมแค่ไหน?

ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยตกต่ำ ได้คะแนนเป็นอันดับท้ายสุดในวิชาที่ทำการทดสอบ ระดับคะแนนยังไม่ถึงครึ่งของเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ ได้คะแนนเฉลี่ยเพียง 14.99 % เท่านั้น นันทนา ชะเสนี ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN) เปิดเผยผลการสำรวจในปี 2012 ของธนาคารโลก (World Bank) เกี่ยวกับทักษะแรงงานอาเซียนที่นายจ้างจาก 200 บริษัทในประเทศอาเซียนพบว่า แรงงานไทยมีทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นจุดด้อยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานประเทศเพื่อนบ้าน (<http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9550000026154>)

หากฉายภาพให้ใหญ่และกว้างมากขึ้น มองไปในระดับโลกแล้ว ผลสำรวจด้านทักษะภาษาอังกฤษจาก 44 ประเทศทั่วโลก ซึ่งจัดทำโดยโรงเรียนสอนภาษาระดับโลก Education First (EF) พบว่าความสามารถด้านภาษาอังกฤษของไทยอยู่ในอันดับที่ 42 โดยจัดอยู่ในกลุ่มความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ต่ำมาก (Very Low Proficiency) ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่เป็นรองแม้แต่กัมพูชา (ลำดับที่ 41) เวียดนาม (ลำดับที่ 39) และอินโดนีเซีย (ลำดับที่ 34)

ในส่วนทวีปเอเชีย 13 ประเทศ ปรากฏว่าประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงสุดได้แก่ มาเลเซีย อยู่ในลำดับที่ 9 รองลงมาคือ ฮองกง เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ซาอุดีอาระเบีย จีน อินเดีย รัสเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ไทย คาซัคสถาน ตามลำดับ ถือเป็นข้อมูลที่น่าตกใจ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญของภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาโดยตลอด เด็กๆ ถูกกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมหาวิทยาลัยก็มากกว่า 10 ปี แต่เหตุใดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น

หากเราพิจารณาดัชนีการพัฒนามนุษย์โดยดูข้อมูลจาก Human Development Report 2011 ของ UNDP พิจารณาเฉพาะดัชนีการศึกษา (Education Index) ที่คำนวณจากอัตราการรู้หนังสือของผู้ใหญ่ และสัดส่วนของเด็กวัยเรียนที่ได้รับการศึกษาระดับประถมจนถึงอุดมศึกษา จาก 187 ประเทศ แต่ละประเทศจะเปรียบเทียบกับเฉพาะสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ปรากฏว่า กลุ่มประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ระดับสูงมาก ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับที่ 26) บรูไน (อันดับที่ 33) กลุ่มประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ระดับสูง คือ มาเลเซีย (อันดับที่ 61) กลุ่มประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ระดับปานกลาง ได้แก่ ไทย (อันดับที่ 103) ฟิลิปปินส์ (อันดับที่ 112) อินโดนีเซีย (อันดับที่ 124) เวียดนาม (อันดับที่ 128) สปป.ลาว (อันดับที่ 138) กัมพูชา (อันดับที่ 139) และ กลุ่มประเทศที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับต่ำ คือ พม่า (อันดับที่ 149) (<http://www.thai-aec.com/318#ixzz225SoCIHd>)

ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีความแตกต่างทางการศึกษาก่อนข้างมาก จึงเป็นเรื่องยากที่จะแข่งขันกันได้อย่างเป็นธรรม อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องการยอมรับในคุณภาพการศึกษาของประเทศที่มีอันดับการพัฒนามนุษย์ที่ต่ำกว่า คำถามคือเราจะทำอย่างไรให้ทุกประเทศในอาเซียนมีการพัฒนามนุษย์ที่เท่าเทียมกัน ที่น่าสนใจคือประเทศที่เป็นผู้นำด้านการศึกษาอย่างสิงคโปร์มีนโยบายอะไรที่ทำให้บุคลากรของเขามีคุณภาพ เมื่อศึกษาจะพบว่าสิงคโปร์ใช้นโยบาย “สอนให้น้อยลง เรียนรู้ให้มากขึ้น” (Teach Less, Learn More) เป็นกรอบวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาเพื่อเตรียมเข้าสู่ศตวรรษใหม่อย่างมั่นใจ

ดร.วรภัทร ภูเจริญ นักวิทยาศาสตร์ไทยที่เก่งระดับโลกเคยทำงานในนาซ่า ได้ให้ข้อคิดว่า “การศึกษาของไทยเน้นการสั่งและสอนมากไป แต่ไม่เคยสอนแบบให้พวกเขาซึมซับกัน ระดมความคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหาาร่วมกัน ครูไม่ควรสอนแบบใส่ข้อมูลเข้าไปในสมองของเด็ก แต่จะตั้งโจทย์ให้เหล่านักเรียนช่วยกันคิดหาคำตอบ และทางออกที่หลากหลายร่วมกัน” (<http://www.youtube.com/watch?v=kJvoOVfM4s>) มิใช่ให้คนที่นั่งแถวหน้าตั้งใจจดตามที่ครูพูด ส่วนนักเรียนแถวกลางและหลังรอคอยจะลอก ครูก็ท่องจำมาสอน ก็บังคับให้นักเรียนท่องจำในสิ่งที่ครูรู้ต่อไป จึงไม่เกิดการต่อยอดในความรู้ ประเด็นความรู้ไม่เกิดการขยายขอบข่ายออกไป

ประเทศที่มีการพัฒนาในอันดับต้นๆ อย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย ต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เป็นเหตุให้บุคลากรของประเทศเหล่านี้ได้เปรียบในการแข่งขัน ประเทศไทยจึงควรเน้นการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อให้มาก เอาความคล่อง (Proficiency) ในการใช้ภาษาเป็นสำคัญ เน้นที่การฟังและการพูดมากกว่าความถูกต้องของตัวภาษา (Accuracy) เพื่อให้สามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและลูกค้าชาวต่างชาติในอนาคตได้ คุณมั่นใจแค่ไหนว่า ภาษาอังกฤษของคุณแข็งแรงดีพอที่จะไปต่อกรกับชนชาติอื่นๆ ในเขตภูมิภาคเดียวกัน ช่วงเวลานี้ได้บีบบังคับให้เราจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อม ควรเกิดการตื่นตัวมากกว่าที่เป็นอยู่จะต้องมองเห็นค่าของภาษาอังกฤษจริงๆ มิใช่เห็นเป็นเพียงแก้ววิหาหนึ่งในหลักสูตรที่ขอเพียงสอบให้ผ่านเท่านั้นเป็นพอ แต่ความชำนาญในการใช้จะต้องมีกับคนไทยยุคใหม่ทุกคน

มาวันนี้ หากสำรวจดูความพร้อมของประเทศไทยในฐานะที่จะต้องเป็นศูนย์กลางในการเปลี่ยนถ่ายสินค้า เป็นประหนึ่งศาลาริมทางที่เหล่าประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนต้องเดินทางผ่าน และพักอาศัยเพื่อผ่อนคลายกายา การต้อนรับ อธิบายชี้แจงไมตรีของคนไทยที่มีต่อแขกผู้มาเยี่ยม ไม่เคยสงสัยเราทำได้ดีเยี่ยมมาโดยตลอด แต่เครื่องมือในการเจรจาสื่อสาร การให้บริการเราจะทำได้ประทับใจหรือไม่ เครื่องหมายคำถามขนาดมหึมายังปรากฏชัดอยู่ เพราะจากการสำรวจศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของไทยยังอยู่อันดับท้ายแถวเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แล้วเราจะไปแข่งขันกับเพื่อนบ้านเราได้อย่างไร เราจะได้เปรียบในการเจรจาหรือเปล่า หากภาษาอังกฤษยังเป็นอุปสรรคขวางกั้นเราอยู่เช่นนี้

หากเปรียบเทียบกับอดีตกาลแต่เก่าก่อน เรามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่ารุ่นพ่อแม่เราได้สัมผัสกับบรรยากาศที่เป็นฝรั่งมากขึ้น ทั้งที่ปรากฏในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เคเบิลทีวี และอินเทอร์เน็ต แต่ผลที่ได้กลับยังไม่ถึงเกณฑ์ที่น่าจะเป็น กล่าวคือ โอกาสได้เปิดกว้าง แต่พวกเราไม่เปิดใจ ไม่ใช่เครื่องมือเหล่านี้ให้ก่อประโยชน์แก่พวกเรามากนัก มองเห็นอุปกรณ์เหล่านั้นเป็นเพียงเครื่องมือบันเทิง ทั้ง ๆ ที่อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวีดังกล่าว ถือเป็นประตูแห่งข้อมูลที่เปิดกว้างรอให้เราเข้าไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากกว่าเพียงเครื่องมือสื่อบันเทิงเท่านั้น

หลากหลายทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

เราเคยตั้งเป้าไว้ว่า “เด็กไทยเราพอบ ป.6 แล้วจะต้องพูดภาษาอังกฤษได้” โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ “ปี พ.ศ.2555 เป็นปีแห่งการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน” เรียกว่า “*English-Speaking Year 2012*” โดยกำหนดให้โรงเรียนในกระทรวงศึกษาธิการทั้งระบบกว่า 30,000 แห่ง ทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนอย่างเข้มข้นตลอดปี และให้พูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งวัน (*Speaking English on Monday*) เพื่อเตรียมพร้อมเด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองของประชาคมโลกได้อย่างมีคุณภาพ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2011:4) แต่ก็ไม่ได้เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรจะเป็น

หลายคนแสดงความห่วงใยในศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยก่อนเข้าสู่การแข่งขันในเวทีอาเซียน อาทิ คุณบัณฑูร ลำซำ ประธานกรรมการบริหารธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) คุณชนินทร์ ว่องกุศลกิจ ประธานกรรมการบริหารบริษัทบ้านปู จำกัด (มหาชน) ต่างให้ข้อคิดในการทำงานเดียวกันว่า **“ทุกประเทศในอาเซียนภาษาอังกฤษดีกว่าเรา ปัญหาแรกเป็นเพราะเราถูกปลูกฝังให้เป็นนักฟังที่ดี ไม่ค่อยกล้าแสดงออกทางความคิด และ ประเทศอื่นเขาจะคิดเป็นภาษาอังกฤษเลย ขณะที่ไทยเราจะคิดเป็นไทยก่อน แล้วแปลเป็นอังกฤษในสมองเสียก่อน แล้วค่อยถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาอังกฤษอีกทอดหนึ่ง เป็นการเสียเวลา สะท้อนให้เห็นถึงระบบการคิดของเรามีปัญหา การสอนให้คิดก็ต้องปรับใหม่”** นี่คือการเตือนจากผู้ใช้บัณฑิตทั้งสององค์กรแสดงให้เห็นว่าระบบการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษของไทยเราได้เวลาปรับเปลี่ยน ขณะที่ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ อดีตเลขาธิการอาเซียน ในฐานะที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีคนหนึ่ง ระบุว่า ปัญหาหลักของคนไทยในเวทีอาเซียนคือ การสื่อสาร (Communication) ซึ่งเราไม่สามารถพูดได้ตามที่ใจเราอยากพูด เพราะภาษาเป็นอุปสรรค (Barrier) สำคัญ ทั้งๆ ที่ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของเราไม่เป็นรองใคร

จากทัศนะของบุคคลสำคัญของไทยเหล่านี้ เป็นประหนึ่งกระจกเงาสะท้อนให้เห็นว่าคนไทยเรามักจะประสบกับข้อจำกัดประการหนึ่งซึ่งต้องก้าวข้ามผ่านไปให้ได้ นั่นคือ **“ไม่กล้าพูด”** ไม่ว่าจะเป็นเพราะกลัวพูดผิด กลัวสำเนียงไม่ถูกต้อง หรือกลัวถูกหัวเราะเยาะ แต่เพียงระลึกเสมอว่า **“ความกล้า”** ไม่เคยทำให้คุณประสบความสำเร็จ **“ความกล้า”** ต่างหากที่จะทำให้คุณได้เปรียบในทุกโอกาส

แอนโทนี ร็อบบินส์ นักพูดและนักพัฒนาบุคลิกภาพชื่อดัง ย้ำเสมอว่า “การพูดภาษาได้หลากหลายนั่นคือเสน่ห์ชั้นยอด เพราะนั่นคือ ตัวเสริมความได้เปรียบ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องงานและการใช้ชีวิตปกติ การพูดให้คนประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นใช้คำสละสลวยแค่ไหน หากภาษาที่ใช้มิใช่ภาษาของคนฟังแล้วละก็ ระดับความประทับใจจะลดลงไปกว่าครึ่งเลยทีเดียว” หากถอดรหัสสัญญาณวาทกรรมดังกล่าว ก็สามารถตีความได้ว่า หลายคนเป็นนักธุรกิจที่เก่ง มีความรู้ความสามารถสูง แต่เพียงเพราะพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถทำให้ผู้ที่ถูกค้าเข้าใจในเจตนาของตน หรือไม่สามารถสื่อให้เห็นถึงคุณภาพของสินค้า จึงทำให้เขาต้องพลาดโอกาสดีๆ ต้องพ่ายแพ้ในสนามแข่งขันการประกอบธุรกิจไป

ทั้งนี้ ความเก่ง ความคล่องในการใช้ภาษาจำต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน มีความอดทนในการศึกษา เรียนรู้อย่างตั้งใจ โดยมีความคล่องและความถูกต้องเป็นเป้าหมายสำคัญ ปัญหาที่พบคือคนไทยชอบทางลัด อยากเก่งภายในวันสองวัน

หนึ่งคำยืนยันจาก **คุณชาติชาย พหลแพทย** วิศวกรปิโตรเลียมของ ปตท. สฟ. กว่าเขาจะมาถึงจุดนี้ได้ แม่เขาต้องกำหนดให้เขาท่องศัพท์มาตั้งแต่เด็ก เพราะอานิสก์แห่งการเก็บเกี่ยววันละ 5 ศัพท์ เป็นประหนึ่งเหรียญที่ค่อยๆ หยอดลงไปในการปลูกออมสิน วันนี้ปริมาณเหรียญดังกล่าวมันกลายเป็นเมล็ดเงินจำนวนมหาศาลที่ช่วยเป็นทุนแก่เขาในการดำเนินชีวิตและงานสำรวจในต่างแดนอย่างไม่ติดขัด เขาให้ข้อคิดในการพัฒนาภาษาอังกฤษว่า ควรจะดูหนัง Soundtrack หรือ ฟังข่าวภาคภาษาอังกฤษทุกวัน ฝึกฝึกฝนด้วยความอดทน ประโยคไหนสวยๆ เขาจะพูดตาม ผลที่ได้รับจากความ

พยายามของเขาคือภาษาอังกฤษของเขาพัฒนาขึ้นมาก และสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นโมเดลแห่งความอดทนเผื่อฝึกฝนเรียนรู้ แม้ในระหว่างทางเดินไปสู่ความสำเร็จนั้น จะต้องประสบกับนานาปัญหา แต่เพราะความไม่ท้อ ต่อสู้ด้วยความมุ่งมั่น รางวัลที่เขาได้รับเป็นผลตอบแทนนั้นคุ้มค่า อุปสรรคไม่ใช่วีรกรรมของความล้มเหลว หากแต่มันเป็นร่องรอยแห่งความสำเร็จต่างหาก

Christopher Wright นักเขียน พิธีกร และครูสอนภาษาอังกฤษชื่อดัง (Chris Delivery) ให้ข้อคิดว่า “การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมิใช่การเรียนรู้ (Learning) แต่มันคือการเลียน (Imitation)” สังเกตเขาออกเสียงอย่างไร จากนั้นค่อยเลียนแบบ ออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา อย่าอายที่จะพูด เขาย้ำว่า ‘*หากคุณพูดภาษาอังกฤษแล้ว ฟังไม่เข้าใจ มิใช่ความผิดของคุณคนเดียว คุณผิดเพียง 50% ที่ไม่สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจได้ ส่วนอีกครึ่งหนึ่ง เป็นความผิดของคุณสนทนาที่เราที่ไม่ยอมเข้าใจเรา*’ (<http://www.youtube.com/watch?v=Yngh5Xo39hk>) แม้ฝรั่งเองแต่ละแห่ง แต่ละภูมิภาคก็พูดแตกต่างกัน คนที่มีความรู้ในระดับที่แตกต่างกันก็พูดไม่เหมือนกัน

ครูพี่แนน (อริสรา ธนาปกิจ) แห่งสำนักสอนภาษา “ENCONCEPT” เข้าดำรงแห่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ “*Memolody*” เป็นการนำเอาท่วงทำนองและจังหวะของบทเพลงและเสียงดนตรีมาเป็นตัวประสานช่วยให้เราสามารถจดจำคำศัพท์ได้เร็วและยั่งยืน แต่กว่าเขาจะพัฒนามาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการใช้และการสอนภาษาอังกฤษนั้นเขาก็ไม่ได้เก่งมาก่อน ตอนเรียนที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสสะเวียร์ เกรดเฉลี่ยก็ธรรมดาเหมือนนักเรียนคนอื่น ๆ แค่ 2 กว่าๆ เท่านั้นเอง แต่พอเข้า ม.4 แรงขยันช่วยผลักดันให้เขาสามารถก้าวขึ้นไปอยู่ในอันดับต้นๆ ได้ ส่วนหนึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ามาจากแรงผลักดันของคนในครอบครัว คือ พ่อแม่ ได้สร้างบรรยากาศในการศึกษาภาษาอังกฤษ กำหนดสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขาให้เกิดการเรียนรู้ภาษา ทั้งให้ดูหนัง ฟังข่าว ทำแบบฝึกหัดทุกวัน ทำโจทย์ข้อสอบย้อนหลังเยอะๆ ยิ่งทุกวันนี้มีข้อสอบย้อนหลังผ่านระบบ Online เรียนผ่านอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามแต่คนจะสะดวก ยิ่งเพิ่มพลังในการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

อีกคนที่น่าเอาเป็นแบบอย่าง คือ คุณโมเม (นภัสสร บุรณศิริ) นักร้องดังแห่งค่ายอาร์เอส ก็ไม่ได้ไปเรียนต่อที่เมืองนอกที่ไหน แต่อาศัยการเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านทางการดูหนังโดยปิดส่วน Subtitle เอาไว้ พยายามฟังประโยคสนทนาให้เข้าใจโดยอาศัยการเดาสถานการณ์จาก สีหน้า ท่าทางของตัวละครเป็นตัวชี้นำ แล้วพยายามทำความเข้าใจในเรื่องให้ได้ แม้ในตอนแรกๆ อาจไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจบ้าง แต่พอฟังไปเรื่อยๆ ก็พอจะตีความได้ เข้าใจในสิ่งที่ตัวละครสนทนากันได้ ประโยคสนทนาใดสวยๆ เธอก็จะจดบันทึกไว้ แล้วพยายามฝึกฝนพูดตามจนได้สำเนียงที่ดีมาก และสำนวนก็ถูกต้องชัดเจน (<http://www.youtube.com/watch?v=Di510uHwGfk>) ถือเป็นแบบอย่างในการฝึกฝนภาษาอังกฤษที่ดีมากอย่างหนึ่ง

และครูเกท (เนตรปรีชา มุสิกไชย) ครูสอนภาษาอังกฤษชื่อดังเล่าว่า สมัยที่เรียนอยู่เมืองไทยได้เกรด A วิชาภาษาอังกฤษตลอด แต่พอไปเรียนเมืองนอกกลับฟังการบรรยายของอาจารย์ไม่รู้เรื่อง เขียนได้ไม่ดีพอ ครูเกทมาตั้งหน้าตั้งตาฝึกฝนใหม่ เคล็ดลับของครูเกทคือใช้วิธีการดูหนังทางทีวี จาก

นั้นพยายามพูดตามตัวละครต่างๆ ที่อยู่ในทีวี พยายามเลียนเสียงให้เหมือนฝรั่งมากที่สุด ทั้งๆ ที่ฟังไม่รู้เรื่อง (<http://www.youtube.com/watch?v=7i1UG1nWgXk>) แต่การได้ฟังทุกวัน และพูดตามทุกวัน ภาษาอังกฤษได้ซึมซับเข้าไปโดยอัตโนมัติ ปากมันพาไป พูดได้สบายๆ โดยไม่ติดขัดเหมือนเก่าก่อน สำเนียงก็เหมือนฝรั่ง ที่สำคัญคือสามารถฟังการบรรยายในห้องเรียนได้เข้าใจโดยไม่ต้องแปลเป็นไทยเหมือนตอนไปอยู่เมืองนอกใหม่ๆ หรือสมัยตอนอยู่เมืองไทยเลย

การเรียนภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาในการฝึกฝน จะเนรมิตให้เก่งได้ภายในสามวันเจ็ดวันมันเป็นไปไม่ได้ แต่คนไทยเราชอบทางลัด ชอบของสำเร็จรูป ไม่อยากเสียเวลา หากมีแพ็คเกจโปรแกรมให้ซื้อ แม้จะราคาแพงเพียงไร คนไทยเราก็มพร้อมที่จะทุ่มทุนซื้อ แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ถนนสายนี้ไม่มีทางลัด เส้นทางยังอีกยาวไกล แต่หากมุ่งมั่นตั้งใจ ก้าวไปที่ละก้าวอย่างมั่นคง เป้าหมายที่เราเคยคิดว่ายาวไกลเกินกว่าที่จะก้าวถึง จะค่อยๆ ปรากฏเบื้องหน้าเราเอง

สรุป

ภาษาอังกฤษกำลังไล่ล่าเรามาติดๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและหน้าที่การงาน และกำลังจะบีบขอบเขตแห่งอาเซียนให้แคบลงทุกที ถ้าแพงที่เคยขวางกั้นกำลังจะถูกทลายลง ผู้คนจะเพ่นพ่านไปมาได้อย่างอิสระทั่วอาเซียน หากใครไม่ปรับตัวก็จะตกเป็นรองเขาตลอดไป พูดไม่ได้ เจรจาไม่เก่ง อึดไม่พอ ก็ยากที่จะอยู่ในโลกอาเซียนได้อย่างเป็นต่อ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษก็มีหลากหลายตามความถนัดของแต่ละคน ต้องอ่านให้เยอะๆ เพราะการอ่าน คิด เขียน ฟัง คือการสะสมทรัพย์ ฝากธนาคารสมอง ดอกเบี้ยปัญญาจะเพิ่มพูนอย่างรวดเร็ว **ความรู้ทำให้คุณมีความเชื่อมั่น ปัญญาทำให้คุณรู้ทันชีวิต** ออมความรู้ให้สม่ำเสมอเหมือนออมเงินในบัญชี ให้โอกาสสมองได้อัพเกรดเหมือนที่ออฟเทคสมุดบัญชีเงินฝากทุกๆ เดือน ความรู้ใหม่ๆ ไม่เพียงทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ ทำให้คุณเห็นช่องทางในการไต่เต้าหน้าที่การงาน เพิ่มช่องทางสร้างรายได้ มองเห็นโอกาสใหม่ๆ ก่อนใครเสมอ ถึงวันนั้น ในวันที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมาถึง เราท่านทั้งหลายก็พร้อมที่จะต่อสู้ในเวทีอาเซียนได้อย่างไม่สะท้านกลัว และนำพาความได้เปรียบมาสู่ตนและประเทศชาติต่อไป แต่หากเราไม่รู้จักปรับตัว อาจพลาดโอกาสดีๆ ไป

บรรณานุกรม

พินิต ระตะนาคู. (2553). “ทิศทางการศึกษาไทย : ผู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พ.ศ. 2558.”
วารสาร “**กรรมวิธีการวุฒิสมาชิก**” วุฒิสภา ฉบับเดือนธันวาคม 2553

แหล่งข้อมูล Online

คริสโตเฟอร์ ไรท์. (11 มิถุนายน 2012). **เจาะใจ คริสโตเฟอร์ ไรท์**. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2013,
จาก <http://www.youtube.com/watch?v=Yngh5Xo39hk>

เนตรปรีชา มุสิกไชย, (30 มิถุนายน 2009). การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีธรรมชาติตามแบบครูเคท.
สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2013 จาก <http://www.youtube.com/watch?v=7i1UG1nWgXk>
ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ (4 กันยายน 2012). “**ภาษาอังกฤษของคนไทย อยู่ตรงไหนในอาเซียน**”.
สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2013

จาก <http://th.jobsdb.com/TH/EN/Resources/JobSeekerArticle/englishskill?ID=6354>.
โพสต์ทูเดย์ (11 กรกฎาคม 2012). “**ความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวที ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (AEC)**” สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2012
จาก <http://www.thai-aec.com/318#ixzz225SoCIHd>.

วรภัทร ภูเจริญ (15 พฤศจิกายน 2011). **แนวคิดจากอดีตนักวิทยาศาสตร์นำข่าว** สืบค้นเมื่อ
4 มีนาคม 2013 จาก <http://www.youtube.com/watch?v=kJvoOVfM4s>
สมเกียรติ อ่อนวิมล. (18 ธันวาคม 2011). ภาษาอังกฤษ กับ อนาคตของไทยใน ASEAN.
สืบค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2013

จาก http://www.facebook.com/note.php?note_id=268915969833799
ASTV ผู้จัดการออนไลน์ (29 กุมภาพันธ์ 2012). “**นันทนา**” **เผยไทยอ่อนอังกฤษ ติดอันดับ 42 จาก
44 ทั่วโลก**” สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2013 จาก [http://www.manager.co.th/Qol/
ViewNews.aspx?NewsID=9550000026154](http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9550000026154)

English Breakfast. (15 เมษายน 2012) **EB - Tea Break** - นภัสสร บุรศิริ [โมเม].
สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2012 จาก <http://www.youtube.com/watch?v=Di5I0uHwGfk>

การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเป็นเครื่องช่วยในการอ่านในห้องเรียน

ดร. พิชราพร รัตนวโรภาส¹⁵

ในสภาพสังคมที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่จำเป็นและมีประโยชน์ที่สุดต่อการศึกษาของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่กับการอ่านตำรา หนังสือ บทความ ประกาศ โฆษณาและสื่อต่างๆ ที่ต้องพบในแต่ละวัน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันการศึกษา จึงควรเน้นไปที่ทักษะการอ่าน (Ward, 1980:2) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Eskey (อ้างถึงในพนิตนาฎ, 2549: 1) ว่าสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์มากกว่าทักษะอื่นๆ เป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีทักษะการฟัง การพูดที่ดี แต่ถ้าด้อยในทักษะการอ่านก็จะมีปัญหาในการเรียนมากกว่าผู้เรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีกว่า

นอกจากนั้น Allen et al. (อ้างถึงในพนิตนาฎ, 2549: 1) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการค้นหาความรู้ ซึ่งจะช่วยในการพัฒนาความรู้ของผู้เรียนและจะกลายเป็นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตในที่สุด

โลกในยุคปัจจุบันและอนาคตกลายเป็นยุคที่ทุกคนมีโอกาสดูเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ได้โดยง่าย เพียงเชื่อมต่อผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางคอมพิวเตอร์ รูปแบบของสื่อก็เปลี่ยนไปจากสื่อสิ่งพิมพ์กลายเป็นสื่อที่ถูกนำมาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ต่างๆ

เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2556 ที่ผ่านมา เว็บไซต์เฟร์ทิงส์ อินบัทเจท ได้มีรายงานว่า บริษัทอาร์ดีเอ โฮลดิ้ง ผู้จัดพิมพ์นิตยสาร รีเดอร์ส ไดเจสท์ (Reader's Digest) ซึ่งตีพิมพ์มานานถึง 91 ปี ถูกฟ้องล้มละลายหลังจากมีหนี้สินท่วมบริษัทกว่า 465 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 1.4 หมื่นล้านบาท) อันเป็นผลมาจากชาวอเมริกาเหนือได้หันไปบริโภคข่าวสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ (<http://highlight.kapook.com/view/82279>) การที่นิตยสารระดับตำนานอย่าง Reader's Digest ต้องเข้าสู่ภาวะล้มละลายนั้น จัดว่าเป็นข่าวใหญ่ ที่แม้จะไม่ได้สร้างความตื่นตะลึงให้คนทั่วโลก แต่ก็สร้างความน่าแปลกใจมิใช่น้อย เพราะคนส่วนใหญ่ล้วนคิดว่า Reader's Digest คือนิตยสารที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีความแข็งแกร่งพอที่จะฝ่าคลื่นฝุ่นลมเศรษฐกิจไปได้

คำถามก็คือว่า เกิดอะไรขึ้นกับหนังสือที่มีอายุเกือบหนึ่งร้อยปี และเป็นหนังสือที่รวบรวมบทความที่น่าสนใจมาไว้ในหนังสือขนาดพ็อกเก็ตบุ๊กกะทัดรัดพกพาสะดวก เป็นที่ชื่นชอบของผู้คน

¹⁵ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ทั่วโลกมาอย่างยาวนาน นอกจากนี้ก็ยังมีฉบับภาษาต่างๆ หลายสิบภาษา ผู้อ่านเชื่อถือในความสามารถของบรรณาธิการในการคัดสรรบทความจากหนังสือทั่วโลกมาไว้ในเล่มเดียวกัน ตัวผู้เขียนเองก็เป็นสมาชิกของหนังสือ Reader Digest และหนังสือสรรสาระ (ฉบับภาษาไทย) มาเป็นเวลายาวนานกว่าสิบปี ซึ่ง Reader's Digest จัดเป็นหนังสือด้านวิชาการที่ดีมากที่สุดเล่มหนึ่งเป็นเสมือน Aggregator คัดสรรบทความมาให้ผู้อ่านไว้ในเล่มเดียว โดยผู้อ่านไม่จำเป็นต้องไปอ่านหนังสือหลายเล่ม ผู้เขียนได้นำความรู้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้มาแบ่งปันประสบการณ์กับนักศึกษาที่สอน และแวดวงวิชาการที่เข้าร่วม อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการอ่านให้กับบุตรของผู้เขียน แต่เมื่อวันหนึ่งผู้อ่านลูกขึ้นมาบอกว่าไม่จำเป็นต้องให้ Reader's Digest เป็นคนคัดสรรอีกต่อไปแล้ว เพราะผู้อ่านสามารถคัดสรรได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกที่มีอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือและมี Google เป็นอุปกรณ์สำคัญที่สามารถตอบโจทย์ได้ทุกอย่างอยู่แล้ว คุณค่าของ Reader's Digest ถึงจะหลงเหลืออยู่บ้าง แต่ก็ถือว่าน้อยเต็มที และเป็นคุณค่าที่ลดลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านโฆษณาและปริมาณผู้อ่าน

ดังนั้น ผู้สอนการอ่านคงไม่อาจปฏิเสธกระแสนี้ได้ และต้องเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมเหล่านี้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่สามารถช่วยผู้เรียนในทุกระดับได้รับความรู้เพิ่มเติม เพื่อศึกษาหาความรู้ในวิชาแขนงต่างๆ และเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ก็ยังทำให้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อสากลที่คนทุกมุมโลกใช้สื่อสารกัน ผู้เขียนเองมีความสนใจในเรื่องเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) อยู่แล้วจึงได้นำแนวคิดที่จะให้นักศึกษาใช้สมาร์ตโฟน (Smart Phone) ในห้องเรียนอย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์สูงสุด คู่มาพร้อมกับเงินที่เสียไป อีกทั้งยังเป็นการควบคุมไม่ให้นักศึกษาใช้สมาร์ตโฟนในการทำกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเรียน

ผู้เขียนเองสอนการอ่านและมีการกระตุ้นให้นักศึกษานำสมาร์ตโฟนมาใช้ในการเรียนอ่านได้แก่การค้นหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ การค้นหาภาพ วิดีโอ หรือประวัติเรื่องราว หรือข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆ จากเว็บไซต์บนมือถือในขณะที่เรียนเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านมากยิ่งขึ้น หลังการทดลองให้นักศึกษาใช้สมาร์ตโฟนประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน นักศึกษารู้สึกสนุกสนานในการเรียน มีการแข่งขันกันหาความหมายของคำและข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และไม่รู้สึกกังวลกับการอ่านว่าจะไม่รู้เรื่อง อีกทั้งผู้เขียนยังได้สอนเทคนิคและการดาวน์โหลด (Download) ดิกชันนารีแอปพลิเคชัน (Dictionary Application) ไว้ใช้ประโยชน์ด้วย ซึ่งแนวการสอนแบบนี้สอดคล้องกับการสอนอ่านของคาร์เรน บรูมเลย์ (Karen Bromley) ที่ใช้สมาร์ตโฟนในการสอนอ่านในห้องเรียน และประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกัน

การสอนอ่านโดยใช้สมาร์ตโฟนประกอบการเรียนของคาร์เรน มีจุดเริ่มต้นมาจากการที่เขาค้นคำตอบที่เกิดความสงสัยในการอ่านหนังสือชื่อ “Kakapo Rescue: Saving the World's Strangest Parrot” (การช่วยชีวิตนกคาคาโป: การอนุรักษ์นกแก้วที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก) แต่งโดย Sy Montgomery ในปี ค.ศ. 2010 หลังจากที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ เขาได้เห็นรูปแบบหรือระบบของความหมายที่ได้ช่วยส่งเสริมความมีส่วนร่วมของผู้อ่านเข้ากับเนื้อหา (Text) 3 แบบด้วยกัน อันได้แก่

1. ภาพต่างๆที่มองเห็นได้ (Visual images),
2. องค์ประกอบในการออกแบบ (Design elements) และ
3. ภาษาเขียน (Written language)

ภาพต่างๆในหนังสือเล่มนี้มีทั้งภาพถ่ายสีสุดมหัศจรรย์ของนกแก้วคาโป, ผู้คนที่กำลังช่วยชีวิตนจากการสูญพันธุ์, และภูมิทัศน์ที่เขียวชอุ่มของเกาะ Codfish ซึ่งเป็นที่ตั้งของโปรแกรมฟื้นฟูองค์ประกอบในการออกแบบ (Design elements) มีทั้งคำบรรยายภาพ, ชื่อเรื่องของแต่ละบทที่พิมพ์ด้วยสีเขียว, บทเกริ่นนำของแต่ละบทที่พิมพ์ด้วยสีน้ำตาล, เนื้อหาหลักพิมพ์ด้วยสีดำ, กิ่งก้านสาขาลึกๆของต้นไม้ใช้แบ่งส่วนต่างๆของเนื้อหา, และลวดลายใบเฟิร์นสีเงินเป็นพื้นหลังในหลายๆหน้า ภาษาเขียน (Written language) ของ Sy Montgomery สร้างความรู้สึกร่วมกับเรื่องราวโดยการบรรยายแบบบุคคลที่สามพร้อมด้วยบทสนทนาในเครื่องหมายคำพูด นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลโดยสังเขป (Fast Facts), บันทึกจากผู้แต่ง, รายชื่อของหนังสือที่เกี่ยวข้อง, เว็บไซต์, และดัชนี

หลังจากที่อ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้วเขาพบว่า หนังสือเล่มนี้เป็นหนึ่งในหนังสือภาพที่ให้ข้อมูลแบบใหม่เพราะมันประกอบไปด้วยคุณภาพที่แจ่มแจ้งได้ดังนี้ 1) การดึงดูดทางการมองเห็น (Visual Appeal) 2) ข้อมูลที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (Accurate and authoritative information) 3) รูปแบบการเขียนที่น่าติดตาม (Engaging writing style) อีกทั้งยังให้แนวความคิดทางวิทยาศาสตร์ (เช่น สิ่งแวดล้อม, สัตว์ป่าหรือสิ่งมีชีวิตที่ใกล้จะสูญพันธุ์ เป็นต้น) นับได้ว่าเป็นเนื้อหาสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ หนังสือแบบนี้สามารถดึงดูดผู้อ่านรุ่นเยาว์ ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง และยังเชิญชวนให้คิดต่อยอด สำรวจค้นหาเพิ่มเติมต่อไปอีกด้วย

นอกจากนั้น เขายังได้เปรียบเทียบประสบการณ์ในการอ่านของเขากับประสบการณ์ของนักเรียนในห้องเรียนที่ไม่ได้ใช้สมาร์ทโฟนในระหว่างการเรียนรู้ เขาพบว่าขณะที่เขาอ่านนั้นเขามีอิสรภาพและสามารถที่จะเลือกแสวงหาสิ่งที่มีข้อสงสัยได้ โดยการค้นหาความหมายต่างๆจาก อินเทอร์เน็ต ทำให้ได้พบความหมายของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำที่ไม่เคยรู้มาก่อน นอกจากนี้เขายังได้ทำการเปลี่ยนแปลงหน่วยการวัดทางคณิตศาสตร์ จากอ่านอย่างลึกซึ้งและใคร่ครวญไปในขณะที่อนุมาณและวินิจฉัยหัวข้อที่นอกเหนือไปจากหนังสือได้ระบุไว้ เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ความเข้าใจ ทักษะด้านเทคโนโลยี และศักยภาพในการเขียนเพื่อจูงใจ

Karen นำสมาร์ทโฟนไปใช้ในห้องเรียนโดยเชื่อมโยงกับ Common Core State Standards หรือ CCSS โดยการสอนดังนี้

1. คำศัพท์ (Vocabulary)

นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านมักจะโทษไปที่คำศัพท์ที่พบบ่อยครั้งนั้นๆ เขาพยายามที่จะหาความหมายของคำเหล่านั้นในอภิธานศัพท์ที่ด้านหลังของหนังสือ แต่ไม่มี เขาจึงใช้พจนานุกรมออนไลน์เพื่อหาความหมายของคำศัพท์ ช่วยให้ค้นพบความหมายที่ลึกซึ้ง มีคำอธิบายมากมาย นอกจากนี้ เขายังได้ดูวิดีโอบนยูทูป (Youtube) ที่ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความหมายของคำอื่นๆ ในวิดีโอได้แสดงให้เห็นการแสดงของนกแก้วคาโปตัวผู้ในฤดูผสมพันธุ์ในขณะที่มันเดิน กระโดด

และเอียงข้างเพื่อจะดึงดูคู่ของมัน ความหมายของคำศัพท์อื่นๆ อย่าง Sirocco และ fettle ก็มีอยู่บนพจนานุกรมออนไลน์ของเขาเช่นเดียวกัน โดยภาพรวมแล้ว การใช้สมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือในการอ่านนั้น ช่วยให้เราอ่านได้รวดเร็วกว่าและเป็นทางแก้ปัญหาที่ดีกว่าการข้ามคำศัพท์คำนั้นไปทั้งๆที่ยังไม่เข้าใจในความหมายของมัน

2. ความเข้าใจ (Comprehension)

การใช้สมาร์ทโฟนยังสามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาในวิชาอื่นๆ สามารถค้นหาข้อมูลในเว็บไซต์กูเกิ้ล (www.Google.com) เช่น อ่านพบว่านกแก้วคาคาโปตัวหนึ่งหนัก 1.7 กิโลกรัม แต่ถ้าอยากทราบว่ามีนก 1 กิโลกรัมเท่ากับกี่ปอนด์ การชั่งเป็นกิโลกรัมนั้นเป็นเป็นหน่วยสากลหน่วยหนึ่ง และยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคำว่า “กิโล” เพิ่มเติม

การนำไปปรับใช้ในห้องเรียน (Classroom Implication)

CCSS เสนอว่า การอ่านอย่างใส่ใจและใกล้ชิดนั้นเป็นหัวใจของความเข้าใจและความเพลิดเพลินกับเนื้อหาวรรณกรรมและข้อมูลที่ซับซ้อน ทั้งยังระบุว่านักเรียนควรจะอ่านในระดับที่เพิ่มความซับซ้อนได้ด้วยตนเองและได้อย่างเชี่ยวชาญ สมมุติฐานคือนักเรียนจะทำได้ดีขึ้นหากพวกเขาได้อ่านเนื้อหาที่ยากหรือท้าทายมากขึ้น จากการสนทนากับนักการศึกษาในด้านนี้ คาร์เรน (Karen) ได้รู้ว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาได้เพิ่มเนื้อหาที่เป็นข้อมูลให้นักเรียนอ่านจากปกติ ร้อยละ 20 หรือน้อยกว่านั้น ไปเป็นอย่างน้อยร้อยละ 50 ตามที่ CCSS แนะนำ ดังนั้น หนังสือแบบ “**Kakapo Rescue**” จะปรากฏในห้องเรียนมากขึ้นอย่างแน่นอนในอนาคต นอกจากการอ่านเนื้อหาที่เป็นข้อมูลแล้ว CCSS ยังได้ระบุ เป้าหมายที่สำคัญให้กับนักเรียนทุกระดับดังนี้ **ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์** (Vocabulary Knowledge) ระบุความหมายของคำที่ยากและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำที่อาจจะอยู่เหนือระดับการอ่านของนักเรียน และ **ความเข้าใจ** (Comprehension) ที่มีต่อเนื้อหาที่เพิ่มความซับซ้อนและความสามารถในการเข้าใจถึงสิ่งที่พูดอย่างชัดเจนและทำการตีความ

คาร์เรน (Karen) ตระหนักว่าเมื่อเขาใช้สมาร์ทโฟนในการอ่าน เขาได้บรรลุการอ่านอย่างใกล้ชิดและวิเคราะห์หลักสำคัญของ CCSS ว่าเป็นเป้าหมายโดยรวม เขาได้พบคำจำกัดความ รายละเอียด และตัวอย่างที่อธิบายแนวคิด ได้ตอบคำถามของเขา ได้ความกระจ่างในแนวคิดที่คลาดเคลื่อนไปและได้ทำให้เขาทำการอนุมาน ค้นหาแนวคิดหลักของเนื้อหา และสรุปความคิดของมันได้ เขาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของข้อมูลจากหนังสือกับจากอินเทอร์เน็ต ในขณะเดียวกันเขาพิจารณาว่าสมาร์ทโฟนได้ยกระดับและช่วยเสริมความเข้าใจของเขา เขาได้จัดทำเป็นเอกสารในรูปแบบของการคิดต่างๆ ที่ปรากฏไว้ก่อนหน้านี้ การคิดต่างๆ (Think-aloud)เช่นนี้ เป็นหนึ่งเครื่องมือการสอนที่มีประสิทธิภาพในการแสดงให้เห็นให้นักเรียนได้เห็นวิธีการใช้สมาร์ทโฟน ในขณะที่พวกเขาอ่าน บางทีเราอาจจำเป็นต้องทำแบบจำลองและคิดต่างๆ เพื่อนักเรียนของเราเกี่ยวกับคำถามที่เรามีในขณะที่เราอ่าน, กลยุทธ์ที่เราใช้ในการหาคำตอบ, คำถามที่ไม่มีคำตอบที่เราถูกทิ้งเอาไว้, และผลลัพธ์ที่จะได้คือการอ่านอย่างไตร่ตรองและมีวิจารณญาณ ก่อนที่เราจะคาดหวังให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เขาอ่านอย่างไม่ต้องพึ่งพาใครและอย่างเชี่ยวชาญแล้ว เขาอาจจะต้องได้รับการแสดงให้เห็นว่าต้องทำอะไร พร้อมๆ กับได้รับการสอนบางกลยุทธ์ในการค้นหาที่เฉพาะเจาะจงด้วย

คาร์เรน ได้นำเสนอวิธีการใช้สมาร์ทโฟนในการสอนอ่านดังนี้

1. เลือกหนังสือหรือข้อมูลที่เด็กสนใจ
2. ก่อนอ่านตอนแรกของบทอ่าน ให้ถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนจำแนกคำใหม่และคำยากที่พบให้ได้
3. ใช้การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตหรือดิคชันนารีออนไลน์เพื่อตอบคำถาม หาความหมายของคำ หรือสืบเสาะหาความคิดรวบยอด
4. อ่านเนื้อหาบทเรียนเดิม คัดสิ่งๆขณะที่อ่าน และสาธิตให้ผู้เรียนดูว่าจะใช้สมาร์ทโฟนในการค้นหาคำตอบและพัฒนาความเข้าใจบทเรียนได้อย่างไร
5. อ่านต่อไปแล้วให้ผู้เรียนถามคำถามด้วยตนเอง และจำแนกคำศัพท์ยากและความคิดรวบยอดที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ
6. ให้ผู้เรียนใช้สมาร์ทโฟนของตนเองเพื่อตอบคำถามด้วยตนเองและหาคำหรือความหมายของความคิดรวบยอด ปลูกฝังการเข้าถึงข้อมูลออนไลน์ทั้งดิคชันนารี เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ วารสาร และเว็บอื่นๆที่ลงท้ายด้วย org, .go, .or, .edu
7. ให้ผู้เรียนอภิปราย แลกเปลี่ยนสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้และค้นพบจากสมาร์ทโฟนของพวกเขา รวมถึงประเด็นปัญหาต่างๆที่พวกเขาพบ

จากแนวคิดของคาร์เรน ผู้สอนเชื่อว่าผู้อ่านที่เป็นครูหลายท่านคงจะมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ รวมถึงสมาร์ทโฟนมาใช้ในการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย และพัฒนารูปแบบการใช้ให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สอนควรที่จะเชื่อมโยงกิจกรรมการสืบค้นข้อมูลจากบทอ่านในหนังสือที่ผู้สอนใช้อยู่แล้ว โดยมีกิจกรรมการอ่านเพื่อฝึกทักษะต่างๆในการอ่านในชั้นเรียนและกำหนดกิจกรรมการสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ ที่ผู้สอนอาจคัดเลือกมาแล้วว่าปลอดภัยเชื่อถือได้ มีการใช้ภาษาที่ดี มาให้ผู้เรียนได้ฝึกค้นคว้า ก็จะทำให้เด็กไทยได้ฝึกการคิดวิเคราะห์และรู้จักหาคำตอบจากแหล่งที่เชื่อถือได้

บรรณานุกรม

- พนิตนาฏ ชูฤกษ์. (2549) การพัฒนาฐานความรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนด้วยอิเล็กทรอนิกส์. ดุษฎีนิพนธ์ (หลักสูตรและการสอน) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- บทวิเคราะห์เรื่อง **Reader's Digest** สัมภาษณ์ส่งสัญญาณเดือน **Magazine** ทั่วโลก (6 August 2012) . สืบค้นเมื่อ 14 March 2013 จาก
(<http://www.manager.co.th/mgrWeekly/ViewNews.aspx?NewsID=9520000098325>)
- Karen Bromley. (1980). **Using Smart Phones to Supplement Classroom Reading**. The Reading Teacher Journal. Vol.66 Issue 4 Page 340-344.
- Ward, J. (1980). **Technique for Teaching Reading**. English Teaching Forum. (April 1980)

How to Improve Reading Skills

*Asst. Prof. Dr. Silp Rasri*¹⁶

Introduction

The reading skill is one of the four skills of learning the English language. It is not a passive activity, but an interactive one. It is mostly studied as an integrated skill with listening, speaking, and writing. The reading skill, in my opinion, should be emphasized a lot more for students in middle school and through to university level. The problem is that it has been used as an isolated approach for over 100 years in Thailand. Teaching reading skill effectively with three other skills- integrated approach, in my opinion, is the most suitable method for teaching English in Thailand, and preparing her people for the Asian Economic Community in 2015.

Two Types of Reading Skills: *Reading Aloud and Silent Reading*

The objective of teaching **reading aloud** is to improve the student's accuracy, and fluency of pronunciation. This teaching approach starts from reading words, phrases, or basic sentences to students and then telling them to practice producing those sounds until they feel confident. From step by step of such a technique, the reading aloud studied together with listening, speaking, and even writing skills would help students to absorb the language inherently and automatically. Language knowledge is an inherent ability of human beings. The ability to imitate various sounds is also human's potentiality, not capable in other species. The real objective of learning a language is to improve student's language competence and language performance; that is to say, the study of the system of rules, and the study of the actual sentences themselves, of the actual use of the language in really-life situation respectively. (Bradley S. Varshney. 1977). So, both are the ability to analyze language, detecting ambiguities, ignoring mistakes, understanding sentences, and producing entirely new sentences, whereas **silent reading** or **reading in the mind** is something different. The objective of practicing **reading in the mind** is to develop students' reading comprehension ability. **The silent reading** is well-studied and also can be an effective way for students to search for real world knowledge in books, magazines, newspapers, and even in worldwide websites online.

¹⁶ Lecturer of English for Business Communication Department, Sripatum University

Is the reading skill a big problem of Thai students?

Why do Thai students have the problems of reading English? Many Thai students, even though they spend at least 10 years learning English from their primary school to university level, cannot use English accurately, fluently and effectively. The reason is that mostly in English learning methods in Thailand, the teaching emphasizes only grammar, structure of sentence, and how to group those sentences into a paragraph. But the other three skills are not emphasized very much at all. And another problem is that all skills are isolated in teaching. Students hardly practice listening, speaking, and reading skills. In learning a language, we can start from one of them and relate it to one of the others. For example:

The teacher shows visual words through electrical media on the board or screen like this:

I like Thai food

I like Chinese food

I like Italian food.

The teacher reads it to students and has them repeat it. The teacher just says a word or phrase, “Vietnamese Food” and asks students, “What food do you like”. All students say together, “I like Vietnamese food”. And before the end of the class, the teacher spends around 20 minutes to quiz the students’ writing ability by answering his/her questions about what has been practiced in the class. So, through the reading method like this students can improve all other learning skills as well.

Thai students are not quite very familiar with stresses, accents, intonations, prefixes and suffixes in English because there are none of these in the Thai language. Consequently, these confuse Thai students. When they speak English, they often forget to produce stresses, accents, or some other important English mechanics. For example, in a sentence, “**I have 20 students.**” some Thai students would say, “**I have 20 student(s).**” The suffix “s” is omitted. This is because of the habit of their mother tongue. And another example, a question, “**Do** you like Thai food?” the primary stress must occur above “**Do**” indicating the question, but Thai students mostly produce the same level of stress as the sounds in the Thai language. So, there are still plenty of problems for Thai students in learning the English language. To assist Thai students in solving these problems, teaching **reading aloud** through the integrated skill can help them and is also one of the effective ways to help them work through problems.

Another problem worth noting for Thai students is **silent reading or reading for understanding**. Many Thai students do not have enough vocabulary, and do not understand English structures well enough. They feel bored when looking for meanings of unknown words in a dictionary, they are not familiar enough with the structural relationship of words or phrases in a sentence or in a paragraph, and they do not know how to find the main idea of a paragraph, supporting details or how to scan or skim to find the information needed. Therefore, assignments of reading for understanding are one of the ways to help them improve.

(1) Reading aloud improvements:

1.1 Phonetics and pronunciation symbols

Reading is both an art and a science. For good English readers, he/she not only has to know how to use rising and falling stresses, sound speeches and other sound utterances, but also has to know sound production mechanisms; that is, phonology is the study of the system of speech sounds, and **the place of articulation**; that is, the positions in the mouth where each sound occurs and **manners of articulation**; that is, how the sounds are produced, for instance, the sounds /R/ in “**Red**” and /L/ in “**Light**”, of which sounds occur in different positions and also are produced in different sounds. Another example is a word ending in /Th /, with two different sounds like /θ/ in “**Think**” or /ð/ in “**The**.” Even though both sounds occur in the same position, but /θ/ sound is voiceless, whereas /ð/ sound is voiced. That is why they are produced as different sounds. These are some examples only to be concerned about school or university teachers. (Silp Rasri. 2002)

1.2 The techniques for improving reading aloud

Before starting the reading class, the teacher should teach students language mechanics likes stresses, accents, and intonations together with examples and tells students to repeat after him/her until they feel confident.

1.2.1 The step by step of teaching sound mechanics:

- Say a word (or words) to the students and tell them to repeat after the teacher
- Isolate and say stressed syllables of difficult words and here students repeat those too.
- Repeat whole phrases after the teacher.
- Repeat whole basic sentences after the teacher.

1.2.2 Introduce intonation to students by the use of greetings and simple “**Yes or No**” questions, that requires a simple response of “**Yes or No**” with falling or rising tone where necessary. Add other simple responses as the student’s knowledge of structure and vocabulary increases e.g., “**No, I am not**”, “**Yes, I am.**”

1.2.3 Sound linking: This is also a concern for Thai students. Sound linking is when the sounds of words run into another. Without understanding sound linking and good stress, words become unmanageable chunks, and fluency is obstructed. There are three ways of sound linking; that is, vowels linking consonants, consonants linking vowels, and vowels linking vowels. (Jones, Wheeler. 1994)

How to deal with the sound linking:

In teaching sound linking, there are many techniques. In this article only some of those are given as follows:

- ***Blending*** can also be used to link continuous consonants and vowel sounds, as in the phrase “this afternoon.” Here the *s* sounds /s/ of the word “this” is shared between both words.
- ***Co-articulation:*** overlapping sounds
 - o ***Co-articulation*** occurs when adjacent sounds overlap one another, causing a change in one or both sounds’ pronunciation. Two examples of co-articulation include nasal aspiration and lateral aspiration.
 - o ***Nasal aspiration*** occurs when the *d* sound /d/ links into the *n* sound /n/. The tongue moves into the position of the *d* sound, but the sound is not completed with the typical aspiration (release of air). Instead, the stopped air is released as an *n* sound. An example of nasal aspiration occurs in the phrase “**good news**”: the air is stopped as a *d* sound, but released as an *n* sound.
 - o ***Lateral aspiration*** is similar in concept to nasal aspiration in that the air is stopped as a normal *d* sound /d/, but released as a different sound. In lateral aspiration, the *d* sound /d/ is released as an *l* sound /l/. In the phrase “bad luck,” the *d* sound /d/ links into the *l* sound /l/, and lateral aspiration occurs.

- 1.2.4 ***The sentence intonation.*** There are two types of intonations; that is, a falling one and a rising one. For those sentences ending in a full stop, the falling intonations are used. For example, **“I get up at six o’clock and then I take a shower for half an hour. And then I leave home for work at 8.30.”**

But a question mark sentence (?) in a written language indicates that it is a question. The rising intonation must be on question helping verbs like **“Do” “Did” “What”**, e.g., **“Do you like Thai food?” “Did you go to John’s birthday party last week?”**

1.3 ***Basic steps of teaching (BST)***

This is also a helpful technique to improve student’s reading skills. BST is the way that the teacher teaches his/her students step by step for the purpose of accuracy, fluency, and speech of sounds uttered, as follow:

1.3.1 ***Reading for accuracy:*** The following are BST approaches.

- The teacher reads a short passage for students first.
- Then the teacher emphasizes a difficult word or phrase to students and tells them to repeat that word or phrase loudly.
- The teacher reads each sentence and tells each student to repeat it through the paragraphs.
- Then the students read the passage by themselves.
- And finally the teacher randomly selects a student to read to the class.
- The teacher checks and proofs students’ pronunciation and accuracy by listening to their reading about.

1.3.2 ***Reading for fluency:*** Students are randomly selected to read the whole passage, which is similar to the whole class reading. This is called the **Chain Number One** method. Student no. 1, 5, 8, 14, 13, are selected to read each sentence throughout a passage continuously and fluently. If one of them hits a stumbling block that means that chain is deficient, and they have to start that chain again.

1.3.3 ***Reading and look up:*** Students are taught to practice reading short phrases or sentences and remembering them until they are able to look up and utter those phrases or sentences confidently and naturally. It is like a TV news reporter, presenting the news on TV. Students must be assigned to do this often until they feel accustomed to do it. (Kanlaya Kaikaew. 2555)

1.3.4 Reading speech: Students must read a passage as quickly as they can, but should not skip over any words, and should not be too worried about accuracy of the word sounds. If they practice doing this often their reading speech will increase gradually and also it will help them speak English fluently and naturally.

1.4 The drilling approaches

Drilling is a technique that has been used in foreign language classrooms for many years. It was a key feature of audio-lingual method approaches to language teaching, which placed emphasis on repeating structural patterns through oral practice.

There are many kinds of drill techniques: According to Haycraft (John Haycraft . 1978), after a presentation and explanation of the new structure, students may use controlled practice in saying useful and correct sentence patterns in combination with appropriate vocabulary. These patterns are known as oral drills. They can be inflexible: students often seem to master a structure in drilling, but are then incapable of using it in other contexts. Furthermore, drills have several types in form:

1.4.1 The Repetition Drill

The teacher says models (the word or phrases) and the students repeat them. For example:

Teacher: It didn't rain, so I didn't have to take my umbrella

Students: It didn't rain, so I didn't have to take my umbrella

1.4.2 The Substitution Drill

The substitution drill can be used to practice different structures or vocabulary items (i.e. one or more words change during the drill)

For example:

Teacher: I go to school. He?

Students: He goes to school.

Teacher: They?

Students: They go to school.

1.4.3 The Question and Answer Drill

The teacher gives students practice with answering questions. The students should answer the teacher's questions very quickly. It is also possible for the teacher to let the students practice asking questions as well. This gives the students practice with the question pattern. For example:

Teacher: Does he go to school? Yes?

Students: Yes, he does.

Teacher: No?

Students: No, he does not.

(2) Strategies for improving silent reading

The Silent reading is a form of school-based recreational reading, or free voluntary reading, where students read silently in a designated time period every day in school. (Wikipedia, the free encyclopedia.) The objective of this skill is to encourage students to love to read, which the best way to develop them in intellectually. The following are some important strategies for improving silent reading.

2.1 *Identifying the topic and sub-topic:*

Reading is a complex process, especially for none-native speakers, so the first step to becoming a successful reader is to find the topic of a paragraph. What is a topic? The topic is a subject of that paragraph. It answers the question “What is a paragraph about?” E.g., the topic of words “tennis, golf, soccer and swimming” is “Sports”. And the topic of the words, “Nile, Amazon, Chao-phraya, Maekong and Yangtze” is “rivers”. So, to understand the topic and sub-topic of a paragraph or passage is very helpful for the reader. He or she can predict what he or she is reading about in a paragraph or a passage.

2.2 *Identifying the main idea or topic sentence of a paragraph:*

A paragraph is a group of sentences with one topic. And a paragraph must have a main idea or a topic sentence (the meaning of a topic sentence is the main idea, whereas the structure of that sentence is called the topic sentence). The main idea is the author’s most important point about the topic. So, it answers the questions, “What is the main point the author is making about the topic?” The silent reader before reading a whole paragraph must find the main idea of that first paragraph. This is to find the important point of that paragraph. It might not be only in the first sentence of a paragraph but it also might be in the last sentence or even in the middle of the paragraph.

How to teach students to find a main idea, first the teacher hands his/her students a piece of an easy paragraph for the students to read and then tells them to find its main idea and gist which is the main idea of word or phrases or a sentences which is often repeated in the paragraph. For example:

The teacher tells students to read the following paragraph and tells them to find the main idea of it, too.

“She is young. Her shoes are old. She wears them to work. She goes to work five days a week. She loves her work. She is a waitress. She works at a restaurant. The restaurant is near her home. She walks to the restaurant. She stands up all day long. She is young and strong. But her shoes are not good. They are old. She saw an ad in the paper. All shoes were on sale at the shoe store. She walked into the store. She looked around. She saw some black shoes. They looked good. She tried them on. They were very comfortable. They felt good. They were only \$25. She paid cash. She wore them home. She felt good. She was ready for work the next day.”

So, in this paragraph it is easy for students to find main idea; “old shoes”, which is often said in the paragraph, indicating the main idea of a paragraph. So, the main idea of this paragraph is “**Her shoes are old.**”

2.3 *Supporting details*

This is also an important strategy to make the main idea clear. It can be examples, facts, explanations, or reasons. It is to give the reader more information about the main idea. It tells who, what, when, where, why, how, how much, or how many. For example:

Main idea: “ I like playing all kinds of sports.”

Supporting details: Football, tennis, badminton, hockey.

The supporting sentences means to the sentences that give more information about the main idea, or topic sentence. To understand supporting details the reader can get more details of the paragraph both grammatically and semantically.

2.4 *Previewing and predicting*

Both are also important skills for readers to learn for silent reading. Before reading a paragraph, a good reader should be able to predict what the paragraph is going to be about. One way to make good predictions is to look for clues about the topic by looking over the whole reading first. This is called previewing. But predicting is an educated guess about what you are going to read.

2.5 *Skimming and scanning*

Both skimming and scanning are to find the general topic of the article and specific information needed in the article respectively. For example:

“**Opposition won’t join amnesty talks**”

Published: 12 Mar 2013 at 14.22

Online news:

“The opposition whips on Tuesday agreed their parties would not take part in any amnesty talks if they are again invited to participate by Deputy House Speaker Charoen Chankomol, Democrat MP Jurin Laksanavisit said. Mr Jurin, chief of the opposition whip, said if the House of Representatives decided to deliberate amnesty bills there would be fresh conflict throughout the country. Instead of pushing for an amnesty law, the government should concentrate on delivering its annual report to parliament and the people as required by the constitution, he said.

Mr Jurin said the opposition would on Wednesday query the government in the House about Defence Minister Sukumpol Suwanatat’s meeting with Cambodian Deputy Prime Minister Tea Banh at Preah Vihear temple and the new round of the government’s rice-pledging scheme.” (Bangkok Post, Mar 12, 2013)

A student before scanning specific information has to discover what generally the news talks about. Here it is about the opposition whips, opposing the amnesty talks. This technique is called **skimming**. And if he/she wants to know who talks to whom or what or when it is about, how many, how much, etc. it is not necessary to read the whole paragraph, he/she can go to and find that information directly. It is called **scanning technique**. The following are some clues for both skimming and scanning approaches.

Skimming technique:

- Read the first few sentences for general idea
- Read the last few sentences. These are always summarizing sentences
- Find the key words given as the clues in the text.

Scanning technique:

- Find specific information: name, date, time, what, where, etc. in the paragraph.
 - Moving your eyes rapidly across the paragraph, ignoring the words or phrases not needed until you find the information you want.
- So, in the passage above, one can use both previewing and scanning. For skimming, the general idea of the passage is about the opposition opposing the amnesty talk. And for scanning, the information the reader needs is only to find who is the Deputy House Speaker, and who is chief of the opposition whip,

2.6 The context clues:

They are the clues for reader to guess the meanings of the words or phrases which are unfamiliar to them. There are four context clues, which are:

definition clues, comparison clues, contrast clues, and example clues. A good reader should know how to guess the context (the words or sentences around the unfamiliar word) to find the meaning of those words. He/she does not need to open a dictionary for every word.

2.7 The signal words:

The signal words are to help the reader to know how the paragraph is organized by the author and helps the reader read that paragraph comprehensively. Signal words or phrases are: after, another, as soon as, at last, at the same time, before, finally, first, last, later, next, now, second, today, then, and then, when, and while.

2.8 Fact and Opinion

In each paragraph, there are both facts and opinions of the readers. Facts are statements which can be proved to be true, and opinions are statement that describes someone's feeling or beliefs about the topic. The reader should know while reading which facts are and which opinions are.

(Ready to read now: Karen Blanchard, Christine Root: 2005)

(3) 5 Tips for reading loudly and silent reading

Many people do not read well because of poor silent reading habits. Correcting these poor reading practices and replacing them with good reading practices will improve both reading speed and reading comprehension. You can become a better reader by practicing these tips.

3.1 Posture and attitude. The reader has to improve his/her reading posture and adjust his/her attitude for relaxation and calm his/her mind to read the passage effectively.

3.2 Concentration. The reader has to concentrate in what he/she is reading.

3.3 Reading rhythm. The reader has to improve the reading rhythm, moving his/her eyes from fixation to fixation and focusing on the center of the page with peripheral vision to view the words to the left and right with reading loudly or reading in the mind.

3.4 Interactively. The reader has to improve his/her interactively. A good silent reader always has a two-way conversation with the paragraph author. He/she might ask and answer about general topics, specific information, etc.

3.5 Private atmosphere. For silent reading comprehension, the reader should find a private atmosphere such as in a library, a park, or even in a private room in his/her house. This is because the reader, for silent reading for comprehension, has to concentrate on what he/she is reading to understanding it profoundly. (Ann. Logsdon. 2012)

(4) The important factors for teaching the reading skill effectively

Some techniques and strategies as said above are an only guideline for the teacher to improve his/her student's reading skills; reading aloud and silent reading. There are still many important techniques and strategies for improvement of student's reading ability that can be found in many text books. Anyway, apart from the theories of the experts, the four factors below are also considerably organized and notable.

4.1 Class size. The class size should be medium, 20 or less. If the class size is too big, the teacher has to work hard to control the class and evaluate students in both their reading accuracy and fluency, and reading assailment from silent reading.

4.2 Visual aids. The reading class without visual aids, like visualized CDs, electronic media, power points with multi-media, and even short movies, would be a boring class. To encourage students to study joyfully and effectively, these supporting aids are necessary.

4.3 Reading materials. Good and interesting reading materials must be sufficient for students.

4.4 Qualified teachers. "Qualified teachers" here means a native speaker who majored in English or even a non-native speaker, who is able to use English effectively, and is also qualified with teaching experience at the required level. IT competence is also an important qualification necessary for teaching English to Thai students.

Conclusion

As mentioned above, the reading skill is one of four integrated skills in learning a language. The teacher can choose any of them as the pioneer, leading to the integration of other three skills. In my opinion, English learning approach in Thailand should be changed. The grammar – translation method, used for over 100 years, indicates that it cannot develop Thai student's English competence and English performance. So, the pioneering method, as suggested in this article, is teaching English through reading skill at first start, And the teacher can ingrate it with other rest of skills. In this approach, the teacher can start with reading aloud, following some techniques given above, and silent reading when students are quite well – improved in vocabulary, basic sentences by assigning them to read easy reading materials. Reading aloud focuses on accuracy and fluency of using English, whereas silent reading focuses on the knowledge in the text. It is a key to open endless worldwide knowledge to the reader. If we want to prepare our students to be smart for coming AEC and for their dreamed career, let's change our teaching methodology, by starting from reading skill ,integrating it with listening, speaking and writing skills instead of using the usual ways proved that it cannot help Thai students be better in English in all kinds of communicative purposes.

References

- Baruamh. T.C. (1991). **The English Teacher's Handbook**. New Delhi: New Delhi University Press.
- Crystal. David. (1986). **The Cambridge Encyclopedia**. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Harmer. Jeremy. (1991). **The Principle of English Language Teaching**. London: Longman Press
- John Haycraft. (1978). **An Introduction to English Language Teaching**. London. Longman Press.
- Larsen. Freeman. (1986). **Techniques and Principles in Language Teaching**. London. Oxford University Press.
- Radley S. Varshney. (1997). **An introductory Textbook of Linguistics and Phonetics**. New Delhi: New Delhi University press.
- Robert Lado. (1997). **Language Teaching, a Scientific Approach**. Tata Mcro-hill Publishing Co. Ltd. New Delhi
- Williams. Mario and Robert Burden L. (1997). **Psychology for Language Teachers**. United Kingdom: Cambridge Press.
- Weeler. Rod. (1994). **A Training Course**. London: Oxford University Press.
- Silp Rasri. (2002). **Learning English through Pattern Practice Drill**. ศรีปทุม-ปริทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- Silp Rasri. (2002) . **Listening Skill in Learning English** . ศรีปทุมปริทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- Kanlaya Kaikaew. (5 March 2012). **เทคนิคการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Skill)**. สืบค้นเมื่อ 1 April 2013 จาก http://www.gotoknow.org/user/kanlaya_4096/profile
- Seattle Learning Academy (10 June 2011) **Pronounciang American English**. สืบค้นเมื่อ 1 April 2013 จาก <http://pronuncian.com/Linking/>
- Ann Logsdon (5 July 2012) **Top 5 Tips to Improve Your Reading Comprehension**. สืบค้นเมื่อ 20 March 2013 จาก <http://learningdisabilities.about.com/od/instructionalmaterials>
- The National Capital Language Resource Center (4 June 2003). **Strategies for Developing Reading Skills**. สืบค้นเมื่อ 30 March 2013 จาก <http://www.nclrc.org/essentials/reading/stratread.htm>

Community Reading Center, TRA. IRA Reading Outreach Project

Name: Thai Pad Community Reading Center

Site: Sreethaan Village , Yasothorn Province (531 KM from Bangkok)

Organizer, Patron: - International Reading Association,(IRA) USA

-Thailand Reading Association (TRA)(Thailand)

Aims:

1. To set up/ Support the Village Community Reading Center by giving books for children (5- 10 years old) , Out-of-school Youths, Adults (Vocational Groups)
2. To organize reading activities for children and out of school youths .
3. To provide opportunity for children who cannot get access to book reading in the school library
4. To promote the expansion of reading and literacy among village people.
5. To seek more book -donations for the school library and community reading center.

Plans of Action

1. At the initial state, The Association contacts the village school to offer helps in giving supports for the school library and the village reading center. and request them to prepare the list of books they need for children and adults in the village. Their book reports will be used as a guideline in selecting books for the library and community reading center.
2. The Association committee on this project prepares the list for purchasing books for schools and the community, and set a plan to visit schools and the village.
3. One or two representatives from TRA visit the village and meet with the village headmen, the school principals to give books and reading materials for the school library and the community reading center, and to discuss plans in setting up or running the village reading center.

4. After the initiative plan have been completed, a group of TRA (Members of the Project Committee) make an official visit to the reading center and organize the reading activities for village children, i.e. a story telling, reading games and other activities. and request school teachers or a volunteer group of community youth leaders to continue the reading activities
5. A member of the Association initiates the community network through the face book to draw attentions from members in the local area.
6. The Association publicizes the project activities through the Thailand Reading website.

Expenditure: Using special fund received from IRA for traveling cost to visit the village reading center, buying books as needed by the village people

Estimated cost: a) A travel fund for village visits by one or two TRA representatives: USD 200 (6,000 THB),

b) Books and reading materials for the center: USD 500 (15,000 THB)

c) Miscellaneous (meetings, facilities for the center) USD 200 (6,000 THB)

d) Total cost USD 1,000 (30, 000 THB)

Project Committee , TRA Officers, Consultant

1. **IRA consultant:** Amy Kushner, Program Officer, Global Operations,

2. **TRA Committee:**

Project Director: President of TRA (Dr. Patcharaporn Rattanawaropas, Acting TRA President) email: patcharaporn.ra@spu.ac.th

3. **Committee Members:**

Associate Professor Dr. Uthai Piromruen, email: upiomruen@gmail.com,

Assist. Prof. Boonlert Wongprom, Email : boonlert.wo@spu.ac.th,

Dr. Narongchai Pinsaymoon. Emai : narongchai.pi@spu.ac.th

Duration of the project: March - December 1012.

Expected outcomes:

1. Building an advocacy for literacy in a village and a reading outreach from TRA and IRA
2. Giving helps and supports for the Thai Pad Community Reading Center.
3. Giving helps and supports for children and youths in the village to get more access to reading materials.
4. Creating stimulation for the reading culture of Thai village people.

Draft/ Doc. 1/Feb 15 ,2012/TRA Reading Project

สมาคมนักอ่านแห่งประเทศไทย สรุปผลการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการรู้หนังสือ

1. ความเป็นมา

สมาคมฯ ได้รับทุนพิเศษจากสมาคมนักอ่านนานาชาติซึ่งบริษัท Levenger, USA, (ผู้ขายอุปกรณ์เกี่ยวกับหนังสือและการอ่าน ThaiPad) เป็นผู้บริจาค เพื่อจัดทำโครงการส่งเสริมการอ่านและการรู้หนังสือ ความประสงค์ของผู้บริจาคเงินต้องการให้จัดทำโครงการส่งเสริมการอ่านในท้องที่จังหวัดยโสธร ซึ่งคาดว่าเป็นแหล่งผลิต ThaiPad (เหมือนอิงขนาดเล็กใช้วาง Computer Tablet หรือหนังสือ)

สมาคมฯ ได้มอบหมายให้ รศ. ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์ และคณะเป็นผู้จัดทำโครงการดังกล่าวขึ้นและให้สรุปผลการดำเนินงานให้ทางสมาคมนักอ่านนานาชาติและผู้บริจาคเงินทราบ

2. กิจกรรมการอ่านกับชาวบ้าน

รศ. ดร. อุทัย และคณะ (คุณดำรง ไหวว่อง อดีตทูตพาณิชย์ไทย ประจำเขตพิเศษฮ่องกง ซึ่งเป็นคนท้องถิ่นในจังหวัดยโสธร) ได้เดินทางไปหมู่บ้านศรีฐาน อำเภอป่าดัว จังหวัดยโสธร เมื่อวันที่ 25 – 27 พฤษภาคม 2555 และได้ทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการรู้หนังสือดังต่อไปนี้

2.1 ประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการและความสำคัญของการอ่านหนังสือให้ครูโรงเรียนชุมชนบ้านศรีฐาน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีฐาน จำนวน 16 คน ทราบและขอความร่วมมือในการส่งเสริมการอ่านในชุมชน

2.2 ดร. อุทัยได้มอบหนังสือจำนวน 52 เล่มให้แก่ผู้มาร่วมประชุม เพื่อนำเข้าห้องสมุดโรงเรียนและแจกจ่ายให้ประชาชนในหมู่บ้านอ่าน แล้วตอบรับการอ่านหนังสือทางไปรษณียบัตรที่แนบไปกับหนังสือทุกเล่ม

2.3 ดร. อุทัย และคุณดำรง ไหวว่อง ได้เยี่ยมชมหมู่บ้านเพื่อพบปะกับชาวบ้านและดูงานการผลิตหมอนอิง และเสื้อปูพื้นที่ออกแบบลวดลายโดยชาวบ้าน พบว่าแหล่งผลิตThaiPad คือที่หมู่บ้านนี้ โดยหญิงชาวบ้านคนหนึ่งเป็นผู้ตัดเย็บเพื่อส่งไปจำหน่ายที่อเมริกาผ่านทางตัวแทนบริษัทคนไทยที่กรุงเทพฯ เป็นที่น่าภูมิใจที่ฝีมือของชาวบ้านคนไทยได้ถูกเผยแพร่ถึงอเมริกา นอกจากนี้ยังพบว่าอาชีพสำคัญของชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้คือการตัดเย็บหมอนอิง และเสื้อปูพื้นที่สามารถส่งไปขายในประเทศและต่างประเทศ มีมูลค่าปีละหลายล้านบาท

3. การติดตามผลการอ่านหนังสือ

3.1 ในช่วงเดือนมิถุนายน – ธันวาคม 2555 สมาคมฯ ได้รับไปรษณียบัตรและแบบสอบถามการอ่าน กลับมาจำนวน 22 ฉบับ (จากเด็กนักเรียน 14 ฉบับ และผู้ใหญ่ 8 ฉบับ) รวมเป็นผู้อ่าน 40 คน (เด็ก 13 คน ผู้ใหญ่ 27 คน) คิดเป็น 76 % จากจำนวนหนังสือ 52 เล่ม นับว่าได้รับการตอบรับด้านการอ่านจากหมู่บ้านในระดับที่น่าพอใจ

3.2 สมาคมฯ ได้มอบหนังสืออีกจำนวน 30 เล่ม ให้โรงเรียนบ้านศรีฐานผ่านผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 และอีกจำนวน 44 เล่มให้แก่โรงเรียนในเขตท้องที่จังหวัดยโสธร 2 โรงเรียน เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2555 ยังมีอีก 2 โรงเรียนต้องการหนังสือเพิ่มเติม ซึ่งทางสมาคมฯ จะใช้เงินทุนส่วนที่เหลือจัดซื้อส่งไปให้ ในปี 2556

3.3 ในปี 2556 สมาคมฯ มีโครงการพบปะกับครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาในท้องที่จังหวัดยโสธรอีก เพื่อแนะนำวิธีส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียนและชุมชน

(รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ ผู้จัดทำรายงาน /22 ธันวาคม 2555)

กิจกรรมของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

1. การสัมมนาเรื่อง “นวัตกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

โดย ห้องสมุดโรงเรียนสารวิทยา ร่วมกับ ชมรมบรรณารักษ์และนักเอกสารสนเทศนานาชาติ
สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย และคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ณ ห้องสมุดโรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร

วันที่ 22 มีนาคม 2555

8.30 – 9.00 น. พิธีเปิด

9.00 – 12.00 น. แนวปฏิบัติที่ดีการส่งเสริมการอ่านในห้องสมุดโรงเรียน

(ดำเนินรายการ โดย ชมรมบรรณารักษ์และนักเอกสารสนเทศนานาชาติ)

ห้องสมุดโรงเรียนสารวิทยา (อาจารย์จิระนันท์ อักษรชื่น)

ห้องสมุดโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ (อาจารย์สุรพล ฤทธิ์ร่วมทรัพย์)

ห้องสมุดโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อาจารย์บุษกร เลิศวีระศิริกุล)

ห้องสมุดโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ (อาจารย์ละเอียด ศรีวรรณท์)

ห้องสมุดโรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา (อาจารย์ธนศักดิ์ เมืองเจริญ)

ห้องสมุดโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ เมืองทองธานี

12.00-13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00 – 15.30 น. นวัตกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ดำเนินรายการโดย

ดร.พัชรพร รัตนวโรภาส อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คุณทศศิริ พูลนวล บรรณาธิการบริหารสำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก

ดร.ปริญญญา บุญนาค อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ประภัสสร พลเยี่ยม อาจารย์โรงเรียน Interkids Bilingual School

15.30 – 16.00 น. พิธีปิด และ มอบเกียรติบัตร

สรุปการสัมมนาวิชาการเรื่อง “นวัตกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”

โดยความร่วมมือของ โรงเรียนสารวิทยา ชมรมบรรณารักษ์และนักเอกสารสารสนเทศ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช มหาวิทยาลัยศรีปทุม และบริษัท
ปตท. จำกัด (มหาชน)

เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2555 ณ หอประชุมรัชมงคล โรงเรียนสารวิทยา

โดย ดร. พัทธพร รัตนวโรภาส

สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยได้รับเกียรติให้ร่วมจัดกิจกรรมเสวนาเรื่อง “นวัตกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” โดยมี ดร.พัทธพร รัตนวโรภาส อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นผู้ดำเนินการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิชาการจากหลายสถาบัน ประกอบด้วย ดร.ปริญญ์ นูนาค อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์วรตภา ปานเกิด รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ อาจารย์ประภัตสร พลเยี่ยม อาจารย์โรงเรียนเด็กสากณิมิตใหม่ และคุณทศศิริ พูลนวล บรรณาธิการอาวุโส สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก

ประเด็นสำคัญในการเสวนาครั้งนี้เน้นไปที่ตัวผู้สอน กระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมที่ใช้ในการสอนอ่านในทุกระดับชั้น โดยมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเป็นจุดที่ผู้สอนต้องปรับกระบวนการสอนใหม่ให้เหมาะสม เพื่อมิให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับอุดมศึกษา ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้ด้วยตนเอง ลักษณะการเรียนการสอนจึงเป็นลักษณะ Activities-Based ผู้สอนควรเชื่อมโยงกิจกรรมการสืบค้นข้อมูลจากบทอ่านในหนังสือและข้อมูลจากเว็บไซต์ ผู้สอนอาจคัดเลือกมาแล้วว่าเชื่อถือได้ มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

แต่ในมุมมองของอาจารย์ผู้สอนการอ่านภาษาไทยระดับชั้นประถม และมัธยม กลับมีแนวการสอนต่างจากระดับอุดมศึกษา อาจารย์ผู้สอนกลับเน้นการสอนโดยใช้ตัวครูเป็นสื่อโดยการเล่าเรื่องที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะกับวัยของเด็ก แต่เล่าแบบครึ่งๆกลางๆไม่จบเรื่อง เป็นการจูงใจให้เด็กสนใจและอยากติดตามเรื่องต่อ จากนั้นอาจารย์จะมอบหมายงานให้ไปสืบค้นข้อมูลต่อเพื่อนำมาเสนอในรูปแบบของหนังสือนิทานสำหรับเด็ก เกิดเป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้นโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างเองและทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

ในส่วนของผู้ผลิตหนังสือเองก็พยายามที่จะผลิตหนังสือตามความต้องการของผู้อ่าน แต่เนื่องเพราะผลกระทบจากเทคโนโลยี ผู้ผลิตหนังสือบางรายผลิตหนังสือแบบอิเล็กทรอนิกส์มาเสริมด้วยมีการผลิตหนังสือที่ให้ความรู้เรื่องอาเซียนมากขึ้น และพยายามสร้างจุดเด่นโดยใช้สีสัน ภาพวาดแบบการ์ตูนให้น่าสนใจขึ้นด้วย

2. โครงการสัมมนาส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน “พี่สอนน้องให้อ่านคล่อง และสนใจรักการอ่าน”

ด้วยความร่วมมือระหว่างมูลนิธิไทยพัฒนาและสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

1. ชื่อโครงการ “พี่สอนน้องให้อ่านคล่องและสนใจรักการอ่าน”

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมให้เยาวชนในสถานศึกษาสนใจและรักการอ่านมากขึ้น
- 2.2 เพื่อพัฒนาทักษะการสอนอ่านสำหรับครูผู้สอนให้ปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียน
- 2.3 เพื่อให้ครูผู้สอนถ่ายทอดวิธีการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านโดยนักเรียนรุ่นพี่สอนนักเรียนรุ่นน้องต่อกันไป

3. หัวข้อในการสัมมนา

- 3.1 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของผู้เข้าสัมมนา
- 3.2 การส่งเสริมให้นักเรียนสร้างกลุ่มสนใจรักการอ่านโดยรุ่นพี่ที่เป็นนักอ่านสอนรุ่นน้องให้รักการอ่าน
- 3.3 บทบาทของครูในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในห้องเรียนและในสถานศึกษา
- 3.4 การทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้ขยายวงออกไปสู่บ้านและชุมชน

4. วิธีการสัมมนา

- 4.1 การประชุมกลุ่มผู้เข้าสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- 4.2 การบรรยายนำโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนอ่าน
- 4.3 การทำกิจกรรมฝึกปฏิบัติแบบ Peer Review (การสังเกตและให้ข้อคิดชมจากเพื่อนผู้เข้าสัมมนา)

5. ผู้เข้าสัมมนา รวม 15 คน ประกอบด้วย

กรรมการบริหารและสมาชิกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย ได้แก่

1. กรรมการบริหารของสมาคมฯ 2 คน
2. ครูผู้สอนในโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำร่องระดับประถมศึกษา 3 โรงเรียนฯละ 2 คน ระดับมัธยม / อุดมศึกษา 2 แห่งฯละ 2 คน รวม 10 คน
3. วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ จากมูลนิธิไทยพัฒนา 1 คน
4. ผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาคมฯแต่ยังไม่ได้สมัครเป็นสมาชิก 4 คน (เสียค่าสมัคร 200 บาท)

6. ระยะเวลาในการสัมมนา 2 วัน ในวันที่ 30 เมษายน และ 1 พฤษภาคม 2554

7. สถานที่จัดสัมมนา

รีสอร์ท “เขาใหญ่ไอนาว” อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

8. งบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิไทยพัฒนา รวม 12,000 บาท เป็น

8.1 ค่าอาหารและที่พัก 10,000 บาท

8.2 ค่าอุปกรณ์และเอกสารการจัดสัมมนา 1,000 บาท

8.3 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด 1,000 บาท

จากสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย เป็นค่าพาหนะเดินทาง 5,000 บาท (เก็บจากสมาชิก
ผู้เข้า สัมมนา คนละ 500 บาท) (ค่าเช่าที่พัก 1 คืน อาหาร 2 มื้อ รวมของว่าง ฟรี)

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 ทำให้สมาชิกของสมาคมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

9.2 เพิ่มบทบาทของสมาคมในการกระตุ้นให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการอ่าน

9.3 เพื่อสานต่อกิจกรรมโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาให้มีความต่อเนื่องต่อไป

10. ผู้รับผิดชอบโครงการ รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ รองประธานมูลนิธิไทยพัฒนา ร่วมด้วย กรรมการบริหารของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

กำหนดการสัมมนา เรื่อง “ฟีสอนน้องให้อ่านคล่อง สนใจ และรักการอ่าน”

ณ รีสอร์ท “เขาใหญ่โอหนาว” อ. ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

30 เมษายน 2554

- 8.00 น. เดินทางโดยรถยนต์ Van จากห้างสรรพสินค้า Big C ถนนแจ้งวัฒนะ
- 11.30 น. หุ้ดพักรับประทานอาหารกลางวัน ระหว่างทาง
- 13.00 น. ถึงที่พัก รีสอร์ท “เขาใหญ่โอหนาว” อ. ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
- 13.00-13.30 น. ลงทะเบียนเข้าสัมมนา ระเบียบหอพัก 1
- 13.30-15.30 น. การสัมมนา รอบที่ 1 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
- 13.30-14.30 น. ปฐมนิเทศ และทำความรู้จักคุ้นเคย
วิทยากร กรรมการ จันทรศิริวิโรจน์และมาลัย ปราสาททอง
- 14.30-15.30 น. ระดมสมองเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนานิสัยรักการอ่าน
วิทยากร รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ และคณะ
- 15.30-16.00 น. อาหารว่าง ระเบียบเรือนสัมมนา 1
- 16.00-17.30 น. การสัมมนา รอบที่ 2 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
หัวข้อการสัมมนา - แนวทางการทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานิสัยรัก
การอ่าน
วิทยากร รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์, และคณะ
- 17.30 น. ปิดการสัมมนารอบที่ 2 ผู้เข้าสัมมนาเข้าที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย
- 18.00-20.00 น. อาหารเย็น บริเวณเรือนรับรอง 1
- 20.00 น. ผู้เข้าสัมมนาเข้าที่พัก ตามเรือนพักที่จัดไว้และ พักค้างคืน

1 พฤษภาคม 2554

- 7.00-8.00 น. อาหารเช้า ระเบียบเรือนพักที่ 1
- 8.30-11.30 น. การสัมมนารอบที่ 3 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
หัวข้อการสัมมนา - สาขิตกิจกรรม Peer Review การทำกิจกรรม
ส่งเสริมและพัฒนานิสัยรักการอ่าน โดย สมาชิกผู้เข้าสัมมนา
- 11.30-12.00 น. สรุปการสัมมนา อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- 12.00-13.00 น. อาหารกลางวัน บริเวณเรือนรับรอง 1
- 13.00-14.30 น. เดินทางกลับกรุงเทพฯ แวะชมฟาร์มโชคชัย
- 17.30 น. ถึงกรุงเทพโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

สรุปผลการสัมมนา เรื่อง “พื้สอนน้องให้อ่านคล่อง สนใจ และรักการอ่าน” Reading Projects for 2012-2013

1. Book Bank Project

This project is to provide different types of books for school libraries in the outskirt of Bangkok and nearby provinces to be managed by Asst Prof. Boonlert and Dr. Narongchai from the Faculty of Liberal Arts, Sripatum University

2. Enjoy Reading Novel Project to support students for relaxation and for critical skills writing. To be managed by Juthamas Sukontha from the Department of Foreign Languages, Sripatum University.

3. MOVING UP BY READING

A self improvement reading project for students at three levels and adults in the workplaces. To be managed by Kanniha and Malai Prasatsong

1. PRIMARY SCHOOL

Principle: Team building and children feel fun and happy from reading

- Choosing good novels and books which are suitable for their age.

Such as, The S.E.A. WRITE awarded books. (especially books wrote by Thai writer and the story can be linked with their real life.)

- Settling activity groups to be 4-5 groups
- Guiding them to read and tell them what we need to know after reading

(who are in the story, beginning and the end of story, what we can learn from the story, etc.)

- Reading vocabularies from word cards
- Let each group present what they find out from the books.
- Voting winner and rewarding.

2. SECONDARY SCHOOL

Principle: Reading for main idea and understanding.

• They choose books which they are interested form books we prepare or they prepare by themselves.

- Settling activity groups
- Reading one by one (one paragraph)
- Presenting main idea by role play.
- Voting winner and rewarding.

3. ADULT (Admin. Officer and engineers in work place)

Principle: Reading and Practicing for conversation (English conversation as a second language students.)

- Preparing conversation dialogs or contents.
- Teaching and coaching them.
- Settling activity groups
- Brain storming to writing dialogs by students themselves
- Pair practice or role play
- Listening and เรียงลำดับเหตุการณ์เกิดก่อนหลัง respectively.
- Voting winner and rewarding.

4. Love Books, Love Reading Project

Objective : Encourage young adults to read by promoting books and employing PR strategies

Project Committee:

1. Wanitcha Sumanat , Graduate student at Ramkhamhaeng University
2. Marilou Galagata , a foreign journal news

Methods:

1. Conduct a survey
 - On what kind of books or what books young adults are interested in
 - Open for registration for this survey
2. Pre-reading
 - Participants are required to do pre-reading. PR on this is encouraged to be conducted.
3. Organize a reading session
 - Invite the author of the book or get a story teller to lead the reading session
 - Set the environment with the participants from the book
 - Reading session
4. Evaluation:
 1. Q&A about the story line (Show participation)

5. Speed Reading Project for workers in the Factory and in other workplaces

To be managed by Assoc. Prof. Dr. Uthai Piromruen and a reading training team

3. โครงการเสวนาเรื่อง “การอ่าน... การพูด...สื่อภาษาสู่อาเซียน”

ด้วยความร่วมมือระหว่างมูลนิธิไทยพัฒนาและสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

1. ชื่อโครงการ การเสวนาเรื่อง “การอ่าน... การพูด...สื่อภาษาสู่อาเซียน”

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนในสถานศึกษาสนใจเรื่องการอ่าน การพูด สื่อ ภาษาเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน
- 2.2 เพื่อพัฒนาทักษะด้านอ่าน การพูด สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนในชั้นเรียน
- 2.3 เพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและนักศึกษา

3. หัวข้อในการเสวนา

- 3.1 ภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน
- 3.2 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การพูด ของผู้เข้าร่วมเสวนา
- 3.3 การส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาสร้างกลุ่มสนใจรักการอ่านและการพูดภาษาอาเซียน

4. วิธีการสัมมนา

- 4.1 การเสวนาหรือพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น
- 4.2 การทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน

5. ผู้เข้าร่วมเสวนา รวม ๑๕ คน ประกอบด้วย

1. กรรมการบริหารและสมาชิกของสมาคมฯ ๓ คน
2. ครูอาจารย์ผู้สอนในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาที่สนใจ แห่งละ 3 คน รวม 9 คน
3. วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ จากมูลนิธิไทยพัฒนา 1 คน
4. ผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมของสมาคมฯ แต่ยังไม่ได้สมัครเป็นสมาชิก 2 คน

6. ระยะเวลาในการเสวนา 2 วัน ในวันที่ 27-28 เมษายน 2556

7. สถานที่จัดเสวนา

“เขาใหญ่ไอนาว” รีสอร์ท อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

8. งบประมาณได้รับการสนับสนุนจาก 2 องค์กร คือ

1. มูลนิธิไทยพัฒนา รวม 15,000 บาท เป็นค่าที่พัก อาหาร และอุปกรณ์การจัดเสวนา
2. สมาคมนักอ่านแห่งประเทศไทย เป็นค่าพาหนะเดินทาง 7,500 บาท (เก็บจากสมาชิกผู้เข้าร่วมเสวนา คนละ 500 บาท) (ฟรีค่าเช่าที่พัก 1 คืน ค่าอาหาร 2 มื้อ รวมของว่าง 2 มื้อ)

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 ผู้เข้าร่วมเสวนาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมอาเซียน
- 9.2 เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 9.3 เพื่อเพิ่มบทบาทของมูลนิธิและสมาคมนักอ่านฯ ในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคม

10. ผู้รับผิดชอบโครงการ รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ รองประธานมูลนิธิไทยพัฒนา ร่วมด้วย กรรมการบริหารของสมาคมนักอ่านแห่งประเทศไทย

กำหนดการเสวนา เรื่อง “การอ่าน การพูดสื่อภาษาสู่อาเซียน” ณ รีสอร์ท “เขาใหญ่ไอนาว” อ. ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

27 เมษายน 2556

- 7.00 น. เดินทางโดยรถยนต์ Van จากป้ายรถเมล์หน้าห้างสรรพสินค้า “ห้างสีไอทีแสดควร์” ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร
- 10.30 น. หยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน ระหว่างทาง (ตามอรรถาธิบาย)
- 13.00 น. ถึงที่พัก “เขาใหญ่ไอนาว” รีสอร์ท อ. ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
เข้าพักและพักผ่อน
- 13.00-13.30 น. ลงทะเบียนเข้าร่วมเสวนา ระเบียงหอพัก 1
- 13.30-15.30 น. การเสวนานา รอบที่ 1 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
- 13.30-14.30 น. ปฐมนิเทศ และทำความรู้จักคุ้นเคย
เสวนาวิทยากร กรรณิกา และมาลัย
- 14.30-15.30 น. เสวนาเรื่องภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนที่ คนไทยควรรู้และเข้าใจ
เสวนาวิทยากร รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ และคณะ
- 15.30-16.00 น. อาหารว่าง ระเบียงเรือนสัมมนา 1
- 16.00-17.30 น. การเสวนารอบที่ 2 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
หัวข้อการเสวนา
– การพูดสนทนาและสื่อภาษากับประชาคมอาเซียน
เสวนาวิทยากร รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์และคณะ
- 17.30 น. ปิดการเสวนารอบที่ 2 ผู้เข้าร่วมเสวนาเข้าพักพักผ่อนตามอรรถาธิบาย
- 18.00-20.00 น. อาหารเย็น บริเวณเรือนรับรอง 1
- 20.00 น. ผู้เข้าร่วมเสวนาเข้าพัก ตามเรือนพักที่จัดไว้และ พักค้างคืน

28 เมษายน 2556

- 7.00-8.00 น. อาหารเช้า ระเบียงเรือนพักที่ 1
- 8.30-11.30 น. การเสวนารอบที่ 3 ชั้น 1 เรือนสัมมนา 1
หัวข้อการเสวนา
– กิจกรรม กลุ่มปริทรรศน์ การอ่าน การพูด และสื่อภาษาอาเซียน
โดย สมาชิกผู้เข้าร่วมเสวนา
- 11.30-12.00 น. สรุปการเสวนา อภิปราย และประเมินผลการเสวนา
- 12.00-13.00 น. อาหารกลางวัน บริเวณเรือนรับรอง 1
- 13.30-16.30 น. เดินทางกลับกรุงเทพฯ แวะชมฟาร์มโชคชัย และอาหารว่างตามอรรถาธิบาย
- 17.30 น. ถึงบริเวณตรงข้ามห้างสรรพสินค้า ห้างสีไอทีแสดควร์ ถนนวิภาวดีรังสิต
กรุงเทพมหานคร จุดที่พักรถก่อนแยกย้ายกลับบ้าน

หมายเหตุ. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

สรุปโครงการเสวนาเรื่อง “การอ่าน... การพูด..สื่อภาษาสู่อาเซียน” ด้วยความร่วมมือระหว่างมูลนิธิไทยพัฒนาและสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

© © © ©

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนในสถานศึกษาสนใจเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน 2) เพื่อพัฒนาทักษะด้านอ่าน การพูด สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนในชั้นเรียน 3) เพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน และนักศึกษา

หัวข้อการเสวนา 1) ภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน 2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การพูด ของผู้เข้าร่วมเสวนา 3) การส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาสร้างกลุ่มสนใจรักการอ่านและการพูดภาษาอาเซียน ผู้เข้าสัมมนา นักศึกษา ครู อาจารย์และผู้สนใจเกี่ยวกับสมาคมอาเซียน จำนวน 15 – 20 คน

วิธีการเสวนา 1) การเสวนาหรือพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น 2) การทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน

วัน เวลา เสวนา 2 วัน 27-28 เมษายน 2556 **สถานที่จัดเสวนา** “เขาใหญ่โอหนาว” รีสอร์ท
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สรุปโครงการเสวนาเรื่อง “การอ่าน การพูด สื่อภาษาสู่อาเซียน”

ด้วยความร่วมมือระหว่างสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนา

ณ เขาใหญ่โอหนาว รีสอร์ท อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

(ASEAN Dialog on Reading, Speaking and Language Communication with the Cooperation
between Thailand Reading Association and Thaipathana Foundation)

วันที่ 27-28 เมษายน 2556

© © © ©

กล่าวต้อนรับและเปิดการเสวนาเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาสู่อาเซียนโดยรองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ อธิการบดีสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย ประธานการเสวนาในครั้งนี้ เริ่มจากกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมเสวนาทุกท่านด้วยความขอบพระคุณยิ่ง พร้อมทั้งกล่าวว่า ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้ง 10 ประเทศ จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (Association of South East Asian Nations - ASEAN) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมีการรวมตัวเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม ส่งผลให้มีการเปิดเสรีทางการค้า การบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือใน 7 สาขาวิชาชีพ คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย ในฐานะองค์กรหนึ่งที่ก่อตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 30 ปี มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมเยาวชน ครู อาจารย์ นักการศึกษาและสังคมเพื่อเตรียมกำลังคนของประเทศให้สามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของภูมิภาคโดยมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา และการเสวนาในครั้งนี้ เป็นการเสวนาภายใต้โครงการเสวนาเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาสู่อาเซียน ด้วยความร่วมมือระหว่างสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนา ดังนั้น สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนาจึงขอมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย การเสวนาในครั้งนี้ ช่วยสื่อสารและสร้างความเข้าใจให้แก่เสวนาสมาชิก โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ (1) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนในสถานศึกษาสนใจเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน (2) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่าน การพูด สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนในชั้นเรียน และ (3) เพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและนักศึกษา

การเสวนาในครั้งนี้มีหัวข้อหลัก 3 หัวข้อคือ (1) ภาษาและวัฒนธรรมของอาเซียน (2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การพูดของผู้เข้าร่วมเสวนา และ (3) การส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาสร้างกลุ่มสนในรักการอ่าน และการพูดภาษาอาเซียน

ในตอนท้าย รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์ ประธานการเสวนา อดีตนายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย ได้ขอบคุณเสวนาวิทยากร เสวนาสมาชิก และคณะกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลามาร่วมเสวนา พร้อมทั้งคาดหวังว่า (1) ผู้เข้าร่วมเสวนาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมอาเซียน (2) เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ (3) เพื่อเพิ่มบทบาทของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนาในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความโดดเด่น และนำเสนอเข้าสู่สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนา ซึ่งจะได้นำความรู้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะไปดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จต่อไป

หลังจาก กล่าวต้อนรับและเปิดการเสวนาเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาสู่อาเซียนโดยตรง รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์ อดีตนายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย อย่างเป็นทางการแล้ว ดร.ถาวร ทิษฐองคำ และอาจารย์รัตติยา บรรณบวร เสวนาวิทยากร แจ้งกำหนดการเสวนาทั้ง 2 วันให้เสวนาสมาชิกทราบ และให้เสวนาสมาชิกแต่ละท่านแนะนำตนเองซึ่งเสวนาสมาชิกที่เข้าร่วมเสวนาในครั้งนี้ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ อดีตนายกสมาคมแห่งประเทศไทย คุณดำรง ไหวว่อง จากสมาคมกอล์ฟผู้อาวุโสแห่งประเทศไทย อดีตทูตพาณิชย์ไทยประจำไอวอรีโคสต์ (Ivory Coast) และ ประจำเขตพิเศษฮ่องกง (Hong Kong) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผ่องศรี มาสขาว ผู้อำนวยการศูนย์ภาษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ละออ เพชรรัตน์ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล ผู้อำนวยการสถาบันภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม นายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย อาจารย์วรรณพร ภิรมย์รัตน์ โรงเรียนพิชญศึกษา จังหวัดนนทบุรี นาวาอากาศเอกวิรัชชาติ สิริจันทร์พันธ์ กรรมการมูลนิธิไทยพัฒนา อาจารย์ณอม บุตรเรือง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และกรรมการมูลนิธิไทยพัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยพงษ์ มูลสุวรรณ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและกรรมการมูลนิธิไทยพัฒนา ดร.ถาวร ทิษฐองคำ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อาจารย์รุ่งรัตน์ วัชรพฤกษ์ ผู้ช่วยฝ่ายวางแผน สถาบันภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม อาจารย์วรรณภา ปานเกิด รองผู้อำนวยการโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร อาจารย์ประสิทธิ์ สิทธิโชคธรรม ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อาจารย์รัตติยา บรรณบวร โครงการภาษาอังกฤษมหัศจรรย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อาจารย์ประภัศร พลเยี่ยม และอาจารย์ณลินรัตน์ ลิ้มไชยฤกษ์ อาจารย์ประจำโรงเรียนเด็กสากลนิมิตใหม่ กรุงเทพมหานคร

การเสวนารอบที่ 1 เริ่มโดยการให้เสวนาสมาชิกชมวิดีโอคลิป ประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน จากนั้น นำการเสวนาด้านภาษาและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนโดยคุณดำรง ไหวว่อง และมีสมาชิกแต่ละท่านร่วมเสวนา คุณดำรง ไหวว่องกล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบกับ

หลายๆ ชาติในอาเซียนและระดับโลก ถือได้ว่าภาษาและวัฒนธรรมของไทยมีความโดดเด่น ไม่น้อยหน้าชาติอื่นใด หากมองด้านการศึกษา คุณภาพการศึกษาของไทยอาจต้องมีการพัฒนาอีกมาก เนื่องจากการศึกษาของไทยขาดการนำความรู้จากการศึกษาไปต่อยอดและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เมื่อประชาคมอาเซียนเกิดขึ้นใน พ.ศ. 2558 ย่อมหมายความว่าทำให้เกิดการแข่งขันที่สูงในตลาดแรงงาน ประเทศไทยย่อมต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น การเรียนภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับใช้งานได้ โดยเน้นว่าภาษาและวัฒนธรรมหรือภาษาของประเทศสมาชิกในอาเซียน คนไทยจะต้องเรียนรู้ซึ่งจะทำให้เข้าใจและมีความผูกพันกันมากขึ้น ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน เชื่อมโยงภาษาและวัฒนธรรม คุณดำรง ไหวว่อง ยังกล่าวอีกว่า การรวมกันเป็นประชาคมอาเซียนนับเป็นโอกาสดี ที่คนไทยจะได้ทบทวน ข้อดี จุดเด่น ของวัฒนธรรมและภาษาของไทยด้วยเพื่อนำมาพัฒนาและเพิ่มความแข็งแกร่งของประเทศไทย

การเสวนารอบที่ 2 วิทยากรเสวนานำประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตนกุล และอาจารย์ณอม บุตรเรือง รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์ ได้แสดงทรรศนะว่า การเตรียมความพร้อมเรื่อง การอ่าน การพูดสนทนาและภาษาให้แก่นักศึกษา ต้องครอบคลุมประเด็นการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา (Critical thinking & problem solving) การติดต่อสื่อสาร/การประสานงาน (Communication) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การทำงานร่วมกัน (Collaboration) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) ความสามารถในการคิดไตร่ตรอง (Ability to reflect) การเจรจาต่อรอง (Negotiation Skills) ความสามารถในการเข้าใจบริบทต่างๆ (Ability to contextualize) การมองภาพทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ (นานาชาติ) (National & International Outlook) และการมีทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership Skill) เมื่อสำเร็จการศึกษา จะต้อง มีภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถยืนในเวทีโลกได้ กล่าวโดยสรุปมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ควรจะสามารถวิเคราะห์เข้าใจถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ความสนใจของสังคมในกลุ่มอาเซียน และสถานภาพของเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้มีความสามารถในการเตรียมพร้อมเพื่อการแสวงหาโอกาส การปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ภาษา และภาษาของประเทศต่างๆที่เป็นประเทศคู่สัญญาทางเศรษฐกิจ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสามารถใช้ภาษาได้ คือ ครูผู้สอนภาษา จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนภาษาจะต้องยกระดับและพัฒนาตนเอง การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน กฎบัตรอาเซียน และตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นภาษากลางของพลเมืองอาเซียน ในการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ครูผู้สอนภาษาควรจะต้องถ่ายทอดให้นักเรียน นักศึกษาของตนมีความรู้ในเรื่องอาเซียนด้วยเช่นเดียวกัน ตลอดจนควรจะทำให้ความเข้าใจกับนักเรียน นักศึกษา และชี้แจงให้นักเรียนเห็นถึงความจำเป็น

ของภาษาอังกฤษในสังคมอาเซียน ต้องมีการ พัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มขึ้น โดยการอ่านสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น ป้ายประกาศ แผ่นพับ สิ่งตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่ฉลากสินค้า ผักผลไม้สดบนแผงขายต่างชาติด้วยภาษานั้นๆ นอกจากการพัฒนาครูผู้สอนภาษาแล้ว ผู้บริหารก็มีความสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ยกระดับ และพัฒนาตนเองอย่างจริงจัง

ในประเด็นเรื่องการอ่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตนกุล กล่าวว่า การอ่านนับเป็นเครื่องมือในการเตรียมเยาวชนไทยให้รู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน การอ่านทำให้เกิดความเข้าใจในแง่มุมต่างๆ ของชาติสมาชิก ซึ่งสามารถอ่านจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือประวัติศาสตร์ ข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม ตำนาน นิทาน ศาสนา และภาษาของกลุ่มประเทศสมาชิก อาจารย์ถนอม บุตรเรือง ได้แสดงความเห็นซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนความคิดเห็นของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตนกุล ที่ว่าการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน นักศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนนั้น ภาษาอังกฤษมีความสำคัญที่สุดที่ควรจะต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะเพราะตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” กล่าวคือ ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ นั่นเอง ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของพลเมืองอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน ส่วนภาษาที่สามเพื่อการอ่าน การพูดสนทนา และการสื่อสาร คือภาษาใดภาษาหนึ่งในอาเซียน เช่น ภาษามลายู ภาษาเวียดนาม หรือภาษาพม่า เป็นต้น ในประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญพงศ์ มูลสุวรรณ ได้กล่าวเสริมว่า หากพิจารณาว่าอาเซียน คือตลาดที่น่าจับตามอง เนื่องจากมีประชากรมากกว่า 600 ล้านคน และประชากรอาเซียนร้อยละ 44 พูดภาษามลายู ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาเรียนรู้ภาษาดังกล่าว นับว่าจะมีประโยชน์อย่างมาก โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญพงศ์ มูลสุวรรณ ระบุว่า ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปิดสอนภาษามลายู รวมถึงภาษาประจำชาติ ของประเทศสมาชิกอาเซียนด้วย แต่พบว่า ยังมีผู้สนใจเรียนน้อยมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตนกุล กล่าวเพิ่มเติมว่า ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นคู่สัญญาสำคัญของอาเซียนก็จำเป็นอย่างมากสำหรับการเตรียมตัวให้แก่เยาวชนของชาติ ซึ่งภาษาดังกล่าวได้แก่ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น ควบคู่กันไป ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผ่องศรี มาสขาว ระบุในประเด็นนี้ว่า ถึงเวลาแล้วที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ภาษาอย่างจริงจังโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในประชาคมอาเซียน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นประตูไปสู่อาเซียน การมีงานที่ก้าวหน้า ทำให้ชีวิตมีคุณค่า มีสีสัน เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นใจ

การเสวนารอบที่ 3 ผู้เข้าร่วมเสวนาซึ่งเป็นตัวแทนประเทศในสมาคมอาเซียน นำเสนอข้อมูลจากการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เนื้อที่ประเทศ จำนวนประชากร ปี พ.ศ.

ที่เป็นสมาชิกสมาคมอาเซียน ระบบเงินตราที่ใช้เทียบกับเงินเหรียญดอลลาร์ของสหรัฐอเมริกาและเงินบาทไทย สภาวะทางเศรษฐกิจ รายได้ประชาชาติ ความเป็นอยู่ของประชาชน จุดเด่นทางวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา อาหารประจำชาติ ดอกไม้ประจำชาติ ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารทางราชการ คำทักทาย ปราศรัยที่ควรทราบ ตัวอย่างประโยคพื้นเมืองที่ใช้สนทนากับเพื่อนบ้านในวงเสวนา ข้อควรระวังทางประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

โดยสรุป การเสวนาในครั้งนี้ทำให้สมาชิกได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ของประเทศสมาชิกในอาเซียนเป็นอย่างมาก สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อการเตรียมความพร้อมให้แก่เยาวชนของชาติก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นใจ การสนทนาเรื่องการอ่าน การพูด สื่อภาษาสู่อาเซียน ด้วยความร่วมมือระหว่างสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยและมูลนิธิไทยพัฒนาในครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

สรุปโดย ดร. ถาวร ทิษฐองคำ

15 พฤษภาคม 2556

ภาพกิจกรรมของสมาคมนักอ่านแห่งประเทศไทย

1. รศ. ดร. อุทัย ภิรมย์รัตน์ เป็นตัวแทนของสมาคมนักอ่านแห่งประเทศไทย มอบหนังสือแก่ชาวบ้าน และนักเรียน บ้านเหล่าไฮ อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร โดยได้รับทุนพิเศษจากสมาคมนักอ่านนานาชาติ และบริษัท Levnger, USA, ผู้ขายอุปกรณ์เกี่ยวกับหนังสือและการอ่าน ThaiPad (หมอนอิงขนาดเล็กใช้วาง Computer Tablet หรือหนังสือ) เป็นผู้ให้การสนับสนุน

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอ. (หญิง) จุฑามาศ สุคนธา เป็นตัวแทนของประเทศไทย เข้าร่วมประชุม คณะกรรมการพัฒนาการอ่านแห่งเอเชีย (IDAC) และเข้าร่วมสัมมนา IATEFL Young Learners and Teenagers (SIG) Conference and Asian Literacy Conference ที่ National Central Library ประเทศไต้หวัน ซึ่งจัดโดยสมาคมนักอ่านแห่งไต้หวัน ร่วมกับห้องสมุดแห่งชาติแห่งไต้หวัน ระหว่างวันที่ 2-4 พฤศจิกายน 2555

3. โครงการสัมมนาส่งเสริมการอ่านเรื่อง “**นวัตกรรมการอ่านเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน**” โดยห้องสมุดโรงเรียนสารวิทยา ร่วมกับชมรมบรรณารักษ์และนักเอกสารสนเทศนานาชาติ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย และคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ณ ห้องสมุดโรงเรียนสารวิทยา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2555

4. โครงการเสวนาเรื่อง “**การอ่าน... การพูด... สื่อภาษาสู่อาเซียน**” โดยความร่วมมือระหว่างมูลนิธิไทยพัฒนาและสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย ณ เขาใหญ่ไอนด์โนว รีสอร์ท อ.ปากช่อง จ. นครราชสีมา

5. คณะกรรมการสมาคมการอ่านฯ เข้าร่วมงาน “กรุงเทพมหานคร เมืองหนังสือโลก มหานครแห่งการอ่าน” (Bangkok World Book Capital 2013) ณ ห้องรอยัลฮอลล์ สยามพารากอน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 21-23 เมษายน 2556

สมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย (สอท.)

THAILAND READING ASSOCIATION (TRA)

An Affiliation of the international Reading Association (IRA)

A Non-Profit Professional Association

เลขที่สมาชิค _____/_____

ใบสมัครสมาชิคสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย

1. โปรดเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องต่อไปนี้

ชื่อ (นาย, นาง, นางสาว) _____ นามสกุล _____

อาชีพ _____ ตำแหน่ง _____

สาขาวิชาที่สอน (ถ้าเป็นครู) _____ สถานที่ทำงาน _____

ที่อยู่ _____

โทรศัพท์ _____ E-mail Address: _____

2. โปรดเขียนเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงของท่าน

() สมัครเป็นสมาชิคใหม่

() ต่ออายุสมาชิค

() สามัญ (300 บาท/ปี)

() นิสิต/นักศึกษา (100 บาท/ปี)

3. โปรดเขียนเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าหัวข้อเรื่องที่ตรงกับความจริงของท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 หัวข้อ)

() การสอนอ่านระดับประถมศึกษา

() การจัดโปรแกรมการอ่านในโรงเรียน

() การสอนอ่านระดับมัธยมศึกษา

() ภาษาศาสตร์ประยุกต์และการอ่าน

() การสอนอ่านแก่ผู้ใหญ่ที่อ่านหนังสือไม่ออก

() การฝึกอบรมครูสอนอ่าน

() ความเข้าใจในการอ่าน

() การอ่านบทความเพื่องานวิจัย

() อื่นๆ โปรดระบุ _____

พร้อมกันนี้ได้ส่งค่าสมาชิคสมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย เป็นจำนวน _____ บาท มาด้วยแล้ว

โดยจ่ายเป็น

() เงินสด ชำระได้ที่สมาคมนิการอ่านแห่งประเทศไทย

() โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารทหารไทย สาขาบางบัว

ชื่อบัญชี ร.อ.(ญ)จุฑามาศ สุคนธา เลขที่บัญชี 158-2-09217-5

กรุณาส่งหลักฐานใบโอนเงินหรือสลิป ATM พร้อมใบสมัคร เพื่อเป็นการยืนยันการชำระเงินที่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ สุคนธา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม 61 ถนนพหลโยธิน แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 02 579 1111 ต่อ 2350 หรือ E-mail Address: juthamas.su@spu.ac.th

ลงชื่อผู้สมัคร _____

วัน/เดือน/ปี _____

คำแนะนำสำหรับการส่งบทความ

วารสารการอ่าน เป็นวารสารที่สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย จัดทำเพื่อเผยแพร่ผลงานในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์ บทความวิจารณ์หนังสือ และบทความทั่วไป บทความที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์จะต้องมีสาระน่าสนใจ เป็นงานทบทวนความรู้เดิมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นบทความที่ไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดๆ บทความอาจได้รับการปรับปรุงตามที่กองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสมควร เพื่อให้วารสารมีคุณภาพระดับมาตรฐานและนำไปอ้างอิงได้

การส่งต้นฉบับ

1. รูปแบบต้นฉบับ จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ ต้องใช้กระดาษ A4

ชนิด ตัวอักษร Angsana New 16

- ชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษร ขนาด 20 pt. ตัวหนา
- ชื่อ-สกุลของผู้แต่ง ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวปกติ
- หัวข้อหลัก ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา
- หัวข้อรอง ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา
- เนื้อเรื่องในหัวข้อหลัก และหัวข้อรอง ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ
- เชิงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อ-สกุล ตำแหน่งทางวิชาการ และหน่วยงานต้นสังกัดของผู้แต่ง ใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

2. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่เกิน 12 หน้า รวมตาราง ภาพประกอบ รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

3. การส่ง ส่ง file ต้นฉบับทาง E-mail : boonlert.wo@spu.ac.th

4. ต้นฉบับให้ระบุชื่อ-สกุลผู้แต่ง พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ และ e-mail address ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

บทความวิจัยและบทความวิทยานิพนธ์

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย (บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keyword)
(บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
7. บทนำ
8. วัตถุประสงค์
9. สมมติฐาน (ถ้ามี)
10. วิธีการวิจัย (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือ การดำเนินการวิจัย
หรือการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล)
11. ผลการวิจัย
12. อภิปรายผล
13. ข้อเสนอแนะ
14. เอกสารอ้างอิง

บทความทั่วไป

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย (บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keyword)
7. บทนำ
8. เนื้อหา
9. บทสรุป
10. เอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงเอกสาร

ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ American Psychological Association (APA)
ดังตัวอย่าง

1. หนังสือ

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมือง
ที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). Psychology: The brain, the person, the
world (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

2. วารสาร

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าแรก-หน้า
สุดท้าย เฉพาะบทความเรื่องนี้.

เพชฌุ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index:
E.I.). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in
organizations. Consulting Psychology Journal: Practice and Research,
45(2), 10-36.

3. วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. ระดับปริญญา, สถาบันการศึกษา, เมือง.
ครุณณา นาชัยฤทธิ์. (2550). ผลการเรียนรู้จากบทเรียนมัลติมีเดียบนระบบเครือข่ายที่
พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการศึกษาใน
ห้องเรียน ของนิสิตปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, สารคาม.

นงเยาว์ ธรรมวงศา. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเรื่อง
เพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

Piyakun, A. (2007). Reading strategies used by Thai ESL students.
Doctoral dissertation, Monash University, Melbourne.

4. หนังสือรวมเรื่อง

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย เฉพาะเรื่องนี้).
เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ประสาท เมืองเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ตลาด จันทรมบัตติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี 2548-2549* (หน้า 127-140). มหาสารคาม :
สารคามการพิมพ์-สารคามเปเปอร์.

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.) *Persuasion : Psychological insights and perspectives* (2th ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5. หนังสือพิมพ์

ชื่อผู้พิมพ์. (วัน เดือน ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อหนังสือพิมพ์, เลขหน้า.

รัฐพงศ์ ศิริสนานนท์. (25 กุมภาพันธ์ 2548). องค์ประกอบความสำเร็จ. มติชน, หน้า 22.

Brown, P. J. (2007, March 1). Satellites and national security. Bangkok Post, p. B4.

6. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้พิมพ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น,
ชื่อฐานข้อมูล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). ธนาคารหลักสูตร. สืบค้น
เมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12), *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/wollman-attitude.html>

